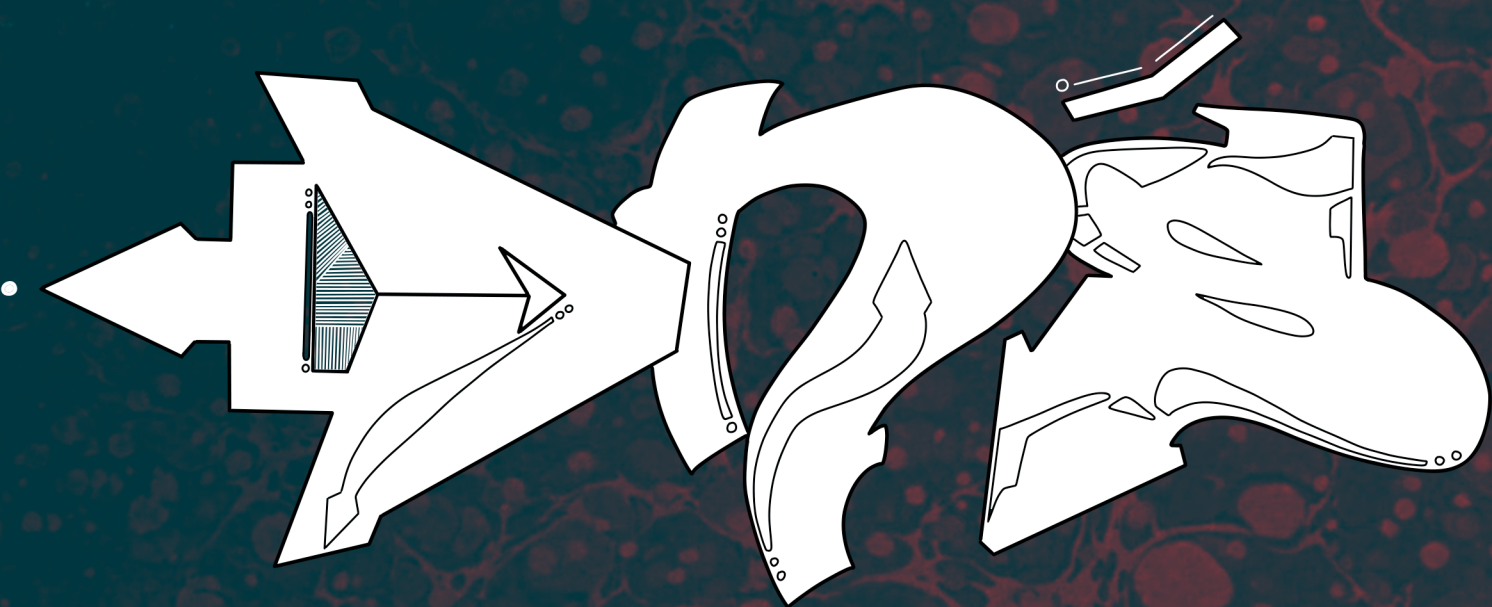
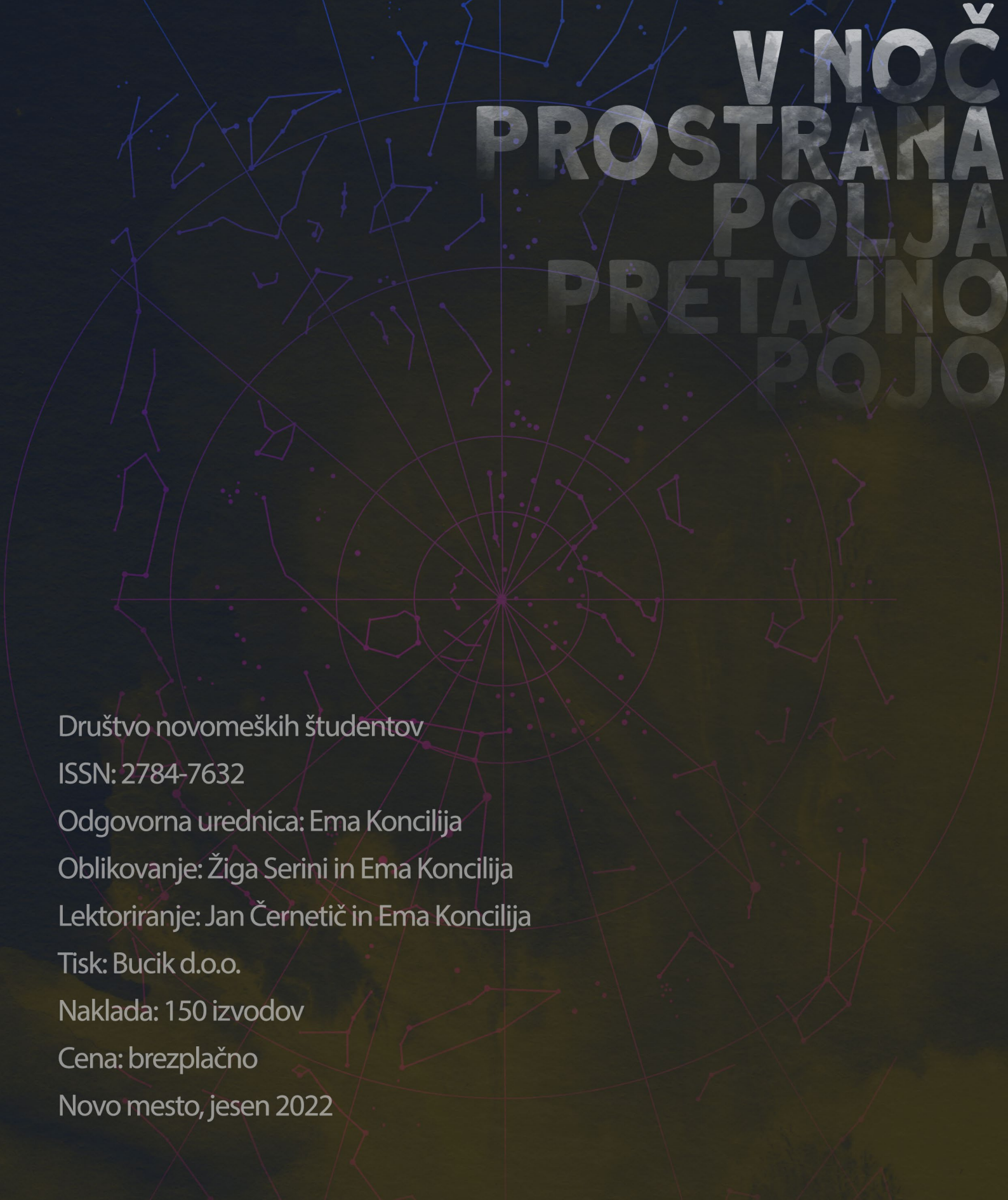

30 LET
DRUŠTVA
NOVOMEŠKIH
ŠTUDENTOV

2018. 30 LET

V NOČ PROSTRANA POLJA PRETAJNO POJO

Društvo novomeških študentov

ISSN: 2784-7632

Odgovorna urednica: Ema Koncilija

Oblikovanje: Žiga Serini in Ema Koncilija

Lektoriranje: Jan Černetič in Ema Koncilija

Tisk: Bucik d.o.o.

Naklada: 150 izvodov

Cena: brezplačno

Novo mesto, jesen 2022

Moram priznati, da sem se izziva, ki nam ga je podal Gregor Macedoni – izdajo zbornika ob 30-letnici, prav razveselila. Za razliko od kakšnega drugega mladega Novomeščana sem že od otroštva vpeta v zgodbo Društva novomeških študentov: imela sem privilegij, da sem s starši kot dvoletna punčka obiskovala Cvičkarije (v Ljubljani in Novem mestu), hodila na literarne večere in ure pravljič v Gogo, dobro se spomnim tudi starega Patriota na Novem trgu 6, predvsem pa obrazov prve ekipe DNŠ-ja, dolgoletnih prijateljev mojih staršev ... Ko smo tako letos ponovno uspešno organizirali Cvičkarijo, GDNM, Jadranje, DNŠ jubilej v Marofu, na otvoritvi nove kavarne LokalPatriota ... sem podoživljala svoje otroštvo in bila resnično ganjena. Počasi sem se začejala zavedati, da bo moja naloga resnično težka – v kratki knjižici strniti vso zgodovino, zgodbe in čustva ...

Projekta sem se lotila zelo ambiciozno – cilj je od samega začetka bil: kvalitetno in strukturirano predstaviti zgodovino DNŠ, imena aktivistov, preteklih projektov ... hkrati pa zbornik obogatiti še z zanimivimi anekdotami in osebnimi vtisi. Kmalu se je pokazalo, da bo naloga še težja, kot sem sprva mislila, saj se je nekaj let nazaj uničil DNŠ-jev digitalni arhiv, kjer je bila shranjena večina podatkov o delovanju društva. Potem sem se lotila brskanja po podstrešju hostla Situla, kjer je (še vedno) shranjenih več fasciklov, v upanju, da se bodo v njih skrivali stari zapisniki sej Upravnega odbora, iz katerih bom lahko razbrala imena nekdanjih aktivistov, članov UO-ja, preteklih dogodkov ... Tudi ta načrt ni bil ravno uspešen, saj sem po izgubljenem dopoldnevu ugotovila, da so v mapah shranjeni le stari računi. Potem sem poskusila drugače – z iskanjem po starih Dolenjskih listih in Parkih (dostopni so na dLibu) in povabilom nekdanjim predsednikom, da prispevajo članek o svojem obdobju v DNŠ-ju.

Zbornik je vsebinsko razdeljen na dva dela. V prvem delu je predstavljena zgodovina DNŠ, zgodbe preteklih predsednikov in kratka predstavitev Skupine DNŠ (zavodov: LokalPatriot, Založba Goga, Situla) in Dijasa – dijaške sekcije DNŠ. V drugem delu pa je predstavljeno delovanje DNŠ ekipe zadnja tri leta. Osrednji del sestavlja prispevek o letošnjem projektu, 30 izzivov za 30 let, v katerem je opisan vsak izziv, med katerimi smo podrobneje izpostavili večje projekte: Cvičkarijo, Grem domov v Novo mesto in Jadranje in 7. izziv 30 sledi DNŠ.

Zaradi nesrečne situacije v povezavi z DNŠ arhivom zbornik (mogoče) ne vsebuje vseh informacij in fotografij, ki bi jih lahko, kar pa boste presodili sami. Vseeno se mi zdi, da smo kljub težavam uspeli predstaviti večino stvari in je končni izdelek prav prikupen:) Naj se tu zahvalim vsem nekdanjim predsednikom in aktivistom, ki ste napisali prispevke in bili na voljo, ko smo se na vas obračali z raznoraznimi vprašanji, trenutni ekipi DNŠ, ki je z veseljem pomagala pri iskanju podatkov, slik in z avtorskimi članki, predvsem: Lani Klemenčič, Staši Pavlin in Maji Sušnik. Na koncu naj se zahvalim še tebi, Žiga! Zadnje dva tedna sva skupaj ustvarjala in trpela, mislim, da sva lahko ponosna!

Emma Koncilija

KAZALO

DNŠ skozi leta	6	Skupina DNŠ	36
Prispevki predsednikov DNŠ	14	LokalPatriot	36
Gregor Macedoni (1992 do 1996)	14	Založba Goga	39
Marko Zajc (1996 do 1999)	16	Zavod Situla	41
Marko Dvornik (1999 do 2000)	18	Infotočka	42
Mitja Ličen (2000 do 2002)	20	Dijas	43
Tadej Kapš (2002 do 2004)	22	30 izzivov za 30 let	46
Luka Blažič (2004 do 2008)	24	Cvičkarija	47
Klemen Mihalič (2008 do 2010)	26	Grem domov v Novo mesto	58
Franci Judež (2010 do 2013)	28	30 sledi DNŠ	64
Marjan Štangelj (2013 do 2017)	30	DNŠ jadranje	82
Jan Kruljac (2017 do 2019)	32	DNŠ kolaž	90
Lana Klemenčič (2019 do 2022)	34	DNŠ ekipa 2022	98
		Zahvala	100

DNŠ SKOZI LETA

1992

Društvo novomeških študentov je bilo uradno ustanovljeno 31. julija 1992 (vir: AJPES, TSmedia), in sicer z namenom oblikovati aktivnosti na vseh področjih, namenjenih mladim (študentom in dijakom): kultura in izobraževanje, sociala in zdravstvo, šport in zabava, turizem ...

Prva leta delovanja je društvo namenilo organizaciji ključnih projektov ter postavitvi trdnih temeljev, ki so omogočili nadaljnjo rast društva z že 30-letno zgodovino.

1993

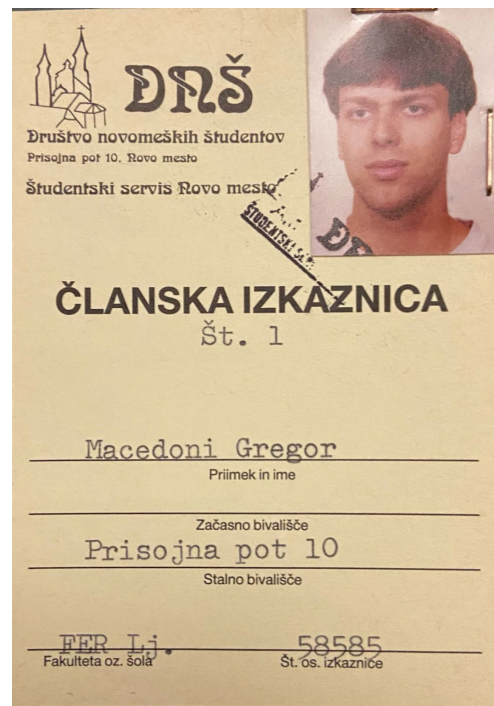
Društvu novomeških študentov je ob pomoči takratnih poslancev Marjana Dvornika in Vide Čadonič Špelič uspelo pridobiti koncesijo za študentski servis. V 90. letih so bili študentski servisi večinoma v lasti zasebnikov, kar pomeni, da se denar ni porabljal za izboljšanje statusa študentov in mladih. Pridobitev resnično študentskega servisa je bila zato res pomembna.

Prvi dogodek DNŠ: *Mladi za jutri* (Vir: Dolenjski list)

Otvoritev servisa je bila novembra 1993, lokacija pa so bili prostori na Ulici talcev 12, ki jih je odstopila Vida Čadonič Špelič. Konec 1993 so na star tipkarski stroj Mirjane Judež natipkali izkaznico prvega člana Študentskega servisa DNŠ, Gregorja Macedonija.

Prvi dogodek, ki ga je organiziralo Društvo novomeških študentov (v sodelovanju z mladimi krščanskimi demokrati), je bil literarno-glasbeni večer *Mladi za jutri*. Dogodek je bil organiziran v čast 500-letnici novomeškega Kolegiatnega

Izkaznica prvega člana Študentskega servisa DNŠ: Gregorja Macedonija

kapitlja. Odvil se je v petek, 2. julija 1993, ob 21.00 v atriju takratne novomeške proštije (danes škofije). Ob glasbeni spremljavi Marjana Pirnarja so nastopili pesniki in literati Vesna Bučar, Samir Sarajlič, Petra Škerlj in Smiljan Trobiš, sledil je nastop glasbenih skupin Copacabana, Županova torta, okteta Adoramus ter dua Petra in Branko. Prireditelj je popestrila tudi projekcija diapozitivov avtorja Matjaža Mehleta z novomeškimi motivi. Po zabavnem delu je potekala otvoritev razstave varovancev vzgojno-varstvenega centra Šmihel. Izakupiček od prodaje in vstopnine je bil namenjen gradnji novomeške porodnišnice ter šmihelskemu centru (DL, 8. 7. 1993).

Na košarkarski turnir trojk, ki je potekal 30. avgusta 1996, se je prijavilo kar 24 moških in 1 ženska ekipa. V moški kategoriji je zmagala ekipa Žeja.

Društvo je v prvih štirih letih delovanja organiziralo številne projekte, ki so aktualni še danes: Miklavževanje, Božični ples, Likovne razstave, številne koncerte v piceriji Tratnik (danes pivnica Kralj Matjaž) in telovadnici novomeške gimnazije, športne dogodke (turnir v odbojki, košarki ...) ...

1994

Leta 1994 so v menzi v Študentskem naselju Rožna dolina organizirali prvo Cvičkarijo.

Začeli so s projektom »**Tek za vozom**« – cenejši avtobusni prevoz v Ljubljano in kasneje v Maribor, **Študent open** – teniškim turnirjem, **Brucovanjem**, **študentskim martinovanjem** ...

Brucovanje 1995 (Foto: Andrej Gorenc)

1995

Prizadevanja društva so se iz leta v leto kazala kot uspešna. V študentski servis se je vpisovalo vedno večje število študentov – do julija 1995 je bilo v študentski servis včlanjeno kar 4-krat več študentov kot prejšnje leto. Prav delovanje študentskega servisa pa je

DNS-ju omogočilo izvedbo številnih uspešnih projektov, ki so pripomogli k večanju vpliva društva na območju Novega mesta.

Prostori društva in Študentskega servisa pa so se premaknili v večje pisarne na Prešernov trg, kjer je začela delovati tudi **Infotočka**.

Izhajati začne mesečnik **Študentski vodič po veselju**.

Relacija Novo mesto – Ljubljana

- 📍 **19.15:** Ko to tamo peva
- 📍 **19.45:** Prestigue Line
- 📍 **20.15:** Classic student comfort

1997

DNS-ju se uradno priključi dijaška sekcija **Dijas**.

Izhajati začne mladinski časopis **Park**.

V DNS se pojavi potreba po ustanovitvi dveh samostojnih zavodov: **Založba Goga** je prevzela poslovanje nad vsemi projekti na področju literarnega in glasbenega založništva, **LokalPatriot** pa je prevzel koncertno dogajanje. Oba zavoda sta bila ustanovljena 23. 12. 1998 – tako je nastala **Skupina DNS**.

1998

DNS je medtem samo rasel. Več let zapored so za študente pripravili **Knjižico ugodnosti in popustov**, organizirali **čistilne akcije**, **študentsko rekreacijo** v telovadnicah novomeških osnovnih šol, nadaljevali so s **koncerti v piceriji Tratnik**; obnovili so tudi manjše projekte: **potopisna predavanja**, **literarne večere**, **gledališke večere**, **operne koncerte**, **potapljaški tečaj**, **smučanje** ... Društvo je začelo vse več vlagati tudi v digitalizacijo in vzpostavitev elektronskega poslovanja. Vzpostavljena sta bila **strežnik Tarzan** z brezplačnimi e-naslovi in **spletna stran društva**.

Že od ustanovitve naprej je bila velika želja društva pridobiti prostor, kjer bi deloval mladinski center. Sprva so se zavzemali za pridobitev prostorov v današnjem Kulturnem centru Janeza Trdine, pri čemer pa niso bili uspešni. 28. 1. 1998 je na to temo potekala seja mestnega sveta, kjer so svetniki predlog prestavili za nedoločen čas.

1999

1999 se je pojavila rezervna ideja, da bi DNŠ imel mladinski klub oz. mladinsko kavarno v prostorih pod takratno občino. Z županom Francijem Koncilijo so se dogovorili za najem prostorov in v februarški številki Parka je izšel Natečaj ureditve prostorov s pripadajočo opremo kluba na **Novem trgu 6** v Novem mestu.

Cvičkarija je bila leta 1999 prvič izvedena tudi v **Mariboru**.

Atrij Knjigarne Goga leta 2000 (Vir: Park)

»Lounge? Cyber caffe? Kavarna? Pub? Galerija? – se morda sprašuješ? Preprosto: klub z vsemi dobrimi lastnostmi enega in drugega. Torej odrček in nekaj na njem, šank z domačimi ljudmi, prostora osrednji prostor, poletna terasa, polne stene in prijetna glasba.«

Marko Zajc (Park)

ju otvorili Žabjak Trio, ki so nastopili po odprtju razstave fotografij Boruta Peterlina *Novomeščani 2000*. Prvi koncert v klubu LokalPatriot je izvedla zasedba No Way iz Divače. Prostore je oblikoval Andrej Blažon.

DNŠ je leta 2000 uspel pridobiti tudi prostore za **Založbo in Knjigarno Goga**, in sicer na Glavnem trgu 6. Otvoritev prostorov je bila 3. marca 2000, dogodek pa je popestril nastop kantavtorja Janija Kovačiča. Dogajanje v Novem mestu se je preselilo v zavoda DNŠ – v Založbi Goga so skoraj vsak teden potekali literarni oz. literarno-glasbeni večeri, v LokalPatriotu pa koncerti.

Avgusta 2000 je prvič potekala poletna glasbena delavnica **Jazzinty**. DNŠ je nadaljeval z večino svojih projektov, najodmevnejši projekt je ostala **Cvičkarija**, prvič pa so organizirali **Informativne dneve** za dijake novomeških srednjih šol, ki so naslednje leto zaživel pod novim imenom, **Infoteden**.

30. junija 2001 je uredništvo časopisa **Park** na igriščih Loka organiziralo prvo **Park ligo**. Udeleženci so se pomerili v košarki (metanje trojk, zabijanje), malem nogometu, odbojki na mivki in športnem plezanju. Ob 18.00 je potekal tudi umetniški program, kjer se je predstavila novomeška pesnica Katja Plut. Že naslednje leto je organizacijo prevzel DNŠ.

Poleti 2001 je poleg Jazzintyja zaživel tudi **Fotopub**, poletna fotografska delavnica, kjer je v ospredju spodbujanje

2000

14. januarja 2000 je začel delovati mladinski klub **LokalPatriot**, in sicer na Novem trgu 6, s ciljem, da tam potekajo komercialno neobremenjeni gledališki in literarni večeri, galerijska dejavnost, čitalnica ter koncerti. **Galerijo Simulaker** so v Dolenjskem muze-

Klub LokalPatriot leta 2000 (Vir: Park)

2001

2005

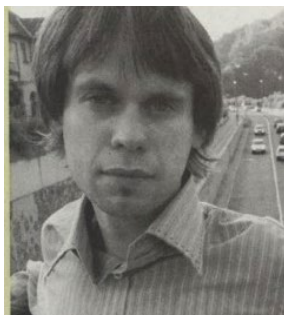
mladih kreativnih fotografov. V istem letu je LokalPatriot v sodelovanju z MONM organiziral natečaj **Poslovni načrt Youth Hostel v Novem mestu**. Gre za načrt poslovanja mladinskega hostla in gostišča v Novem mestu, kjer bi lahko prenočevali obiskovalci dogodkov in poletnih delavnic. Tako se je začela zgodba zavoda Situla.

Cvičkarija je leta 2005 zaživela tudi na Primorskem – tako je nekaj let potekala kar v štirih krajih.

V tem letu je Skupina DNŠ (po enem letu pogajanj s prejšnjimi lastniki) postala **lastnica objekta na Dilančevi 1**. Med tem je razpisala natečaj za oblikovanje logotipa in grafične podobe, z nakupom pa se je začelo uresničevanje ideje o mladinskem hostlu.

2002

Društvo novomeških študentov je leta 2002 prvič organiziralo Short Novo mesto International Film Festival – **Sniff**, prvi mednarodni festival kratkega filma, obenem pa tudi delavnica za mlade filmske navdušence. Nagrada je bila že naslednje leto kipec kače, imenovana Zlate luske. Na žalost je festival potekal samo tri leta.

Simon Bizjak, začetnik projekta Sniff (Vir: Park)

Oktobra je DNŠ v sodelovanju s klubi dolenske regije organiziral prvo **DNŠ Jadranje**, ki je prvo leto potekalo kot jadralni tečaj in tekmovalstvo za ljubitelje tega športa.

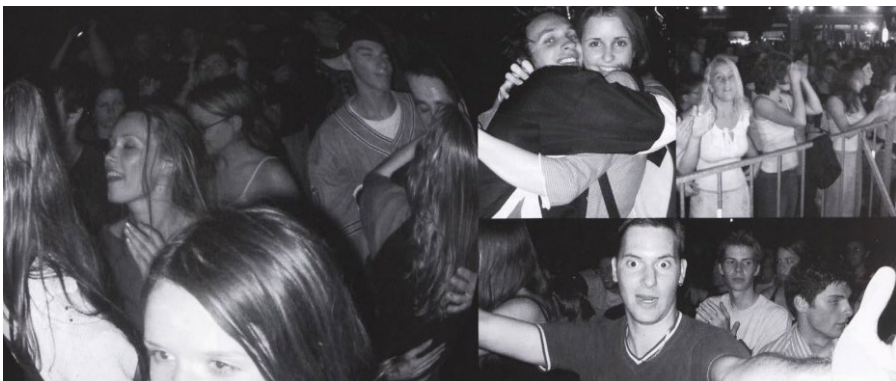
Reggae večer v LokalPatriotu leta 2004 (Vir: Park)

2003

Cvičkarija prvič poteka tudi v Novem mestu.

Na Loki je konec junija prvič organiziran **Kolektivc** – žur ob zaključku šole.

Organiziralo se je tudi nove projekte: **hip-hop večer** na Glavnem trgu, **pustovanje**, **božično stojnico** ...

Kolektivc, žur ob zaključku šole 2003 (Vir: Park)

2006 se je Študentski servis DNŠ povezal s kranjskim in novogoriškim študentskim servisom v **Agencijo M Servis**.

Galerija Simulaker pa je končno dobila svoje lastne prostore na **Vrhovčevi ulici 1a**.

Prvič je bil organiziran dogodek **Grem domov v Novo mesto**, pohodniki so se na pot podali iz Maribora in Ljubljane.

2006

Leta 2003 je Študentski servis DNŠ praznoval 10. rojstni dan. V čast visoki obletnici so vsak mesec potekala nagradna žrebanja, srečneži pa so prejeli majico ali torbo.

LokalPatriot leta 2010 (Vir: Arhiv DNŠ)

2008

Konec leta 2008 se je zaradi načrtovanega rušenja stavbe na Novem trgu 6 klub LokalPatriot prisiljen preseliti na novo lokacijo – na Glavni trg, v nekdanje prostore picerije Tratnik.

Svoja vrata je odprl **Hostel Situla**, kjer je nekaj let deloval tudi novomeški študentski dom. Kmalu se je v pritličje Dilančeve 1 s Prešernovega trga preselila tudi Infotočka DNŠ, prav tako tudi prostori in sedež društva, sicer v zgornje nadstropje.

V začetku oktobra 2008 je DNŠ prvič organiziral projekt **MIŠ – Mesece izobraževanja in športa**, ki je prvo leto trajal od začetka oktobra do sredine januarja. Namen projekta je bil razširiti delovanje društva predvsem na področju izobraževanja in informiranja mladih. Projekt se je izvajal do leta 2013. V tem obdobju sta na Infotočki potekala pravna in psihološka svetovalnica, Dijasov adrenalinski teden in drugi projekti ...

Transparent projekta MIŠ (Vir: Arhiv DNŠ)

2009

Prvič je bil v sklopu Park lige organiziran **Park tek** – tek na 10 km, 600 m in 300 m.

Z zmanjšanjem državnega financiranja in sponzorskih sredstev je društvo čedalje težje organiziralo Cvičkarijo, ki je zadnjič potekala 2012.

Pomembna nova pridobitev je bila zastopanost društva na družabnih omrežjih.

DNŠ se je v tem obdobju osredotočal na manjše projekte – potopise, kuharske in druge delavnice, družabne večere, krvodajalske akcije, **izlete v Gardaland, Izlet v neznano, Tečaj varne vožnje**, začel je tudi z **Nočnimi pohodi na Gorjance ...**

Park liga (Vir: Arhiv DNŠ)

2014 je bil poskusno organiziran projekt **Vikend pozitivne**, pa tudi projekta **DNŠ Sessions**, kjer so se s koncertom predstavile že uveljavljene skupine, ter **DNŠpil**, kjer so nastopile še neveljavljene skupine. Prvič so se organizirali tudi **Stand-up-večeri**, projekt **String on, streljanje glinastih golobov** ter **DNŠ Beer Marathon**.

Prav tako je DNŠ v tem letu pridobil odločbo **Urada za mladino Republike Slovenije**, da tudi zakonodajno deluje v **javnem interesu na področju mladine**.

Leta 2015, ob desetletnici projekta **Grem domov v Novo mesto**, so pohod nadgradili z večernim delom – koncertom, namenjenim vsem, predvsem pa pohodnikom ob pohodu domov.

2012

2014

2015

Brucovanje DNŠ leta 2013 v LokalPatriotu (Vir: Arhiv DNŠ)

2017

Februarja 2017 je DNŠ poskušal obuditi Cvičkarijo v Ljubljani, in sicer pod imenom **Always Cvičk!** v Cvetličarni, vendar neuspešno.

Junija 2017 je zadnjič potekala Park liga, naslednja leta je DNŠ organiziral samo še Park tek.

DNŠ Sessions so v klubu LokalPatriot potekali vsako drugo soboto v mesecu. Prvi gostje večera so bili Hamo & Tribute2Love.

DD

2018

Leta 2018 se je moral LokalPatriot izseliti iz Glavnega trga, takrat sta Društvo novomeških študentov in novomeška mladina izgubila (skoraj) edini prostor, kjer so se odvijale aktivnosti, namenjene mladim. Naslednji dogodki (**pustovanje, predavanja, popotisi, okrogle mize ...**) so tako potekali v prostorih restavracije Hostla Situla.

Leta 2020 je delovanje društva nekoliko upočasnila epidemija koronavirusa. Karantene in zaprtje države so onemogočili zbiranje in druženje na dogodkih. Društvo se je prilagodilo in začelo z organiziranjem »**online**« **dogodkov**: kuharskih delavnic, družabnih iger, stand-up-večerov, Infodneva. Organizirali smo več dobrodelnih akcij, in ko se je situacija nekoliko umirila, tudi nekaj projektov, ki so izpolnjevali zapovedane pogoje.

Skupina DNŠ je v tem letu sprejela odločitev, da bo spodnje prostore – restavracijo Hostla Situla – dala v najem Damjani Finku (Hiša Fink). Restavracija se od takrat imenuje **Fink & Situla**.

Takrat se je v zgornje nadstropje hostla, v dotedanje prostore društva, preselila Infotočka DNŠ. DNŠ ekipa jo je v lastni režiji celovito renovirala.

Spomladi 2020 je izšla prva številka **Podgurskega vestnika**, uradne publikacije DNŠ. Od takrat naprej izhaja dvakrat letno, vsaka številka pa zajema najrazličnejše tematike: od bolj kompleksnih študentskih problematik, znanstvenih člankov, prispevkov DNŠ-jevih zavodov, dijaške sekcije Dijas in posameznih sekcij po področjih do bolj zabavnih vsebin: DNŠ d(r)ama, napovednik dogodkov, vici, recepti, križanke ...

Balkan trip leta 2018 (Vir: Arhiv DNŠ)

2021
2022

Dokončna ukinitvev ukrepov, nekaj privarčevanega denarja (zaradi dvoletnega zatišja), energična ekipa in entuziazem ob 30. obletnici so omogočili ponovni razcvet dogajanja.

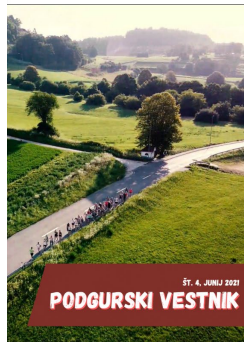
Izvedba večjih projektov se je premaknila

v Gostišče Loka, kjer je DNŠ organiziral **DNŠstudentar-ijo**, **DNŠ Halloween Disco Boogie**, **DNŠ plesni tečaj** ter **Cocktail delavnice**, **Pub quiz**, prvič je v Novem mestu potekal tudi **Beer Marathon**. In **Mladinski center Oton**, kjer smo izvedli **Murder Mystery**, **Mladinsko tržnico**, **Kolektivc**, **delavnice za dolenske študentske klube ...** Na košeniškem igrišču pa smo prvič organizirali tudi **DNŠ Frizbi**.

V sklopu projekta 30 izzivov za 30 let smo v Novem mestu (po desetih letih) ponovno organizirali Cvičkarijo, pohoda **Grem domov v Novo mesto** pa se je udeležilo rekordno število pohodnikov, ki so po dveh letih premora uživali v večernem koncertu. Cikel dogodkov (podrobneje opisanih v prispevku 30 izzivov za 30 let) pa smo zaključili s svečano prireditvijo v Športni dvorani Marof – **DNŠ jubilej: 30 let na svet**.

Beer Marathon v Novem mestu

Šest številka Podgurskega vestnika (Vir: Arhiv DNŠ)

DNŠ Frizbi

Viri:

- Društvo novomeških študentov. 19. 10. 2022. Splet. <društvo-dns.si>
- Dolenjski list. 19. 10. 2022. Splet. <dolenjskilist.si>
- Park. dLib. Splet. 19. 10. 2022. <https://www.dlib.si/>

DNŠ 30

10.9. ^{Novo mesto}
Glavni trg

MAGNIFICO
MRFY

ŽUTA MINUTA LEVA LEANNE & the Band

DNŠ:
30 let
na svet'

Vstopnice:

OMV ENTRI
Na voljo tudi v Gostišču Loka,
Gogi in DNŠ infočeki.

Cvičkarija

DAN D
KINGSTON

Društvo
mrtvih
pesnikov

Mladi
Dolenjci Plateau

Ter bogat popoldanski
program!

28.5.
Novi trg

ANŠS Cvičkarija
FESTIVAL
CVIČKA MESTO

Odprave:

4.7. Koper

6.7. Maribor

8.7. Ljubljana

Grem
domov v
Novo mesto

9.7.
Glavni trg

PEŠ,
TAKOJ PO
IZPITIH!

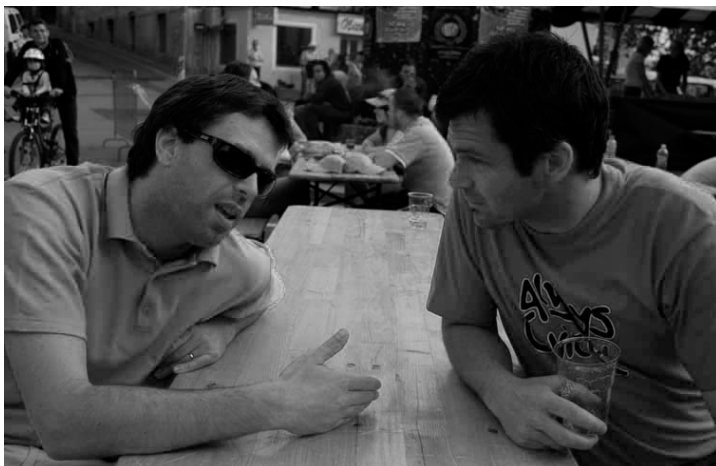
NOVO
MESTO

DNŠ
30
LET

GREGOR MACEDONI

1992–1996

Pred 30 leti sem kot bruc začel spoznavati novomeške in ljubljanske študentske strukture. V Novem mestu je deloval Klub novomeških študentov (KNŠ), bolj kot ostanek zgodovine in ne aktivno delujoča organizacija. Bilo je tudi leto, ko je meteorski vzpon in tudi padec doživel projekt Mladinskega kulturnega centra. Zato sem bil vse trdneje prepričan, da je treba društvo graditi od začetka, na trdnih temeljih. Ko sem to pobudo nekega večera predstavil kolegu, sva bila že dva s podobnim prepričanjem in tako je šla zadeva naprej. Zastavili smo si izgradnjo trdne organizacije, ki bo imela stabilne finančne vire in bo združevala mlade v Novem mestu. Prepričan sem bil, da si Novo mesto ne more privoščiti organizacije, kjer bo več ekip tekmovalo z različnimi programi in bi bil tak način delovanja temelj kvalitete. Novo mesto ni imelo kritičnega obsega dejavnih mladih posameznikov za več kot eno samo dobro ekipo. In večina povabljenih in nagovorjenih je to razumela. Tisti, ki tega niso razumeli, morajo danes priznati, da jim 30-letna zgodovina ne pritrjuje. Posebej sem si zapomnil, kako simbolično se je v drugem letu delovanja društva Upravnemu odboru DNŠ pridružil Marko Kralj, zadnji predsednik KNŠ, in s tem je postala zgodba novega društva tudi legitimno nadaljevanje dotedanjšega novomeškega študentskega gibanja.

Eden od temeljev DNŠ-ja je bil, da smo želeli postaviti organizacijo za desetletja in ne za leto ali dve. Zato v prvem letu ni bilo veliko aktivnosti, potem pa so začeli prihajati legendarni projekti: brucovanje, Študentski servis DNŠ, Cvičkarija, Študentski bus, časopis Park, Koncerti pod Kavarno, študentski informator itd. V letih, ko sem kot prvi predsednik DNŠ koordiniral in vodil delo društva, sem bil zelo aktiven tudi znotraj Študentske organizacije Univerze v Ljubljani. Tako sem imel vpogled v celotno študentsko organiziranost v Sloveniji. Veliko znanj in izkušenj sem lahko iz drugih okolij prenesel v Novo mesto in polagoma je DNŠ s svojim razvojem postal najmočnejši študentski klub izven univerzitetnih središč. Ta uspeh mi je veliko pomenil in s to popotnico smo imeli tudi izven Novega mesta velik vpliv. DNŠ je bil kmalu tako uspešen in vpliven, da je praktično nadomeščal celotno mladinsko in študentsko politiko v Novem mestu, za katero bi morala skrbeti lokalna skupnost. To se še danes odraža v pomanjkljivi (javni) mladinski infrastrukturi in nerazviti strukturi mladinskih dejavnosti.

Posebno poglavje »zgodbe DNŠ« pomeni umik ustanovne generacije, ki je naredila prostor in zagotovila uspešno kontinuiteto delovanja društva v nadaljnjih letih do danes. Tak prenos je bil v slovenskem prostoru prej izjema kot pravilo. Hkrati pa smo »prvoborci« prevzeli še nadgradnjo DNŠ (recimo na verzijo 2.0) z ustanovitvijo dveh zavodov: LokalPatriota in Založbe Goga, ki sta v nadaljnjih dveh desetletjih poskrbela za nekaj izjemnih projektov in aktivnosti, ki so Novo mesto zarisali na mednarodni kulturni zemljevid. Seveda so v celotni zgodovini društva tudi padci in vzponi,

ampak govorimo o zgodbi, ki je kronisti novomeške zgodovine med letoma 1992 in 2022 ne morejo prezreti.

DNŠ-ju je uspel cilj, da je povezoval. Tako številne posameznike v skupnih aktivnostih kot bližnje generacije med seboj. Kot sem že navedel, je Novo mesto premajhno za tekmovanje, in trdim, da je povezovanje dobrih posameznikov, pa naj gre za organizatorje ali ustvarjalce, uspelo. Na to sem ponosen in verjamem, da je biti del DNŠ-zgodbe čast in da smo vsi, ki nas DNŠ povezuje, na to ponosni.

Zgodba DNŠ je v 30 letih postala široka v naboru dejavnosti in prav je, da ji zaželimo nadaljnji razvoj in dopustimo tudi padce. Verjamem pa, da te zgodbe še ni konec in da so vsi vključeni posamezniki, spomini, projekti, uspehi, razočaranja, delujoče društvo in zavodi tako močan temelj, da se lahko samo veselim nadaljevanja, ki ga bodo pisali novomeški študentje v prihodnjih letih. In dokler bo zgodba živela ter tudi po tem se bom s ponosom spomnil neke ideje in tistega prvega pogovora s kolegom Robijem. Lepo je biti del genetskega zapisa DNŠ-ja.

MARKO ZAJC

1996–1999

Zgodbe, se mi zdi, ne zaživijo ob ideji sami, ampak ko vanjo vstopi še nekdo. Takrat se začne. In začela sta jo Gregor in Robi, ko sta k ideji začela vabiti somišljenike. V zgodbi DNŠ-ja so bila zame pomembna vsaj tri vabila.

Najprej sem bil povabljen na ustanovno sejo društva kot del kapiteljske klape. V prvih dveh letih sta bila po mojem ključna mejnika za razvoj društva pridobitev statusa študentski servis in še ne dve leti kasneje izvedba prve Cvičkarije (maj '94), sicer s pomočjo benda Društvo mrtvih pesnikov, a že z omembo »DNŠ«, saj smo bili vsi člani DMP-ja tudi člani DNŠ-ja, ki je tako prevzel velik projekt, povezujoč izjemno množico simpatizerjev, članov, sodelavcev in prijateljev.

Pride poletje in jeseni se odločim, da zaradi snemanja novega albuma objestno poskusim z rednim študijem 3. letnika na daljavo (beri: neobiskovanje predavanj in vaj ter kopiranje zapiskov). Sledi drugo vabilo – Gregor kmalu izve za mojo študijsko avanturo, in ker bom tudi čez teden precej v NM, me aktivneje povabi k društvu – da bi pomagal pri vodenju interesnih dejavnosti in projektov. Sprejem. In

ob Cvičkariji (kmalu poleg Ljubljane še v Mariboru) sledijo Infotočka, koncerti v Piceriji (kasneje Klub pod kavarno), študentski teniški turnirji, rekreacije, izleti in smučarije, potopisna predavanja, Planice, Študentski vodič po vesolju, Knjižica ugodnosti in popustov, Študentska mapa, Razglednice NM, strežnik Tarzan z brezplačnimi e-naslovi in še pa še. No, letnik sem moral ponavljati.

In potem dobro leto kasneje tretje vabilo – zvečer po enem izmed srečanj me na parkirišču ob klepetu Gregor povabi, da bi od njega prevzel predsednikovanje DNŠ-ja. Počaščen sprejem. Kmalu nadaljujemo z ustanovitvijo časopisa Park, ustanovitvijo Dijasa, ureditvijo DNŠ-ambasade v Ljubljani, Študentskega avtobusa ... Vseskozi pa potekajo intenzivna prizadevanja po uresničitvi večgeneracijskih sanj o ureditvi lastnega kluba, časopis Park in nastajajoči dvojni CD Novo mesto 77–97 pa nakažeta tudi zametke založbe s knjigarno. Ob zaključku mandata končno uspemo s strateško prelomnico – ustanovitvijo zavodov LokalPatriot in Založba Goga ter izgradnjo temeljev za dolgoročno delovanje novih generacij mladih. Nastane Skupina DNŠ. Sledi moje povabilo čudovitemu nasledniku Marku Dvorniku. In mu predam štafeto, sam pa se posvetim LokalPatriotu ... Torej, zgodbe se začnejo in nadaljujejo z vabilom. Ob 30-letnici sem navdušen, kako je odprtost DNŠ-ja v vseh letih povezala tako množico dragocenih duš, ki je vsaka goreče dodala svoj delček.

MARKO DVORNIK

1999–2000

Novo mesto je lahko upravičeno ponosno na svoje študentske generacije. Če so pred stoletjem študentje pustili svoj pečat v mestu z nastankom novomeške pomladi, zadnjih 30 let ravno iz te srede prihajajo mnogi posamezniki, ki so kasneje odločilno krojili utrip mesta (med drugim aktualni župan, direktorja knjižnice in založbe, učitelji, podjetniki ...), iz študentskih projektov je nastalo nekaj ključnih blagovnih znamk, ki so danes sinonim za Novo mesto (festival Cvičkarija, Jazzinty, Založba Goga, Hostel Situla, LokalPatriot in še mnogi drugi).

Ključni dejavnik za toliko uspešnih projektov se gotovo skriva v ustanovitvi Društva novomeških študentov pred 30 leti in nekaterimi podrobnostmi, ki so bile v Novem mestu drugačne kot v drugih krajih po Sloveniji, kjer so se ustanovljala podobna društva in klubi.

Prva posebnost je, da je društvu uspelo pridobiti licenco za ustanovitev lastnega študentskega servisa in s tem tudi neodvisen vir financiranja, ki je sčasoma omogočil izvedbo

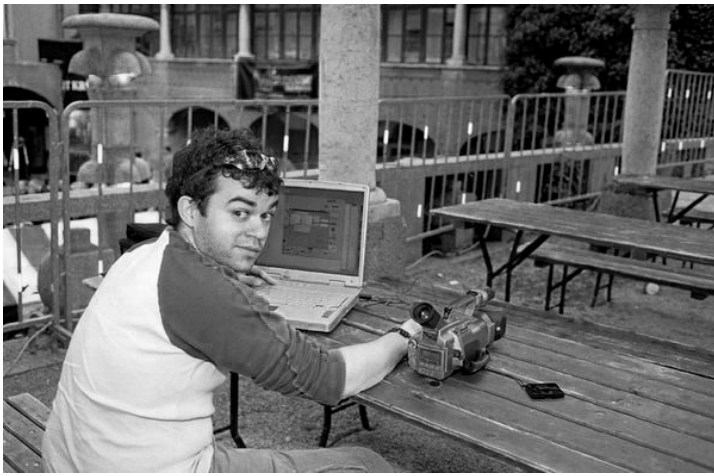
Druga posebnost pa so vrednote, ki so bile vgrajene v jedro društva in so od vseh udeležениh zahtevale skromnost, navdušenje in predvsem delo za skupno dobro.

Te vrednote najbolj ponazarja sam začetek društva, ki sega v leto 1992. Prve društvene prostore je študentom v svoji hiši odstopila takratna poslanka Vida Čadonič Špelič, v njih pa je poleg društva deloval študentski servis s fotokopirnico za dijake in študente. Skupaj s takratnim županom Marjanom Dvornikom sta v tistih negotovih razmerah društvu nudila ključno politično podporo (predvsem pri ustanavljanju študentskega servisa) in mentorstvo.

Verjamem, da ni naključje, da je društvu v vseh teh letih uspelo ohraniti ustvarjene blagovne znamke in nepremičnine v svoji lasti. Mislim, da je ključni razlog za ta uspeh v tem, da je bilo deljenje uspeha s prijatelji pomembnejše od uspeha samega, predaja znanja na naslednjo generacijo pa svojevrstna čast – podobno kot je bila za mlajše generacije čast sprejeti odgovornost za nadaljevanje življenja projekta.

Sam sem vodenje Društva novomeških študentov prevzel ob prvi taki spremembi generacij – leta 1999. Za študenta drugega letnika, ki še nikoli ni vodil resne organizacije, je bil ta skok v vodo ubijalski – skoraj dobesedno. Po dveh mesecih sem od stresa pristal v

bolnišnici. Stara ekipa se je namreč praktično razšla, mlada ekipa pa je imela malo preveč zaupanja vame, tako da so se sami le redko prikazali na društvu in je tako breme vseh projektov padlo name. Takrat je Mitja Ličen, sicer vodja Infotočke in bodoči predsednik, po dveh mesecih le dvignil telefon in predsedniku dokaj hitro dokazal, da zna društvo čisto v redu obratovati tudi brez svojega šefa, vodja Infotočke pa zna prisotnost v duhu spremeniti tudi v prisotnost v telesu, če je taka sila razmer.

Po okrevanju, kar je bilo nekje ob koncu tistega leta, sem se lotil sestavljanja proračuna za naslednje leto. Zakaj sem se lotil tega dela, ne vem, verjetno, ker sem si mislil, da proračun društvo mora imeti. Glede na to da nobenega proračuna v življenju do takrat še nisem videl, da moja predhodnika svojih proračunov nista našla, da je bila edina osnova za pripravo proračuna klic v sosednjo sobo k direktorici študentskega servisa, k Barbi Muhič: »A mi lahko poveš, koliko denarja bomo imeli naslednje leto?« in da je bil

odgovor: »Ne vem, napiši 20 milijonov.« Ta dogodek je bil kronski simbol mojega mandata.

Podobnih blamaž je bilo še kar nekaj. Recimo obisk direktorja Dolenjske banke, kjer je na pogajanjih za sponzorstvo uspelo meni izjaviti samo en stavek: »A boste plačali kot donacijo?« K sreči je bil z mano tudi Marko Zajc, moj predhodnik, tako da sem bil do konca sestanka lepo tiho. Ali pa ko sem se Zarji pritožil glede dopisa, ki ga sploh niso poslali. Ali pa ko sem na občnem zboru za pogum pred govorom nagnil pločevinko s pivom, v kateri je bilo več ugasnjenih cigaret kot piva.

Delo na društvu je bilo vedno zabavno, morda včasih celo preveč. Sploh ko smo odprli še pisarno (rekli smo ji ambasada) v Ljubljani, je bilo razlogov za druženje več kot za študij. Ko zdaj gledam nazaj, ko štejem izgubljena študijska leta – predvsem zaradi študentskih projektov – mislim, da je bilo vredno. Če ne zaradi projektov samih pa zaradi ljudi, s katerimi sem se imel možnost spoznati in splesti posebne vezi. Skupaj delimo spomine in izkušnje, ki so zaznamovale to, kar smo postali, in to, kako smo vpeti v svoj kraj in njegovo zgodovino.

Zato mislim, da je morda v zgodbi DNŠ-ja tudi nekaj sreče, saj so novomeški študenti vsa leta njegovega obstoja dokazovali, da niso samo izjemni talenti, ampak tudi izjemni ljudje, ki čutijo s svojim mestom in mu iskreno želijo dobro. Vsem novomeškimi študentom ob 30-letnici DNŠ-ja želim še veliko te sreče.

MITJA LIČEN

2000–2001

Bila so devetdeseta in bil je drugi letnik gimnazije. Praktično vsak dan sem po pouku zavil na Ulico talcev, kjer je v majhni sobi za pisalnim strojem sameval Marjan Pirnar in izdajal napotnice prvim članom DNŠ-jevega študentskega servisa. Govorila sva bolj malo. Kolikor se spomnim, sem bolj ali manj le sedel in opazoval njegovo tipkanje. Sicer je raje pisal na roke. Predvsem plakate za koncerte, ki jih je organiziral v

piceriji pod kavarno na Glavnem trgu. Plakat je nato romal na fotokopirni stroj in vse tiste razmnožene rokopise sva kasneje s prijateljem že limala brez milosti in vsepovprek po mestu. Brez kompliciranja. Enostavno in učinkovito.

Kup spominov je zelo fragmentarnih. Spomnim se sestanka, ko smo izbirali ime Založbe Goga v svojih prostorih na Novem trgu, kamor se je kasneje vselil LokalPatriot. Spomnim se ustvarjanja študentske oddaje na radiu. Spomnim se tudi kolektivnega izleta skupine DNŠ, kjer je del ekipe omagal še pred odhodom, šofer avtobusa pobegnil izpod Nanosa, ekipa pa nato sredi noči tavela pod grožnjo nevihte ter se skregana in s pokvarjenimi zavorami naslednji dan vrnila domov. Medlo se spomnim kostenjevega piknika na Marofu, ko smo po pomoti kupili mošt, ki to ni bil več. Spomnim se brucovanj in noro smešne prisege. Spomnim se številnih ur, polnih smeha, ob pisanju študentskih zgodbic z najboljšim prijateljem Ivom Dovičem. Spomnim se drobnih in vsakič drugih stvari.

Leta 2000 sem za dve leti prevzel vodenje društva. Po vseh letih upravnega odbora sem bil že dolgo pripravljen na ta korak, pa vendar me je na koncu vseeno presenetila teža odgovornosti, ki sem jo začutil po izvolitvi. Prvič sem bil v vlogi nekoga, h kateremu se obračajo po navodila posamezniki, ki želijo takojšnjo odločitev. Prvič sem se zavedel, kako dobro moraš poznati organizacijo, da imaš tvoje takojšnje odločitve smisel in ne zasejejo kaosa.

Prav je, da v tem obdobju izpostavim dva projekta. Prvi je Sniff, Novo mesto short film festival, ki je že prvo leto privabil najboljše ustvarjalce filma iz Slovenije, kot so bili Janez Lapajne, Marko Naberšnik, Martin Srebotnjak in Miha Mazzini, filmi pa so bili predvajani na 35mm v Kulturnem centru Janeza Trdine. Šlo je za najboljše filme s celega sveta. Drugi projekt je bila pravna pisarna, ki jo je vodila Vida Granda. Pravna pisarna je nudila brezplačno pravno pomoč vsem članom DNŠ. Seveda so se v teh letih zvrstili tudi številni drugi projekti. Goga je v tem času dobila knjigarno, avtobusi so vozili študente v Ljubljano in Maribor, Cvičkarija se je prvič preselila v Križanke ... preveč je vsega za prispevek te vrste.

Na koncu se seveda vedno vprašamo, ali je bilo vredno. Nekoč mi je v enem od pogovorov takratni župan dr. Anton

Starc dejal, da je vse, kar delamo, že fajn, ampak da delamo le za lepe spomine.

Nekaj let kasneje sem na enem od dogodkov srečal Roka Bička. Na vprašanje, ali bomo še kdaj delali Sniff, sem mu ponudil pomoč, če bi ga želel organizirati on. Odvrnil mi je: »Ne, Mitja, samo želel sem povedati, da sem zaradi tega festivala postal režiser.« Kasneje sem to zaupal Nejcu Gazvodi, ki mi je v smehu odvrnil, da se tudi on zaradi tega ukvarja z režijo. Vsa leta dela so dobila potrditev v izjavah teh dveh posameznikov. Naše delo ni delo za lepe spomine. Naše delo spreminja Novo mesto, spreminja ljudi.

Seveda pa je tu tudi spomin. Spomin na skupino ljudi, ki jim je bilo najbolj pomembno delo v dobro svojega okolja, na skupino posameznikov z neverjetno energijo in idejami, ki jih ni bilo strah izpeljati največjih izzivov. In res sem ponosen, da sem bil lahko del zgodbe Društva novomeških študentov.

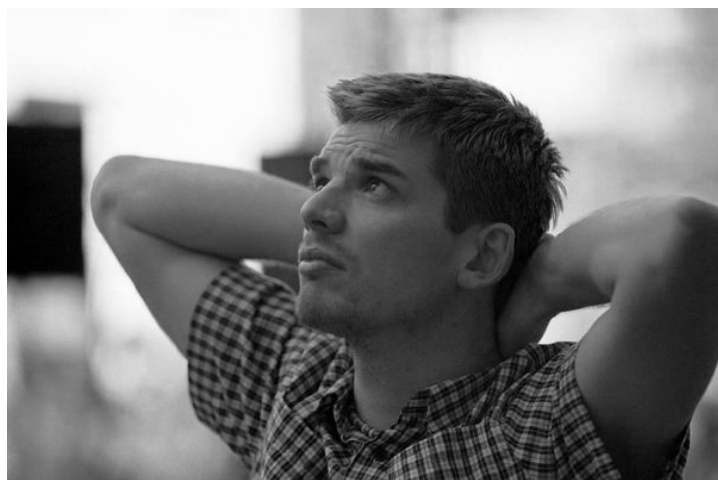
TADEJ KAPŠ

2002–2004

Društvo novomeških študentov (DNŠ) – tri besede, ki so me zaznamovale, ki so postale sinonim za kreativne, vztrajne in prodorne fante in dekleta, dijake in študente. Če se ozrem nazaj, govorim o preteklem tisočletju, mi misli uhajajo predvsem na študentsko Cvičkarijo, ki me je zaznamovala v času študija in mi dala prepotrebna znanja in poznanstva, ki jih s pridom uporabljam in koristim še danes.

Z mailom, da pripravljajo zbornik ob 30-letnici DNŠ-ja, me je Ema Koncilija zbezala iz poletne sence in pogovoril sem se z nekaterimi bivšimi predsedniki. Začel sem podoživljati takratne čase in jih kronološko urediti.

Če sem povsem iskren, se ne spomnim točnega datuma ali dogodka, ko sem se pridružil ekipi mladih fantov in deklet, ki so se že imenovali DNŠ-jevci. Spomnim pa se, da sem v tistem času kot dijak na ŠC Novo mesto opravljal funkcijo predsednika šole in sem bil nekako vpet v dijaško skupnost. Morda pa je za vse skupaj »kriv« Rock Otočec. Leta 1997 je Franci Kek skupaj s prijateljem Marjanom Pirnarjem obudil Rock Otočec na Otočcu. Potrebovala in iskala sta

operativne delavce na prizorišču. To nalogo je prevzel Marko Zajc ali pa celo Gregor Macedoni, takratni predsednik DNŠ-ja, in nas nekaj fantov zbral za delovno ekipo. Mislim, da je bil to nekakšen začetek moje dijaške in kasneje študentske »delovne dobe«. V tistem času je bila medsebojna pomoč samoumevna in tako je DNŠ pomagal Rock Otočcu in obratno. Sam sem se znašel v preseku obeh dejavnosti.

Zagotovo je k lažji asimilaciji v DNŠ pripomoglo tudi poznanstvo z nekaterimi »kapiteljčani«, ki smo se v tistem času srečevali na raznoraznih srečanjih. To so bili predvsem družinski prijatelji Dvorniki in Koncilijevi. Povezovali pa so nas tudi nedeljski športni dnevi, predvsem nogomet. Mislim, da je bil to povod, tisto, kar me je pritegnilo, da sem preko kapiteljske družbe in Rock Otočca prišel v DNŠ.

Na začetku sta mi Marko Zajc in Gregor Macedoni naložila projekt »DNŠ Mapa«, kjer sem se kalil kot tržnik, vsestranski operativec in organizator del. To je bil moj prvi samostojni projekt, ki sem ga začel, izvedel in tudi samostojno končal, seveda ob konstantni pomoči Gregorja in Marka. To je bilo nekako na prelomu tisočletja. Prvi spomini na študentsko Cvičkarijo pa segajo v leto 1999. Vodil jo je takratni predsednik Marko Zajc, ki pa me je že vključeval v večino organizacijskih procesov. Zaupati mi je začel vse več pomembnih nalog

pri odmevnem projektu in tudi pri drugih DNŠ-jevih dejavnostih. Leto 2000 sem si zapomnil kot leto, ko je predsednik DNŠ-ja postal Marko Dvornik, sam pa sem prevzel največji projekt društva – študentsko Cvičkarijo. Prireditve je bila izvedena na Gospodarskem razstavišču na podoben način, kot so bile izvedene prejšnje prireditve.

Zaradi poznavanja področja računalništva in informatike sva z Markom Dvornikom prevzemala vedno večje in obsežnejše informacijske projekte, ki so bili za tiste čase skoraj nepredstavljeni (tiskanje z različnih računalnikov na en sam tiskalnik, vzpostavitev nove mrežne infrastrukture, vsem članom omogočiti elektronski naslov z društveno domeno ...). S tem sem postajal vedno bolj vpleten v vse dejavnosti društva in servisa. To je bil tudi čas vzpostavitve treh zavodov: LokalPatriota, Goge in študentskega servisa kot samostojnega zavoda. Pri slednjem sem kakšno leto celo sodeloval kot pomočnik direktorice, saj sem dobro poznal področje študentskega dela. Kasneje pa sem vodil tudi prenavo in otvoritev nove poslovalnice v Trebnjem.

Že od samega začetka so me navduševali organizacijsko zahtevni in veliki projekti. Največja študentska prireditve v Ljubljani je bila v tistem času »naša« Cvičkarija. Menza v Rožni dolini kot gostitelj prvih štirih Cvičkarij je tako postala premajhna in pretesna. Vsako leto je bila prireditve uspešnejša od predhodne, obiskovalci bolj zadovoljni, hkrati pa so zahtevali vedno več. Pojavil se je nov izziv. Nova lokacija na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani je ponujala nove možnosti, ki smo jih s pridom izkoristili. Leta 2001 pa smo želeli še korak naprej. Zamislili smo si študentsko Cvičkarijo v poletnem gledališču v Križankah v Ljubljani. Takratni predsednik Mitja Ličen je idejo brez pomislekov podprl. Nad prireditvenim prostorom smo bili zelo navdušeni, zato smo se, kot tudi naši nasledniki, tega prireditvenega prostora oklepali nekaj naslednjih let. Sam sem vodil Cvičkarijo v Ljubljani še v letu 2002. V teh letih je Cvičkarija postala najpomembnejša študentska prireditve s pomembnim vplivom na dvig ugleda cvička in njegovo pozitivno pozicioniranje v slovenskem prostoru.

Naj za zaključek Cvičkarij omenim samo še zame prelomni trenutek, to je leto 2003, ko smo skupaj z »ljubljsko« organizacijsko ekipo (predvsem Miha Bukovec in Uroš Kocjan) pripeljali »našo« študentsko Cvičkarijo končno tudi do-

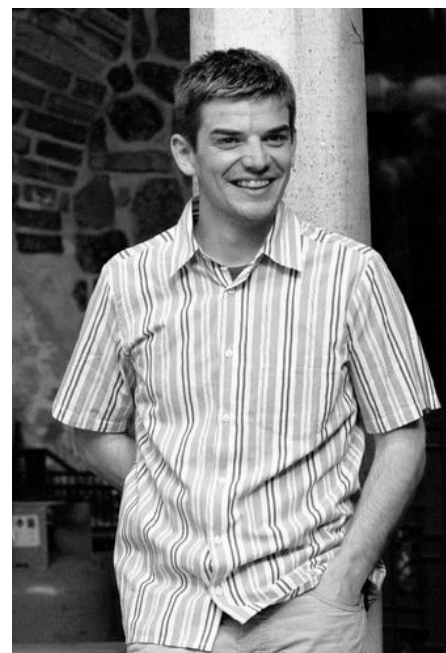
mov, torej na Novi trg v Novo mesto. V tistem letu sem že predsedoval društvu, ki sem ga leta 2002 dobil v dobri kondiciji od Mitje Lična in ga jeseni leta 2004 v še boljši predal Luki Blažiču.

Ko se ozrem nazaj in spominjam svojih časov, preživetih na Prešernovem trgu 6 pri izvajanju vseh projektov, bolj ali manj uspešnih, sem vesel, da sem

pustil kamenček v 30-letnem mozaiku DNŠ. Glede na dolgo časovno obdobje mnogih dejavnosti naj omenim le nekatere, ki se jih spomnim na prvo žogo. Zame nepozabni so bili poleg Cvičkarije predvsem Študentski bus, Knjižnica ugodnosti in popustov, Infotočka, Jadranje, Mapa, socialne in pravne ure, Parkliga, DNŠ-jeva ljubljanska ambasada, Škisoova tržnica, vzpostavitev dolenjske regije ...

Z DNŠ-jem sem preživel lepa, plodna in ustvarjalna leta, začinjena z obilico odrekanih, predvsem pa leta vseživljenjskega učenja. Hvaležen sem vsem, ki so me zaznamovali, mi stali ob strani in mi pomagali uresničevati sanje. Neizmerno sem hvaležen sodelavcem v »mojem času«, predhodnikom, ki so me znali navdušiti in pritegniti, ter nenazadnje vsem zanamcem, ki ste uspešno zgodbo prevzeli, nadgradili in ohranili, da se lahko danes z radostjo spominjam svojih DNŠ-jevskih let.

DNŠ me je zaznamoval za vse življenje. Ponosen sem, da sem bil v nekem obdobju vidni član društva s tako pozitivno konotacijo, in ostal bom DNŠ-jevec za vedno.

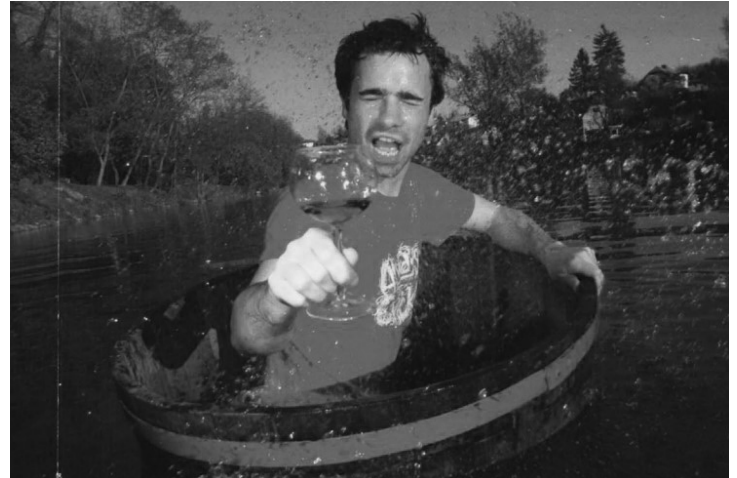
LUKA v BLAŽIČ

2004–2008

Z Gregorjem Rožancem sva se spoznala tam, kjer se pogovorno končajo sanje. Moje pa so se takrat pravzaprav začele. V vsega nekaj minutah skupne poti od zavoda za zaposlovanje do doma sva se namreč dogovorila, da pripravim aktualno izdajo knjižice ugodnosti in popustov za člane Društva novomeških študentov. Bilo je jeseni leta 2000. Postal (in ostal) sem DNŠ-jevec.

Na društvo sem prišel ob koncu prve širitve in delitve dejavnosti na zavode, ko se je oblikovala prvotna štiriperesna deteljica: društvo, LokalPatriot, Goga ter študentski servis – neformalno imenovana tudi Skupina DNŠ. Klub pod

občino ter knjigarna sta še dišala po novem, Cvičkarija je poskusila srečo v Mariboru, Jazzinty in Fotopub sta ravno prestala ognjeni krst. Bil je začetek strme rasti Skupine DNŠ, ki je postavila temelje razvoja ter usmeritve mladinsko-kulturne krajin Novega mesta za naslednjih dvajset let. S širitvijo programov je rasel tudi nacionalni ugled in neformalni vpliv Skupine. V tistih prvih letih novega tisočletja se je zdelo, da je za novomeško mladinsko organiziranje meja le nebo.

Po uspešno končanem projektu Knjižice ugodnosti mi je Mitja Ličen, takratni predsednik društva, zaupal vedno več in vedno večje projekte. Morda tudi zato, ker sem cele dneve visel na Prešernovem trgu ter se z vso vnemo lotil čisto vsakega dela. Tako naglo, kot se je razvijalo društvo in njegovi zavodi, sem tudi sam plezal po lokalno-nacionalni mladinski korporativni lestvici. V slabih dveh letih sem napredoval v vodjo Infotočke, leto kasneje pa prevzel organizacijo Cvičkarije v Ljubljani ter podpredsedniško mesto pri novoizvoljenem predsedniku Tadeju Kapšu. Postal sem član Glavnega odbora Zveze študentskih klubov Slovenije, član Varnostnega sveta zveze, zadolžen za Dolenjsko in Belo krajino, ter urednik njenega letnega almanaha. Največji izziv sem sprejel jeseni leta 2004, ko sem kot šesti predsednik DNŠ-ja prevzel vodenje takrat enega največjih študentskih klubov v Sloveniji.

Prvi hladen tuš štiriletnega predsednikovanja sem doživel že na volitvah, ko me je med predstavitvijo iznenada ohromila trema. Skoraj dvajset let kasneje se še vedno živo spominjam, kako sem s tresočim glasom vendarle podal vizijo razvoja društva. Kot da bi vedel, da takó Skupino DNŠ kot celotno študentsko organiziranje v Sloveniji čakajo veliki izzivi. Zatrdim lahko, da je obdobje, ki je sledilo, pomenilo konec zlate dobe tovrstnega mladinskega organiziranja. Pod vedno večjim pritiskom medijskih afer o nesmotrni porabi ali celo okoriščanju študentskega denarja smo se študentske organizacije znašle na tnalju javnega mnenja. Večji del mojega mandata smo bili zato študentje

na okopih in se na vse pretege trudili, da je zakonodajalec na koncu »samo« prepolovil sredstva, ki smo jih prejeli z naslova študentskega dela. Iz tistega časa (2006) je tudi moj intervju v časniku Delo z naslovom Zavzemam se za drugačne študentske reforme, zaradi katerega sem imel kar nekaj neprijetnih klicev. Pa sem se v resnici zavzemal zgolj za večjo dostopnost brezplačnega študija, štipendij in študentskih postelj.

Kljub zapisanemu nismo stali križem rok. Izpad osnovnih prihodkov so zavodi uspešno nadomestili z drugimi viri, predvsem razpisi in sponzorstvi, na društvu pa smo začeli bolj poslušati študente ter njihove potrebe. V tem času je Skupina DNŠ postala ponosna lastnica Hostla Situla in galerije sodobnih umetnosti Simulaker, festival Cvičkarija je prerasel v najbolj obiskano enološko prireditev v državi, Infoteden je postal najpomembnejši sejem visokega šolstva v regiji. Vzklili sta dve novi blagovni znamki, ki še danes združujeta mlade, in sicer Grem domov v Novo mesto in Kolektivc. Največji dolg, ki nam je (in mi je!) ostal, je bila pridobitev lastnih prostorov društva.

Imel sem srečo, da sem lahko, kot pravi prvi predsednik društva Gregor, postal del genskega zapisa DNŠ-ja. Še bolj pa se čutim privilegiranega, da sem imel priložnost delati s čudovitimi ljudmi, s katerimi smo povečini ostali prijatelji. Veliko sem se naučil od svojih predhodnikov in vsak izmed njih mi je dal nekaj svojega, nekaj posebnega. Enako velja tudi za vse moje naslednike ter naslednico. Včasih, sicer redko, mlajši aktivisti društva celo mene prosijo za nasvet, kar se mi, moškemu srednjih let, neznansko dobro zdi.

Te dni s sinom Svitom barvava v klubu LokalPatriot, ki bo prenovljen ponovno odprl svoja vrata. Mojemu šestletniku je to sila zabavno, meni pa dragocena priložnost, da z njim delim spomine na enkratno obdobje mojega življenja. Priznam, po tiho upam, da nekaj svojega entuziazma prenesem nanj in me leta 2039 povabi na Cvičkarijo na dolenski strani Marsa.

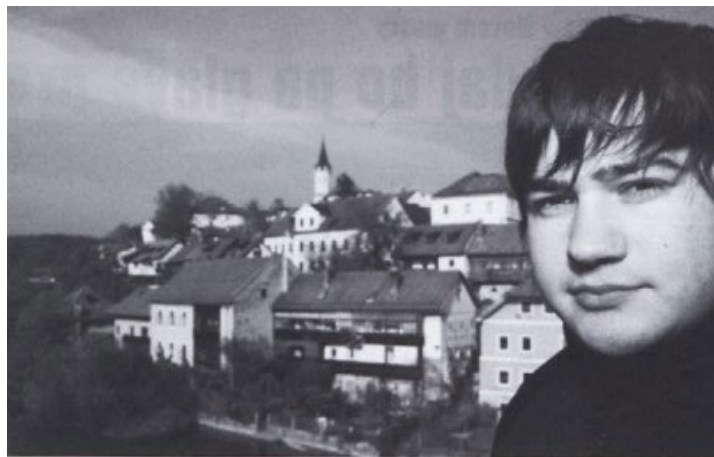
KLEMEN MIHALIČ

2008–2010

Pred skoraj dvema desetletjema smo s prijatelji v srednji šoli dobili zamisel, da bi morali v Novem mestu organizirati velik koncert. Kaj je botrovalo tej zamisli, se ne spomnim. Zagotovo je bila tisti čas ponudba kvalitetne žive glasbe zaradi kluba LokalPatriot izjemno bogata. Vendar smo vseeno mislili, da moramo narediti nekaj tudi za nas – dijake. Seveda nismo vedeli, kako k stvari sploh pristopiti, zato nas je nekdo usmeril na Marka Zajca, takrat direktorja Zavoda LokalPatriot. Ta nas je potrpežljivo poslušal, podal nekaj usmeritev in nas povezal z Lukom Blažičem, ki je bil takrat v vlogi mentorja dijaške sekcije DNŠ-ja – Dijasa. Mladci in mladenke smo bili zagnani in polni raznovrstnih idej, vendar brez praktičnih izkušenj z organizacijo takšnih koncertov. A je po intenzivnem viharjenju na koncu na površje le priplaval projekt – Kolektivc.

Potekal bi namreč ob koncu srednje šole, ko gredo dijaki na kolektivni dopust. Prvi Kolektivc se je zgodil na Loki. Oder smo postavili iz več nivojev nizkih praktikablov, da smo kar malo

trepotali, ko je Tokac iz skupine Dan D skakal po odru. Namesto strehe smo postavili taborniški šotor, nasploh cela organizacija je bila precej udarniška in improvizacijska. Nekaj tednov pred tem smo po Novem mestu lepili plakate, na dan koncerta nosili odre in postavljali stojnice, po koncu pa še pospravili smeti in pometli prizorišče. A to je bila neprecenljiva izkušnja, ki je takrat kot dijak ne bi mogel pridobiti v sklopu nobenega formalnega izobraževanja.

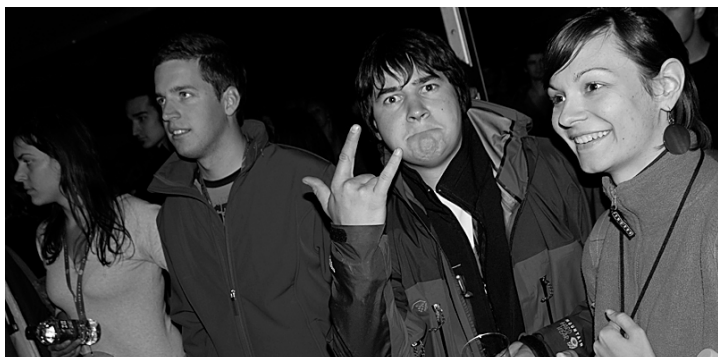
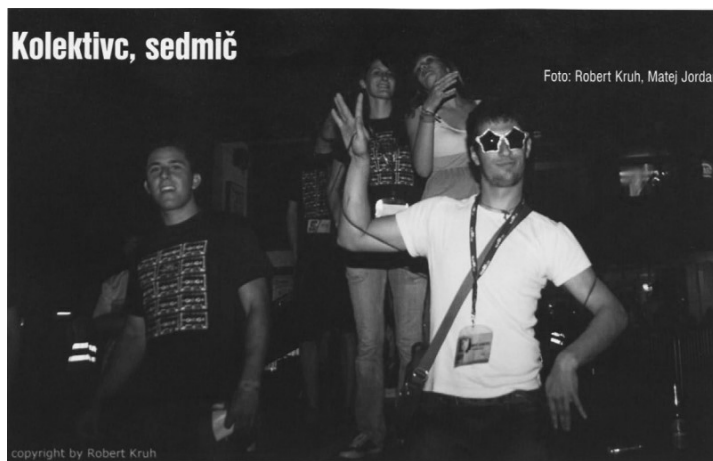
Ko zdaj z več kot desetletno distanco pogledam na svoj mandat predsedovanja, imam, priznam, še vedno rahel cmok v grlu. Težko bi ga ocenil kot uspešnega, saj so ga zaznamovale mnoge finančne in organizacijske težave. Sedaj bi se marsičesa zagotovo lotil drugače. Vendar sem bil takrat enaindvajsetletni mulec, ki je v roke dobil odgovornost upravljanja z organizacijo z več sto tisoč evri visokim proračunom, ustanoviteljico štirih zavodov ter z redno in honorarno zaposlenimi. Stopil sem v mnogo prevelike čevlje. Skupina DNŠ je zrasla na ramenih izjemnih posameznikov, ki so stkali unikatni mozaik študentskega organiziranja. Brez LokalPatriota in Goge bi bilo takrat Novo mesto zgolj zaspano spalno naselje. Hostel Situla je oral ledino na področju turizma v času, ko smo Novomeščani še fotografirali posamezne turiste, ki so slučajno zašli na Glavni trg. Agencija M servis je bila takrat še v študentskih rokah in je na vseh nivojih služila študentom in dijakom.

Ko pogledam nazaj, se spomnim energije, ki je kar brizgala iz nas. Skovali smo mnogo odličnih projektov in ponosen sem, da številni od njih še danes živijo, na primer Grem domov v Novo mesto, pomoč mladim družinam, MIŠ – meseci izobraževanja in športa ipd.

Nekatere je seveda povozil čas, kar je povsem razumljivo. Spomnim se dolgih debat in sestankov, marsikdaj na meji pretepa in joka, pa tudi neizmerne veselja in tovarštva ob uspešno prestanih preizkušnjah. V čast mi je bilo, da sem sodeloval in delal z izjemnimi posamezniki, ki jih nista motivirali zgolj zaposlitev in plača, temveč zlasti ideja, narediti nekaj dobrega za druge dijake, študente, someščane. Prepričan sem, da je Novo mesto tudi zaradi našega delovanja vsaj malo boljše življenjsko okolje. Predvsem pa je udeleževanje v študentskem organiziranju Novemu mestu dalo precej angažiranih ljudi, ki še danes aktivno sodelujejo pri njegovem razvoju, tudi na najvišjih položajih.

Današnji čas je precej drugačen kot pred tridesetimi leti. Mladi se soočajo z drugačnimi izzivi in imajo drugačne potrebe. Tudi DNŠ in njegovi zavodi se morajo neprestano prilagajati spremembam okolja, a vseeno paziti, da ohranjajo poslanstvo – skrb za mlade na vseh nivojih ter tudi izobraževanje in vzgoja novih rodov aktivnih državljanov. Ko pogledam generacijo naših naslednikov, me ne skrbi. Vidim njihovo energijo, zagnanost in željo, delati nekaj dobrega za druge. Hvala vam in vsem, ki ste skozi pretekla tri desetletja vtkali del sebe v zgodbo Društva novomeških študentov. Naj živi DNŠ!

FRANCI JUDEŽ

2010–2013

Kako točno sem spoznal Skupino DNŠ, ne vem več – najverjetneje sem takrat plakatiral nek dogodek, pri katerem je pomagala moja sestra. In potem so me prosili, če lahko naredim še kaj. In sem, tako da sem bil kmalu povabljen na delovni vikend na Gorjance – v Lovski dom Suhor. Končalo se je tako, da sem kot član dijaške sekcije sodeloval pri vseh možnih dijaških projektih in potem sem imel »kolonco« v tistem starem dobrem Patriotu. To je bila takrat kava ali sok na podpis.

Že leto ali dve kasneje sem se v peugeotu, karavanu sive barve, peljal na Cvičkarijo na Primorsko s takratnim predsednikom DNŠ Luko Blažičem in starešino Markom Dvornikom. Točnega leta sicer ne vem, toda verjetno je bilo to leta 2007 ali 2008. Med vožnjo smo se pogovarjali, ali nas je slikal radar ali ne ter tudi, da imam potencial, da

bom nekoč predsednik tudi jaz – zdelo se mi je super, vedel pa sem, da se bo treba še malce dokazati. Od takrat naprej mislim, da ni bilo projekta Skupine DNŠ, pri katerem nisem sodeloval. Bil sem aktiven član Dijasa, že kot srednješolec sem delal na Cvičkariji v Križankah in takoj po tretjem letniku srednje šole šel peš s študenti v Novo mesto iz Ljubljane.

Društvo je postalo del mojega dijaškega življenja – med tednom socialni projekti in delo na Infotočki, za vikend zabave v Patriotu. Spoznal sem ogromno novih prijateljev, se naučil veliko novega in napravil kar nekaj napak, ki so mi kasneje v življenju pomagale pri osebni rasti. Moj prvi

projekt, ki sem ga samostojno izpeljal, je bil Infoteden, kjer smo študentom predstavljali študijske programe. To je bilo še pred vsemi socialnimi omrežji in aplikacijami – to so bili časi, ko smo se z neznanci pogovarjali še v živo. Potem sem dobil v organizacijo še druge projekte. Leta 2009 sem bil prvi vodja projekta Parktek, za katerega sem ponosen, da ga društvo ne glede na čase še vedno organizira.

Klemen mi je kot takratni predsednik zaupal in tako sem počasi napredoval po društveni lestvici. Bil sem član upravnega odbora društva, mentor dijakom in poslušal, kako bo šlo n-evrov za zavode ali novoustanovljeno Situlo.

Potem pa pride leto 2010, ko mi Klemen preda štafetno palico. Sedaj sem jaz glavni frajer. Vsaj mislil sem tako... Že drugo leto smo morali naš največji projekt Cvičkarijo zaradi financ omejiti, tretje leto samo še Ljubljana in Novo mesto. Kljub vsemu Ljubljano razprodaš in imaš takšen obisk, da fotografom plačaš, da ne objavijo, kako imaš premalo varovanja na vhodnih točkah, čez dva tedna pa imaš napol prazen Novi trg, ker dež in veter premagata ves tvoj trud. In tako si kmalu tisti predsednik, ki ukine največji klubski študentski projekt zadnjih let v državi.

Držali smo se stalnih projektov, ekipa je sicer bila pridna, a sredstva od ŠOS-a so lepo padala in počasi smo bili na društvu toliko likvidni kot moj študentski bančni račun.

Hitro smo skupaj z ekipo uvideli, da tako ne bo šlo dolgo. Od zavodov je naš ponos, LokalPatriot, zaradi selitve potreboval novo lokacijo, ki je imela manj tržnega potenciala in več stroškov, in hiša iz kart ni bila več tako močna, kot sem mislil.

Na Infotočki je bila z nami skoraj od začetka naša Mojca, ki ji nismo mogli več zagotoviti plače. Na njeno in našo srečo je odšla na porodniški dopust in eno nerodno situacijo sem lahko predal svojemu nasledniku.

Takšne izkušnje so nas prisilile, da smo se vrnili h koreninam in pričeli obujati male projekte za dijake in študente, na katere smo čisto pozabili. Pohodi, pikniki, rokodelske delavnice, izleti, male zabave v novem klubu ... Namesto 10.000 pač 100 študentov, a vsak teden smo naredili nekaj malega in tako društvo kot tudi ekipo spravili v pravo in delovno formo.

Vrnili sta se samozavest in delovna vnema. Seli smo se vsako leto – s Prešernovega trga naprej na Rozmanovo ulico in tretje leto v našo hišo – Hostel Situlo, kjer smo že prej dve leti imeli Infotočko.

Skupaj smo praznovali 20 let društva, ko smo delali presek našega delovanja. Danes vidim, da je iz naših projektov zrastle še večja zgodba, na katero sem lahko ponosen in lahko rečem, da mogoče pa le nismo vsega naredili tako narobe, kot se je takrat zdelo.

Tri leta predsedovanja so minila hitro. Bili so vzponi in padci, a kot ekipa smo vedno stali skupaj. Vedno smo vedeli, da se bo Slavko na projektu poškodoval in da bo Mimi tisti tihi fant, ki bo delal, dokler bo potrebno. In tako je imel vsak svojo funkcijo in po nekaj letih je vsak odšel svojo pot.

Tudi sam sem leta 2013 zapustil Skupino kot eden redkih, ki nikoli ni bil na DNŠ jadraniu, ter se podal novim izzivom naproti, a se kasneje leta 2018 vrnil – tokrat v zavod naše Skupine – Zavod Situlo.

Kar nekaj se je spremenilo. Trenutni študentje razmišljajo drugače, kot smo mi. Živijo v dobi digitalizacije, ki je mi še nismo poznali. Ne moremo trditi, da je danes boljše ali slabše. Dejstvo pa je, da smo bivši kolegi iz društva še vedno močno povezani. Ne vidimo se sicer vsak dan ali teden, a smo skupaj pri pomembnih trenutkih v življenju. Sedaj smo v letih, ko se srečujemo na porokah, prej ali slej se bomo srečali na pogrebih. Saj veste, kako pravijo: DNŠ za celo življenje!

V MARJAN ŠTANGELJ

2013–2017

30 let DNŠ, 30 let nepozabnih dogodkov, srečanj, izletov, koncertov ... Društvo me je spremljalo že od nekdaj, še iz mojih srednješolskih časov. Z delom v skupini DNŠ sem pričel v klubu LokalPatriot. Tam sem spoznal tudi vse člane, ki so takrat delovali v društvu. Njihove ideje, povezanost in energija so me pritegnile k temu, da sem si želel postati del ekipe in soustvarjati zgodovino DNŠ.

sem v projektne delu in v vodenju društva, ker sem rad spoznaval nove ljudi, s katerimi sem lahko delil svoje znanje. Delovanje v društvu je vplivalo tudi na moj osebni razvoj, ne vem, kje bi se lahko še tako razvil in postal to, kar sem danes.

V mojem času delovanja pri društvu smo nadgradili kar nekaj stvari. V letu 2014 smo pridobili status društva v javnem interesu, ki nam ga je dodelil Urad Republike Slovenije za mladino, in tako možnost prijave projektov na nacionalni ravni. Ob 10-letnici projekta Grem domov v Novo mesto smo projekt razširili tudi na popoldanski in večerni program, ki se vsako leto odvija na Glavnem trgu. Namen povečanja projekta je bil zagotovo ta, da naše pohodnike sprejme čim večje število ljudi, saj so si to res zaslužili. V sodelovanju s klubom LokalPatriot smo pripravili dva sklopa glasbenih koncertov. Prvi sklop so bile DNŠ Sessions,

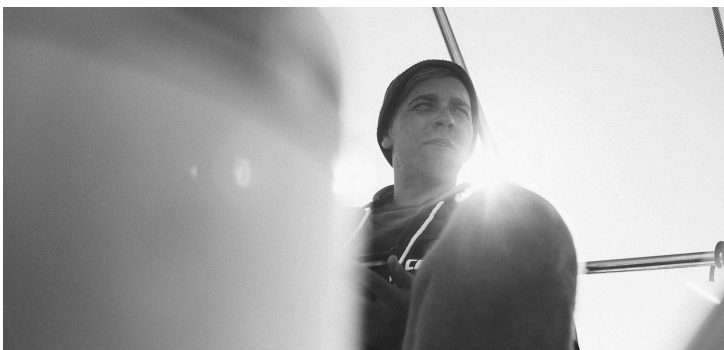
kjer so nastopile že znane in uveljavljene skupine – Hladno pivo, Big Foot Mama, Edo Maajka, Tabu, S.A.R.S. ..., ter drugi sklop DNŠpil, kjer so se predstavile neuveljavljene skupine. Pripravljali smo tudi dva bolj prepoznana dobrodelna projekta: dobrodelni Parktek, kjer smo zbirali denar za Botrstvo, in Dobrodelni božični kuhanček, ki je potekal na božični večer, kjer smo vsa zbrana sredstva namenili družini v stiski iz novomeške občine. Poudarek je bil tudi na manjših projektih, saj smo želeli pritegniti ljudi z različnimi željami. Tako smo organizirali družabne večere, kjer so se igrale najsodobnejše namizne igre, nočne pohode na Gorjance, pasje sprehode, študentske boljše sejme, smučanja, tečaje varne vožnje, najrazličnejše delavnice – team-building, soočanje s stresom, motivacija ... Ker smo želeli, da študentje in dijakki spoznajo društvo, smo mesečno organizirali tudi projekt DNŠ-kava, katere namen je bil, da se društvo predstavi in da v svoje vrste in k sodelovanju pritegne kar največje število ljudi. Obiskovalci so lahko izrazili svoje mnenje, podali idejo ali pa s pomočjo društva organizirali svoj projekt. Tesno sodelovanje pa smo vzpostavili tudi s štu-

dentskim klubom P'tjeln, vsako leto smo jim pomagali pri organizaciji Rock Jernejevega in manjših projektov.

Želja ob 30-letnici je zagotovo, da bi društvo še naprej odločno vodilo celotno skupino naprej, da bi ostali povezani, kot smo bili vsa ta leta. Pomembno je, da se projekti razvijajo, pomembno je, da se mladina lahko v društvu razvija, da razvija svoje ideje in ideje predhodnikov. Ne smemo pozabiti na zavode, ki so za razvoj prav tako ključnega pomena. Ravno to nas loči od ostalih študentskih klubov, saj imamo zavode, ker smo želeli in ker želimo nekaj več. Ker želimo prispevati k razvoju mladine v Novem mestu in ker nam ni vseeno zanjo. Društvo ji mora ostati vzor in ji nuditi varno zavetje. In tako naj ostane, želja po nečem večjem.

Kakorkoli, neizmerno sem hvaležen vsem, ki so delovali z mano tako v upravnih odborih, na projektih kot tudi v zavodih. V čast mi je bilo, da sem lahko vodil društvo s takšno zgodovino in vizijo. In za konec še rek, ki me spremlja: Enkrat DNŠ-jevc, vedno DNŠ-jevc.

JAN KRULJAC

2017–2019

Prispevek je napisal Jan Strajnar, podpredsednik (2017–2019).

Društvo novomeških študentov sem spoznal že kot fazan. V prvem letniku gimnazije sem namreč slučajno spremljal predstavitev aktivnosti Dijasa in DNŠ-ja, ki sta jo takrat organizirala člana DNŠ (Edin in Gašper). Njihovo delo se mi je zdelo zanimivo, čeprav se do tistega trenutka še nisem srečal z njihovimi projekti. Tako sem se v 1. letniku srednje šole pridružil Dijasu in začel spoznavati člane DNŠ, Skupino DNŠ in vse projekte, s katerimi so se ukvarjali. Ekipa in delo sta mi takoj postala všeč, zato sem se poglobil v delovanje Dijasa, kjer sem z odlično ekipo naslednja 4 leta soustvarjal projekte od Kolektivca do LAN turnirjev, Battla dijaških bendov, delovnih vikendov, smučanj, izletov, FIFA turnirjev in drugih manjših ali večjih projektov.

Upravnemu odboru DNŠ sem se pridružil nekoliko kasneje kot predsednik Dijasa. Tako sem kmalu spoznal še delovanje DNŠ, projekte in ljudi, ki so tvorili to odlično skupino. V letu 2017 sem z vpisom na fakulteto uradno postal član Upravnega odbora DNŠ. Predsednik je tistega leta postal Jan Kruljac. Skupaj smo tvorili novo ekipo, ki si je zadala kar nekaj ambicioznih načrtov.

V naslednjih dveh letih je sledilo veliko dobrih trenutkov, produktivnih sestankov in kvalitetnih projektov, vendar tudi kar nekaj spodrsrljajev na raznih področjih. Bili smo namreč več ali manj povsem nova ekipa, ki se je večkrat zaustavila pri tehničnih zadevah in se ni najbolje znašla, ko so nastali problemi. Kljub temu smo pri delu vztrajali, si zadali nekoliko manj projektov in jih uspešno izpeljali.

Zato se je v obdobju 2017–2019 pod okriljem DNŠ izvedlo vrsto lepih projektov: Grem domov v Novo mesto, Park-Tek, Kolektivc, snemalo se je promocijski video, sodelovali smo na Škisovi tržnici, organiziralo se je tudi več StandUp večerov, tematskih zabav, DNŠ smučanj, Brucovanj, FIFA turnirjev, Beer Marathonov, Dobrodelnih kuhančkov, Beach Volleyball turnirjev, DNŠ nočnih pohodov, in vrsto drugih manjših projektov.

DNŠ mi je dal možnost za razvoj interesov in idej, ki jih ne bi mogel realizirati nikjer drugje. Svoje obdobje pri DNŠ-ju

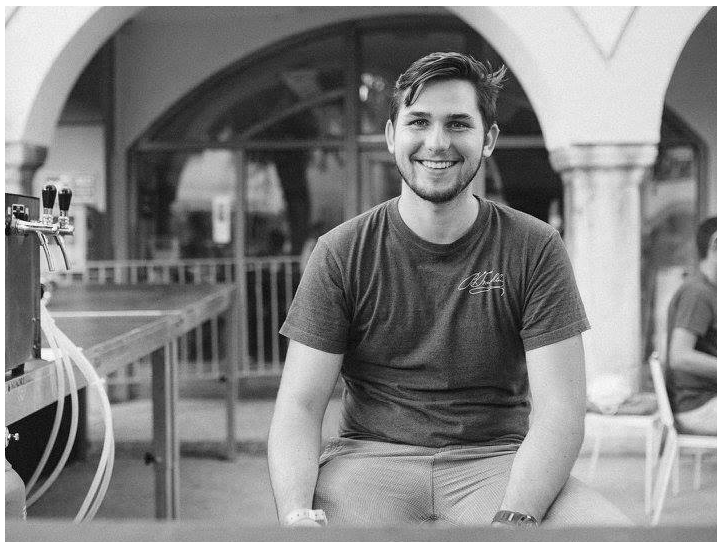

imam v lepem spominu, saj sem dobil uvid v organizacijo dogodkov na področju kulture, športa, zabave in turizma. Brez dela v DNSŠ-ju ne bi dobil izkušenj, ki jih lahko še danes uporabljam na svojem strokovnem področju.

Vedno mi bodo v lepem spominu ostali delovni vikendi, sestanki v sejni sobi, ki so se zavlekli dolgo v noč, pijače v centru Ljubljane, ko se nismo mogli dobiti v Novem mestu, ter dobri občutki in nasmehi po uspešno izvedenih projektih. DNSŠ je kalilnica talentov, ki se je ne sme zanemariti, saj so izkušnje, prijateljstva in znanja, ki sem jih pridobil zaradi udeleževanja v DNSŠ-ju definitivno vredni sodelovanja v zgodbi DNSŠ.

DNSŠ praznuje zasluženih 30 let obstoja in vse kaže, da je ekipa močno povezana in trdo dela, kar se kaže v uspehu projektov povezanih s 30. obletnico. Upam, da bo šlo tako še naprej in bo društvo povezovalo dijake in študente Novega mesta in širše. Skrb za mladinsko udeleževanje in kvalitetno preživljanje prostega časa v Novem mestu je plemenita naloga, ki jo skupina DNSŠ izjemno dobro izpolnjuje. Ponosen sem, da sem lahko svojčas bil del tega dogajanja in prispeval k bogatemu naboru dogodkov v Novem mestu.

Hvala DNSŠ za vse in na zdravje ob žlahtnem mejniku! Z veseljem pričakujem, kaj bo prineslo nadaljnjih 30 let!

Jan Strajnar

LANA KLEMENČIČ

2019–2022

Prolog moje zgodbe z Društvom novomeških študentov sega toliko let nazaj, da jih ne morem več prešteti na prste ene roke. Prvi letnik končan, vsi izpiti pod streho, zaslužene počitnice se uradno lahko pričnejo. Če to zveni kot prikladen čas, da se z novimi prijatelji s faksa odpravimo na morje, ni bolj prikladnega kraja za srečanje dveh Novomeščanov, kot je obala naših južnih sosedov. In ga uzrem, (takrat še) znanca. Vsa mladostno naivna, s tendenco po spreminjanju sveta in rahlo pod vplivom prestolniškega vseprisotnega dogajanja, ga še dobro ne pozdravim pa ga že vehementno napadem. Češ, kako zgrožena sem, da Moje mesto ne premore organizacije študentov, ki bi delovala v korist mladim, bila vsem dostopna in organizirala projekte, ki niso sami sebi namen. In da bo Moje mesto to zdaj zagotovo dobilo. Z mano, ki bom takšno organizacijo ustanovila! Hudomušno se mi nasmeji in me povabi na prvo sejo v oktobru. Ha! Ma, ni šans!

Ampak radovednost mi – nič kaj presenetljivo – ni pustila spati, z njo pa so tudi moji rigorozni načrti hitro odšli po gobe. Tako sem zvedavo prišla, videla in ... povsem diametralno pristala tam, kjer ostajam še danes. Ker, kaj narediš, ko se ti ponudi krasna priložnost in nisi prepričan, da si ji kos? Sprejmeš jo, kakopak. Boš že kasneje našel način za njeno uresničitev. Pa sem v tem duhu prvo leto potrdila vodenje Parkteka, naslednje leto prevzela GDNM, in še pre-

den sem se zares zavedala, je začel teči moj prvi mandat. In če sem do takrat še le uvidela, koliko jeklenih živcev in železne volje je potrebnih za vodenje enega projekta, se mi je zlata jama odgovornosti, nepoznanega in improvizacije s prevzemom vodstva šele odprla. Kako operirati z vsem denarjem? Kaj z zavodi? Kdo so vsi ti ljudje in ali komu kaj dolgujemo? Predvsem pa ... kako skupini dotlej med seboj nepoznanih posameznikov razložiti, da DNŠ ekipa ne bo zgolj druženje ob zastonj pivu, ampak nas dejansko čaka prekleto veliko dela?

Pa mi je kaj kmalu postalo kristalno jasno, da govorimo isti jezik. Čeravno včasih vsak v svojem dialektu (beri: vsak s svojimi interesi in s svojim pogledom na svet), nas ravno ta raznolikost toliko bolj bogati. Nekdo je po duši kreativec, drugi zna skupaj spojiti kable, tretji obvlada dizajn in četrti je v nulo organiziran. Skupaj delujemo kot celota. In ni minilo dolgo, da se je ta celota začela zavedati, kako je čisto organsko vsak vikend postal rezerviran za kateri koli že DNŠ dogodek. In da smo dokazali, da biti del DNŠ skupnosti ni zgolj druženje ob zastonj pivu – DNŠ je postal življenjski slog, ki s(m)o ga njegovi aktivni člani pripravljene in voljni furati dalje. Člani, ki so še včeraj rekli, da pridejo »samo pogledat«, kaj delamo, so taisti člani, ki danes ne izpustijo nobene seje ali projekta. In člani, ki jim vsako sredo na seji neumorno utrujam, zakaj še niso oddali poročila ali objavili dogodka, so taisti člani, ki jih potem samovoljno povabim, da skupaj preživimo tudi proste popoldneve, novo leto ali dopust. Člani, ki so postali več kot le člani. Družina.

Kot se vsaka družina kdaj ne strinja, tudi naša pot ni bila vselej posuta le z rožicami. Nedosežena pričakovanja, razočaranja in padci so bili sestavni del zgodbe. Pa vendarle različna stališča nakazujejo zgolj to, da nismo indiferentni drug do drugega, do naše skupnosti in navsezadnje do naše prihodnosti. Ker kakor hitro smo se sporekli, še hitreje smo se vedno pobotali. Nesoglasja in konstruktivne kritike v spremstvu argumentov ter predlogov so nepogrešljivi elementi za uspešno (so) delovanje. Omogočajo rast tako posameznikom kot ekipi. In v teh treh letih nam je uspelo napraviti kolosalne premike.

Od tega, da sem vsako sejo imela dvourni monolog, kaj vse se je in se še mora narediti, do tega, da vsak vestno pokriva svoje področje in vselej samo poroča, kaj smo uspeli narediti.

Od tega, da smo začeli z organizacijo kuharskih delavnic in potopisnih predavanj, do tega, da smo samostojno izpeljali tri največje dogodke v Novem mestu v zadnjem letu.

Od tega, da se je našlo par izgubljenih duš, ki so le vedele, da želijo iz novomeške študentske scene narediti nekaj več, do tega, da smo postali nerazdružljiva ekipa, prepoznavna tudi širši skupnosti.

Od tega, da sem želela oblikovati novo društvo s svojo zgodovino, člani in aktivnostmi, do tega, da je že obstoječe društvo s svojo zgodovino, člani in aktivnostmi docela (iz) oblikovalo mene.

To je ta življenjski cikel DNŠ, ki se utečeno poganja že 30 let. Vsaka organizacija ima lahko v nekem dotičnem momentu aktivne in zveste člane, ki se potem zamenjajo, nastopijo novi. Le malo kateri pa uspe svoj krog ljudi samo širiti. In to je vrlina, ki jo DNŠ ima. Ima ljudi, ki so veseli in ponosni, da so (nekoč bili) del te skupnosti. Poštene ljudi, ki so (za razliko od večine drugih tovrstnih organizacij) vedeli, kdaj oditi in dati priložnost novim generacijam, a DNŠ nikoli niso docela zapustili. S kotičkom očesa še vedno bdijo nad dogajanjem in altruistično priskočijo na pomoč, kadar je to potrebno. In četudi jaz svojo zgodbo z oktobrom puščam za sabo, bom na DNŠ z veliko pieteto gojila najlepše spomine tudi čez 10, 20 ali novih 30 let.

SKUPINA DNŠ

Skupino DNŠ sestavljajo zavodi: LokalPatriot – Mladinski klub DNŠ, Založba in knjigarna GOGA in Hostel Situla. Skupina DNŠ deluje na področju mladine, kulture, založništva, izobraževanja, sociale, turizma in športa. Aktivnosti znotraj naštetih področij se izvajajo prek projektov, ki potekajo po vsej Sloveniji ter prek petih poslovnih enot: Infotočke DNŠ, Kluba LokalPatriot, Galerije Simulaker, Hostla Situla ter Knjigarne GOGA.

LOKALPATRIOT

Zabava ob 10. obletnici kluba LokalPatriot

Leta 1998 je Društvo novomeških študentov zaradi organizacije vse večjih projektov ustvarilo Zavod LokalPatriot, katerega glavno poslanstvo je bilo nadaljevati in nadgrajevati delo društva na področju kulture, mladine in izobraževanja. Z redno kulturno produkcijo ter s svojimi programi in projekti še danes združuje mlade in druge novomeške entuziaste ter ustvarjalce, ki želijo z razpoznavnim delom in ustvarjanjem v zavodu LokalPatriot oblikovati ali

nadgraditi svoj osebni razvoj, hkrati pa dati svoj prispevek h kulturni, družbeni, ustvarjalni in akademski rasti dolenske regije in tudi širše.

Na samem začetku je bilo delovanje usmerjeno h Klubu LokalPatriot, delujočim od leta

Jernej Šulc in Borut Pelko

2000, kjer so vsak teden potekali koncerti in drugi dogodki. Poleg klubske dejavnosti se je vizija zavoda širila tudi na druga področja, predvsem na področje regijske festivalske kulturne ponudbe, izobraževanja in multimedijskih vsebin. Tako so v preteklih letih nastali projekti, ki so danes predstavniki kreativne produkcije nacionalnega značaja in pomenijo kvalitativne premike v kulturnem razvoju Novega mesta. Tu najprej omenimo mednarodna festivala Fotopub in Jazzinty, Galerijo Simulaker, Multimedijski center Dolenske ter mednarodni glasbeni festival Muzejski vrtovi in cikel koncertov Jazzinty Abonma. Spodbujanje kreativnosti pri mladih odražajo predvsem projekti, kot so Fotografska izkušnja, Mladinsko ustvarjalno središče – MUS in druge

Serijski koncerti LokalPatriotu ob izidu plošče Novo mesto 1977/97

LokalPatriot je bil v letih na Novem trgu glavno stičišče glasbene, intelektualne in kulturne mladine. Preživeta leta v LokalPatriotu so mi pustila neprecenljive izkušnje in prijateljske vezi, ki so se živo ohranile vse do današnjih dni – 20 let kasneje.

Jernej

koprodukcije z lokalnimi in nacionalnimi partnerji, ki posegajo tudi na področje filma, literature, likovne umetnosti in

na splošno na področje interdisciplinarne, multimedijske forme sodobne umetnosti.

Leta 2006 se je klubu na Novem trgu 6 pridružil še programsko neomejen prostor za predstavitev vseh zvrsti sodobne vizualne in intermedijske umetnosti, Galerija Simulaker, s čimer je Novo mesto oziroma širša dolenska regija nedvomno okrepila prisotnost na zemljevidu tistih slovenskih krajev, ki kontinuirano negujejo in razvijajo sodobno likovno produkcijo. Danes program Galerije Simulaker spada med naprednejše v slovenskem prostoru, vizualne vsebine pa vse pogosteje dopolnjujejo tudi intermedijske razstave. Možnosti in polja umetniškega ustvarjanja v današnjem času so skorajda neomejena, zato tudi Galerija Simulaker vseskozi pogleduje v prihodnost in s programom skuša slediti sodobnim trendom, ki spodbujajo v sodobni družbi nujno potreben angažiran in kritičen premislek. Kljub temu da se je v 18 letih v Galeriji zvrstilo

Urejanje terase kluba LokalPatriot leta ?

mного različnih sodelavcev, programska usmeritev ves čas ostaja ista – spodbuda in predstavitev sodobne in pretežno slovenske umetnosti s posebnim poudarkom na podpori mladim, neuveljavljenim in perspektivnim umetniškim ustvarjalcem. V galeriji je vsako leto postavljenih osem rednih razstav pretežno s področja vizualnih umetnosti, kot so na primer slikarstvo, fotografija, video, grafika.

Pomembna dejavnost LokalPatriota v zadnjih letih je tudi projekt konS – Platforma za sodobno raziskovalno umetnost, v sklopu katere v sodelovanju z osmimi slovenskimi partnerji izvajajo številne aktivnosti na področju intermedij-

15

Terasa kluba LokalPatriot

jske in raziskovalne umetnosti s ciljem vzpostavljanja rednih praks povezovanja med umetniškim in izobraževalnim področjem ter gospodarstvom. V letu 2021 je LokalPatriot postal tudi prejemnik najvišjega priznanja Republike Slovenije za dosežke na področju mladinskega dela.

Kljub temu da je klub vrata na prvotni lokaciji odprl leta 2000, je kaj hitro postal zbirališče napredno misleče novomeške mladine ter pomemben »opinion maker« in »trendsetter«, predvsem na področju glasbenega ustvarjanja. Po osmih letih se je bil mladinski klub iz nekdanje

Prenova atrija na Glavnem trgu

občinske stavbe na Novem trgu primoran preseliti, začasen dom pa je našel na Glavnem trgu pod kavarno. Tam so se odvili številni dogodki in prireditve, ki so jih obiskovali dijaki in študentje iz cele Slovenije. Zavod je zadnji dve leti ostal brez klubskih prostorov, zato je čas izkoristil za celovito prenovo in to jesen otvoril Kavarno LokalPatriot, ki se nahaja na Novem trgu. V intenzivni prenovi je tudi Klub LokalPatriot s stalnim naslovom na Novem trgu poleg Kavarne LokalPatriot – njegovo otvoritev pričakujemo kmalu.

Pomembno je poudariti, da so vsi zgoraj naštetih presežki plod dela študentov, ki so skozi različne generacije ustvarjanja v LokalPatriotu in Galeriji Simulaker na svojih delovnih področjih postali strokovnjaki. Poleg že omenjenih glasbenikov, glasbenih skupin, umetnikov in umetniških skupin ter ostalih avtorjev so iz klubskih vrst izšli tudi vrhunski tonski mojstri, mojstri luči, organizatorji dogodkov in mnogi drugi. LokalPatriot je in še vedno predstavlja poligon, kjer je dobrodošel vsakdo, ki želi s svojimi idejami in delom nekaj dodati v mozaik

Prenova prostorov na Vrhovčevi 1a, Galerija Simulaker

Kavarna LokalPatriota na Rozmanovi ulici

novomeške kulturne zgodovine, sedanjosti in prihodnosti. Čar dela v LokalPatriotu je ravno v različnosti sodelavcev, njihovih pogledov, želja in okusov, ki skupaj tvorijo ustvarjalno okolje, v katerem se rojevajo vedno nove ideje. Nujni skupni imenovalac je zgolj eden – kakovost. Kakovost je vodilo, ki v novomeški kulturni krajini zaseda osrednje mesto že vsaj stoletje in kakovostne ideje bodo v LokalPatriotu vedno dobrodošle.

Direktorji zavoda LokalPatriot:

1998–2007: Marko Zajc
 2007–2009: Borut Pelko
 2009–2013: Andrej Krštinc
 2013–2014: Blaž Kramar
 2014–2019: Borut Pelko
 2020–danes: Gašper Beg

Osebnostno, morda malce subjektivno, menim, da je Društvo novomeških študentov s svojimi projekti in programi povezanih organizacij zagotovo eden večjih in uspešnejših generatorjev družbenega življenja zadnjih desetletjih v Novem mestu in širši regiji. Naj tako ostane tudi naslednjih 30 let!
Borut Pelko

ZALOŽBA GOGA

Začelo se je 23. decembra 1998 z ustanovitvijo in registracijo zavoda Založba Goga. Takrat je Goga prevzela projekte, ki so že potekali znotraj DNS. Eden od njih je bil regionalni študentski časopis Park, drugi pa zgoščenka Novo mesto 1977–1997, antologija novomeške glasbe. Uredniški svet je bil zamišljen kot povezovalni organ, ki bi ga sestavljali uredniki posameznih knjižnih zbirk in Parka. Člani prvega uredniškega sveta so bili Gregor Macedoni, Tomaž Koncilijska, Brigita Judež, Iztok Hotko, Damijan Šinigoj, Klavdija Kotar, Milan Markelj in Damir Skenderović. Odločili so se, da bo njihova osnovna dejavnost izdajanje literarnih del, poleg tega pa tudi glasbenih CD-jev, strokovnih in mladinskih besedil.

Marca 2000 je svoja vrata na Glavnem trgu 6 (kjer deluje še danes) odprla tudi Knjigarna Goga. Že istega leta je založba

Atrij Založbe Goga

izdala prvi literarni deli: prvo leposlovno delo Kratak izlet Ratka Cvetniča ter zbornik razprav Antona Podbevška 100 nadnaravnih let pod uredništvom Marijana Doviča. Zanj so dobili tudi projektno podporo Ministrstva za kulturo, vse nadaljnje kandidature na razpisih pa so bile tudi osnova in pogoj, da se je kasneje prišlo do finančno obsežnejše programske podpore. Istega leta se je odprla se je tudi kavarna Goga, ki se ji je pozneje, leta 2012, pridružil tudi letni vrt na Glavnem trgu.

Ekipa Založbe Goga leta 2003 (Vir: Arhiv Založbe Goga)

Z Ličnovim prevzemom vodstva leta 2009 so nastopile nekatere spremembe. Založba Goga je zmanjšala preširoko zastavljen program – opustile so se glasbena zbirka Goga musica, mladinska zbirka Lunapark ter humanistična zbirka Anagoga, mladinski časopis Park je postal samostojna entiteta – in se osredotočila predvsem na Literarno zbirko Goga in dejavnosti, povezane z njo: vzpostavili so literarno rezidenco nad knjigarno, začeli so z bolj aktivno mednarodno promocijo svojih avtorjev in z izdajanjem revije Rast.

Goga je zadnja leta močno vpeta v mednarodno založniško dogajanje: sodeluje v številnih evropskih projektih, med drugim že več let vodi projekt Reading Balkans, ki omogoča kroženje balkanskih avtorjev po rezidenčnih hišah in njihovo promocijo v tujini. V Knjigarni Goga od pomladi do jeseni organizirajo pogovore in dogodke z domačimi in tujimi gosti, poletje pa poteka v znamenju festivalov: najprej festivala uličnega gledališča Rudi Potepuški, sledijo Novomeški poletni večeri, preplet literarnih in glasbenih dogodkov. Poletje vselej zaključijo z mednarodnim festivalom kratke zgodbe Novo mesto Short, na katerem podelijo nagrado novo mesto za najboljšo slovensko zbirko kratke proze preteklega leta.

Novomeški poletni večeri

Uspeh in prepoznavnost Založbe Goga sta iz leta v leto večja, avtorji založbe pa prejema številne nagrade. Nejc Gazvoda je za delo Vevericam nič ne uide leta 2005 prejel nagrado zlata ptica, leta 2006 pa Dnevnikovo fabulo. Stan-ka Hrastelj je za delo Nizki toni istega leta dobila nagrado za najboljši prvenec na knjižnem sejmu. Jezero, roman Tadeja Goloba, je bil leta 2017 najbolj prodajana knjiga v Sloveniji. Boris A. Novak je leta 2018 dobil nagrado Prešernovega sklada za življenjsko delo, tudi zaradi več tisoč verzov dolgega epa Vrata nepovrata, ki ga je izdala Založba Goga. Miha Mazzini je dobil kresnika za roman Otroštvo, pri Gogi pa svoja dela izdajajo še mnogi drugi uveljavljeni avtorji.

Založba Goga je poleg več kot 200 knjig izdala tudi več kot 50 zgoščenk. Vsako leto izda približno 12 knjig in štiri številke revije Rast, gosti deset tujih avtorjev v rezidenci ter opravi vsaj pet gostovanj v tujini. Predstavlja tudi družabno središče, saj vsako leto izvede več kot 100 dogodkov. Ne-sporno dejstvo je, da je Goga ena najbolj profiliranih slovenskih založb, z literarno rezidenco, festivali in knjigarno pa tudi pomembno kulturno središče na Dolenjskem.

Direktorji Založbe Goga:

1998–2009: Gregor Macedoni

2009–danes: Mitja Ličen

Novomeški poletni večeri 2022

ZAVOD SITULA

Restavracija Ribja

Novo mesto velja za mesto z največ izkopanimi situlami v Evropi, zato od leta 2006 aktivno uporablja slogan »Mesto situl«. Posledično ne preseneča dejstvo, da se je Skupina DNŠ pri poimenovanju svojega zavoda odločila ravno za ime Zavod Situla. Ta je pri oblikovanju znamke in arhitekturi prostora črpal iz bogate kulturne dediščine Novega mesta.

25. aprila 2008 je po treh letih prizadevanj skupina DNŠ prejela sredstva finančnega mehanizma EGP in Norveškega finančnega mehanizma ter uradno odprla Situlo, prvi hostel v tem delu Slovenije. S tem je skupina novomeških študentov h koncu pripeljala projekt, ki se je marsikomu sprva zdel precej utopičen – obnovila in obudila je nekoč najbolj priljubljeno restavracijo, znano pod vzdevkom Ribja, ter z odprtjem hostla v središču mesta kot prva začela tudi z razvojem turizma. Glavna prednost in razlika Situle od drugih tovrstnih objektov je, da nosi zgodbo, s katero povezuje preteklost s sedanostjo, slednje pa je odlična podlaga za prihodnost. Srečajte zgodbe daljne preteklosti je zato tudi slogan in vodilo, s katerim neprofitni zavod na temeljih kulturne dediščine iz halštatskega obdobja promovira in razvija mladinski turizem na Dolenjskem.

Hostel je že od samih začetkov zasnovan na petih tematskih delih, vseh črpanih iz halštatskega obdobja: v prvem

nadstropju je glavna tema lov in ribolov, v drugem obrt in trgovina ter v tretjem ljubezen. Znotraj teh vsaka soba nosi svojo zgodbo, zavod pa razpolaga s 15 sobami, skupnimi ležišči v mansardi in dvema apartmajema. V času poletne sezone lahko hostel nastani 76 turistov, od oktobra do junija pa 7 sob oziroma 21 ležišč pripada Študentskemu domu Situla. Vrata sob in apartmajev so okrašena z motivi situlske umetnosti, upodobljenimi v filcu avtorice Tanje Kraševc, ki je za zadevno okrasitev prejela študentsko Prešernovo nagrado. Na posteljnini so prav tako podobe situlske umetnosti, prevleke za vzglavnike pa imajo vtakano še sporočilo, ki je glede na stran vzglavnika namenjeno moškemu ali ženskemu spolu. Glavna smernica Hostla Situla za prihodnost je ravno segment mladinskih izmenjav in sodelovanja s študentskimi klubi, saj lahko v samem središču Novega mesta gostimo do 46 gostov. Ko govorimo o Zavodu Situla, seveda nikakor ne smemo mimo projektov, ki jih organizira na letni (Kino na Trgu, Festival urbanega dogajanja) in tedenski (Novomeška tržnica) ravni. Vsi projekti so tesno

Grafit na steni Situle

povezani s turistično dejavnostjo in ohranjanjem kulturne dediščine, predstavljajo pa tudi pomemben prispevek k obujanju mestnega jedra.

Cilj in vodilo Zavoda Situla je (p)ostati ena izmed najboljših turističnih organizacij v Sloveniji in največji ambasador kulturne dediščine halštata, o pozitivnih rezultatih pa priča tudi dejstvo, da je najbolj bran vodič in potovalni priročnik na svetu Lonely Planet leta 2010 Situlo označil za »najlepši hostel v Sloveniji« in popotnikom predlagal, da si hostel

označijo kot samostojno destinacijo v Novem mestu.

Poleg prenočišč so se na podlagi zgodovine objekta, ki je bil pred okoli 15 leti središče družabnega življenja v Novem mestu, odločili Situlo odpreti širši javnosti, zato v njej v pritličju deluje restavracija. Ta od svojih začetkov slovi predvsem po svojih dobrih malicah, gostje hostla in meščani pa so se venomer radi okrepčali v senci pod krasno lipo na najlepšem vrtu v mestnem jedru. Leta 2020 je prostor restavracije doživel temeljito prenovo z izdatnim vložkom novega poslovnega partnerja – Hiše Fink, zavoljo česar restavracija sedaj deluje v simbiotičnem odnosu s hostlom pod imenom Fink & Situla.

Hostel Situla med prenovo

INFOTOČKA

Z renovacijo restavracije Situla pa se je morala seliti tudi DNS-jeva Infotočka, ki je več let krasila pritličje hostla. Ta se je leta 2020 premaknila nadstropje višje, v prostor, ki je bil prej poznan kot kongresna oziroma seminarska dvorana z 20 sedišči in delovnimi površinami. Ker je bilo to obdobje zaznamovano ravno z epidemijo koronavirusa, se je Upravni odbor prenove lotil kar sam in tako zamenjal pohištvo, parket, teraso in vse ostalo, hkrati pa ohranil svoj študentski pridih.

Infotočka DNS od leta 2020

Infotočka že od svoje ustanovitve leta 2000 predstavlja glavni center informiranja mladih v Novem mestu. Mnogo študentov, ki si želi aktivno prispevati k oblikovanju študentske politike, se namreč srečuje s težavo pomanjkanja dostopnosti informacij in transparentnosti, hkrati pa študentje niso docela seznanjeni z vsemi pravicami in bontetami, ki jih s študentskim statusom pridobijo. Ker Novo mesto ni premoglo institucije, ki bi sistematično in usposobljeno skrbela za ta ključen prenos informacij, je DNS ustanovil Infotočko, ki z dostopnostjo informacij pripomore k boljši kakovosti študentskega vsakdanjega življenja. Njene glavne funkcije so možnost podaljševanja študentske prehrane, obveščanje, svetovanje in koordiniranje mladih, vpogled v napovednik mladim dostopnih prireditev in dogodkov, hkrati pa se je v njej odvijalo tudi marsikatero druženje, seja ali dogodek Društva novomeških študentov.

Direktorji Zavoda Situla:

2008–2009: Boštjan Grobler

2009–2010: Jure Primožič

2010–2018: Luka Blažič

2018– danes: Franci Judež

DIJAS

DIJAŠKA SEKCIJA DNŠ

Zaradi nazadujoče aktivnosti dijakov na raznovrstnih področjih šolskega in družbenega življenja (šolska politika, kultura, ekologija, rekreacija, politika), iz česar sledi v zadnjem času nekakšna vdanost v usodo, pasivnost dijakov, smo sklenili ustanoviti neodvisno dijaško organizacijo DIJAS. (Vir: Stezice).

ZEBRA 2019

Kratica DIJAS se prvič pojavi v 2. številki 35. letnika Stezic (glasila novomeške gimnazije), ki je izšla leta 1990. Leto 1990 je čas, ko so v klopih novomeške gimnazije sedeli ustanovni člani Društva novomeških študentov. Če citiram:

Namen DIJAS-a je torej že od samega začetka spodbujati aktivnost dijakov, organizirati dogodke na področju kulture, ekologije, rekreacije. Ta »dijaški sindikat«, kot ga imenuje avtor članka Tomaž Koncilija, ki je sprva nastal tudi z namenom odpraviti nepravilnosti na novomeški gimnaziji, je leta 1998 prešel pod delovanje Društva novomeških študentov.

Leta 1998 se je ponovno pojavila želja dijakov po bolj aktivnem udejstvovanju na področju organizacije obšolskih dejavnosti. Tako je bila organizacija DIJAS uradno ustanovljena.

Robert Kruh: »Namen dijaške sekcije je tako povezovati, družiti ter predvsem bolje financirati obšolske dejavnosti. Vsi vemo, da sta za tako početje potrebna predvsem dobra volja in interes, da ne omenjamo ostalih sredstev. Odprla se nam je torej ogromna priložnost, zato jo moramo toliko bolj resno zgrabiti. Upam, da se vsi dijaki zavedamo položaja, ki nam ga nudi novoustanovljena dijaška sekcija DIJAS.

7. Kolektivc

Le tako se bomo lahko dokopali do že dolgo zelenih skupnih kulturnih, športnih in drugih projektov, veliko zabave in potovanja ter nenazadnje medsebojnega spoznavanja.« (Park 1998)

Prvi Dijasov projekt je bil Mega dijaški žur, ki se je odvil v petek, 27. 3. 1998, v dvorani Marof, kjer so nastopili Društvo mrtvih pesnikov, New Breed, Dan D in Zmelkoow. Več let zapored so organizirali tudi Dijasov mega prvi šolski dan. Naslednji pomemben projekt je Infoteden, ki ga je Dijas sprva organiziral v sodelovanju z DNŠ-jem. Namenjen

je predstavitvi študijskih smeri dijakom – na klepetu s študenti, ki študirajo to, ki dijake zanima. Kasneje je Infoteden prevzel ime Infovikend, zadnja leta pa poteka kot Infodan.

Pomembno se zdi omeniti največji dogodek v organizaciji Dijasa – Kolektivc, žur ob zaključku šole, ki je od leta 2003 redno potekal najprej na igriščih na Loki, kasneje pa tudi na Novem trgu. Prva leta je bil Kolektivc zgolj koncertni dogodek, kasneje pa se je razvil tudi popoldanski program: skejtanje, delavnice grafitiranja, slikanje na telo, trampolini, tekmovanje v odbojki, košarki, nogometu (na mivki) ... V najboljših letih je obisk presegel 2000 dijakov (in ostalih obiskovalcev). Zadnja tri leta je Kolektivc zaradi protikoronskih ukrepov potekal v okrnjeni obliki.

Dijas je v svoji dolgoletni zgodovini organiziral tudi druge dogodke: Lan party, Fifa turnir, League of Legends turnir, športne dogodke, smučanje, koncerte, adrenalinske dogodke (obisk Gardalanda, Mirabilandije), večere družabnih iger (Poker, Tarok, Catan ...), kviz večere, različne delavnice, NERF-turnir, Battle dijaških bendov, Izlet v Planico, Z.E.B.R.A. (aprilski koncert), CPP-tečaj, Tečaj varne vožnje, Wakeboard ...

Cilj Dijasa je že od samih začetkov tudi posredovanje znanja in vključevanje dijakov v skupnost Društva novomeških študentov (pomoč pri organizaciji dogodkov, obiskovanje delavnic, delovni vikendi ...) – sooblikovati mlade in jih navduševati za aktivno delovanje v družbi.

Dijas ekipa 2022

Kam ob koncu šole 22.6.2007?

Kolektivc

Koncertni del: Športni park Loka
Ob 19.00h
Liqif • Blindfold • Elektrošok
Noisebreak • BHC • Versus
Carpe Diem

Popoldanski del:
Ob 14.00h

- Dijaška arena
- skate contest
- bodypainting
- grafitiranje
- frizerski kotiček
- animacija
- nogomet na mivki

Vstopnine ni!

DJA

agencija servis
STUDENTSKI SERVIS
www.mservis.si

park

30 IZZIVOV ZA 30 LET

Rdeča nit naše 30. obletnice, okoli katere se je vrtelo celo leto 2022, je bilo opravljanje »30 IZZIVOV ZA 30 LET«. Z njimi smo se želeli zahvaliti vsem, ki so pripomogli k razvoju DNS, kot ga poznamo danes, obenem pa pritegniti nove člane, ki bodo lahko zaznamovali naslednjih 30 let. Naš glavni motiv je bil obogatiti in začiniti jubilej s posebnimi in dotlej nepoznanimi aktivnostmi, zato smo predsednikom prvič (in najverjetneje tudi zadnjič, ker nam je realizacija idej dala vetra) v zgodovini DNS dali pravico (in dolžnost) dodeljevanja izzivov.

Vsak mandat bivšega DNS predsednika je pomenil en izziv – število let predsedovanja je določilo število izzivov, ki so nam jih morali določiti. Izzivi so lahko bili čisto poljubni: od projektov, ki so se izvajali v njihovih časih in so jih želeli obuditi, do projektov, ki so si jih vedno želeli izvesti, pa jim tekom njihovih študentskih let ni uspelo. Lahko so bili tudi nekaj, česar ne bi mogli umestiti nikamor drugam kot pod točko »razno«. Cel spekter izzivov, njihovi opisi, anekdote pri opravljanju, naša uspešnost in foto utrinjki sledijo v nadaljevanju.

CVIČKARIJA

Gregor Macedoni (mandat 1992/93)

1

Številni bivši člani DNSŠ, someščani in navsezadnje starejši sorodniki in kolegi so nam vedno z veliko vnemo razlagali o Cvičkariji, kaj je ta nekoč bila in kako pomembno vlogo je imela za mesto, kaj šele DNSŠ, zato smo se kar nekaj let poigrali z idejo, da bi jo ponovno obudili. Vendar pa je pri vseh zgoraj omenjenih nostalgikih entuziazem spremljalo še več skepticizma, koliko napora, financ in organizacije je potrebno za takšno prireditev in tako je Cvičkarija do leta 2017 nekako ostala samo spomin na pretekle dogodke. Tistega leta smo, da bi zaščitili znamko, ki bi ji sicer potekle avtorske pravice, izvedli *Always Cvičk!* koncert v Cvetličarni, ki pa ni bil najbolje obiskan, sama ideja o obuditvi je za nekaj let potonila. Potem pa je prišla epidemija koronavirusa, ki nam je za dve leti onemogočila izvedbo večine večjih projektov, posledično pa smo tako uspeli privarčevati kar nekaj denarja.

Cvičkarija 2022

Zato smo bili zelo presenečeni, ko nam je prvi predsednik društva, *Gregor Macedoni*, za izziv določil ravno **obuditev Cvičkarije** po 10-letnem premoru, hkrati pa toliko bolj veseli, ko nas je Zavod Novo mesto povabil v partnersko sodelovanje, poznano pod imenom **Teden cvička**. Ker se je v teh dveh koronskih letih dodobra spoznala in zverziralala tudi ekipa, si je predsednica, preden je uspela dvakrat premisliti (kar morda niti ni tako slabo), upala potrditi participacijo.

Ekipa DNSŠ na Cvičkariji 2022

A vendarle je bila odločitev, da bomo Cvičkarijo dejansko realizirali, še najlažji korak. Že organizacija katerekoli večje prireditve je za novonastalo ekipo, ki je dve leti lahko izvajala samo online potopisna predavanja in kuharske delavnice, lahko težavna. Organizacija dogodka, s katerim poskušam zadovoljiti vse nostalgike, da začutijo Cvičkarijo, ki so jo poznali nekoč, hkrati pa pritegniti tudi mlajše generacije s povsem drugačnim stilom in preferencami, pa na prvi pogled praktično nemogoča. Pa nam je uspelo. Vse smo pravočasno načrtovali in pripravili. Dogovorili smo se z vinarji iz dolenskega vinorodnega okoliša, ki so na Cvičkarijah sodelovali pretekla leta, izvedli smo celo tekmovanje za naj *Cviček Cvičkarije*, laskavi naziv je prejela **Vinska klet Krško**.

Pripravili smo vse potrebno, ampak težave se tu še niso zaključile. Je lahko na Cvičkariji kaj še bolj kislo od cvička? Vreme! Cel dan je lilo kot iz škafo in popoldanski program smo bili primorani odpovedati (do nedavnega smo uporabljali izraz »prilagoditi«, zdaj vidim, da smo se že docela sprijaznili s situacijo). Namesto vesele predstavitve 12 vinarjev, mažoret, godbe in ostalega popoldanskega programa smo v upanju, da se do večera dež poleže, vsi na trnih čakali. In dočakali. Proti večeru se je dež umiril in ob zvokih skupin **Plateau, DMP, Dan D, Kingston, Mladi Dolenjci** in **Rock Otočec fantje s Sašom Đukićem** na čelu se je na Novem trgu pozibavalo več kot 2000 obiskovalcev. Kar je za nas samo po sebi dovolj velik indikator, da je lokalpatriotska za-vest močnejša od nekaj kapelj dežja.

Cvičkarija

BIL JE MAJ 1994 IN PRVA ŠTUDENSKA CVIČKARIJA

Tomaž Koncilija

Kot eden od »prvoborcev« Društva novomeških študentov in med drugim soorganizator prve in še nekaj naslednjih študentskih Cvičkarij, sem bil naprošen, da napišem nekaj vrstic o tistih dogodkih pred skoraj tremi desetletji. Preden sem legel za računalnik, pa sem moral najprej samemu sebi priznati, da kljub želji po čim bolj verodostojnem zapisu najbrž ne bo nastalo objektivno poročilo o prvi Cvičkariji, ampak prav gotovo vsaj malce osebno začinjeno besedilo. V jubilejnim DNS-jevem letu je bilo prav zabavno spremljati različne izjave, mnenja in zapise o začetkih »našega« društva in že tedaj številnih projektih, ki vsi po vrsti pričajo, kako subjektivni so lahko spomini in kako mimogrede nastane idealizirana podoba neke lepe, ustvarjalne in v vsakem pogledu izpolnjene mladosti, če jo predolgo prepuščaš situ časa. Ob tem se mi kar sama utrinja primerjava z nekaterimi našimi pomembneži, ki si prav tako po tridesetih letih vsi po vrsti lastijo osamosvojitvene zasluge.

Društvo mrtvih pesnikov na eni izmed prvih Cvičkarij (Vir: Arhiv DNS)

Vhod v študentsko menzo v Rožni dolini (Vir: Arhiv DNS)

Da ne bi povsem nehote ustrelil kakega kozla že pri osnovnih podatkih, sem moral po dolgem času odpreti svojo »omaro spominov«, kjer hranim marsikaj, med drugim seveda tudi plakate prvih treh Cvičkarij, ki so se zgodile v menzi študentskega naselja v Rožni dolini v Ljubljani. Prvi, najstarejši, je še vedno lepo rumen, na njem pa z rdečimi tiskanimi črkami piše, da **DRUŠTVO NOVOMEŠKIH ŠTUDENTOV ORGANIZIRA CVIČKARIJO V MENZI V ROŽNI DOLINI**. Kdaj? V **sredo, 11. maja 1994, ob 21. uri**. **Cena vstopnice: 300 SIT**. Nastopajoči: **Lačni Franz, Vlado Kreslin** in **Društvo mrtvih pesnikov**. In še dostavek spodaj: Poskrbljeno bo za pijačo in jedačo po ugodnih cenah. Vse ostalo je zgodovina. No, dodajam še ščepec lastnih spominov.

V 90. letih je bilo študentsko družabno, nočno življenje v Ljubljani milo rečeno bogato in pestro. Poleg številnih zasebnih zabav so bili za tovrstno sproščanje na voljo redni tedenski žuri v »medicinskem« Pajzlu, v Bunkerju na Gerbičevi, klubu K4 na Kersnikovi, v »Plečnikovem« akademskem kolegiju in drugod, kjer so muziko rolali v glavnem didžeji, za največjo

poslastico pa so veljali koncerti tedaj najboljših slovenskih bendov v menzi študentskega naselja v Rožni dolini. Posebno obiskani pa so bili prav tam žuri in brucovanja, ki so jih organizirali večji, lahko bi dejal regionalni študentski klubi: prekmurska Bujta repa, koroška Gavda, Mortadeljada Kluba goriških študentov itd. Po ustanovitvi DNSŠ-ja smo tudi novomeški študentje v Ljubljani začutili potrebo po večji prepoznavnosti in izražanju lokalpatriotizma v prestolnici in rodila se je ideja o Cvičkariji, ki bi v Ljubljani povezala ne le novomeške, ampak tudi druge dolenjske študente.

Iz prvih pogovorov v sobi 44 bloka XI v Rožni dolini s takratnim cimrom in predsednikom DNSŠ, danes novomeškim županom Gregorjem Macedonijem, je ideja vzbrstela in se konkretizirala v krogu članov skupine Društvo mrtvih pesnikov, ki smo bili obenem seveda tudi zavedni DNSŠ-jevci. Spominjam se, da sem se kot nekakšen koordinator organizacije projekta lotil zelo previdno – za izvedbo študentske Cvičkarije sem postavil pogoj, da moramo s pomočjo sponzorjev pokriti vse predvidene stroške. Danes ima že skoraj anekdotično vrednost podatek, da je poleg ŠOU (Študentske organizacije Univerze v Ljubljani) občutnejši sponzorski delež prispevala Tobačna Ljubljana, v zameno pa smo morali omogočiti njihovim hostesam, da so med koncertom publiki delile cigarete Gauloises blondes – to so bili časi, ko se je na vseh javnih mestih, lokalih in restavracijah še kadilo.

Priprav na veliki dogodek smo se lotili predvsem člani DMP-ja Tomaž Koncilija, Marko Zajc, Borut Tiran in Alan Vitezič, pomembno vlogo pri organizaciji pa sta imela še Gregor Macedoni in Robi Judež. Vsi smo se strinjali, da bi bil Lačni Franz najboljši »headliner« koncertnega dela, DMP-jevci smo zapolnili

Nogometni turnir na Cvičkariji 96' (Vir: Arhiv DNSŠ)

dolenjsko kvoto, dodatno pa smo povabili še Vlada Kreslina kot kantavtorja – naj spomnim, da se je prav v tistih letih po koncu obdobja Martina Krpana uveljavljal z Beltinško bando in kasneje Malimi bogovi.

Tako se je približal 11. maj, mi pa še brez vina za Cvičkarijo. Spomnim naj, da je cviček v tistem času v slovenskem prostoru kljub naporom nekaterih dolenjskih vinogradnikov užival kaj klavrn sloves. Za ilustracijo naj služi resnična anekdota iz Plečnikovovega hrama v Križankah, kamor smo študentje včasih zašli na kosilo in kot zavedni Dolenjci za zraven povprašali, čigav cviček lahko ponudijo. Natakarkar se je zmedel in se opravičil, da mora vprašati za šankom, ko pa se je vrnil, je prostodušno povedal, da od cvičkov točijo Dobrovoljčka! Skratka – DMP smo v tistem času vadili v prostorih OŠ Grm in na eni izmed vaj smo ugotovili, da je hudič vzel šalo – treba je bilo zagotoviti sod dolenjskega posebneža. Brez cvička pač ne more biti Cvičkarije. Prav tisti dan je v Kostanjevici na Krki potekalo lokalno ocenjevanje vin in, namesto da bi vadili, smo se podali v lov za najboljšim cvičkom.

Jutro po Cvičkariji v menzi (Vir: Arhiv DNSŠ)

D'Kovači na Cvičkariji 96' (Vir: Arhiv DNS)

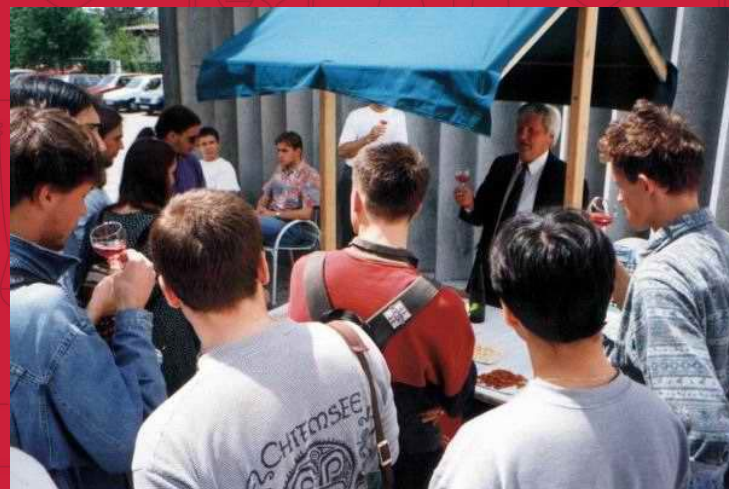
Natančneje o teh prigodah na tem mestu ne bom govoril – zadevo je v svojem prispevku za zbornik podrobno opisal Borut Tiran – lahko pa mi verjamete, da smo tisti dan pogledali v dno številnim kozarcem, malo je manjkalo, da se nismo včlanili v Klub ljubiteljev cvička, ki je od svojih članov med drugim zahteval absolutno zvestobo cvičku pri uživanju alkoholnih pijač, vrnili pa smo se brez zastavljene cilja. Tik pred zdajci se nas je čez nekaj dni »usmilil« vinar Peter Brcar iz Šentruperta in nam na reverz zaupal svoje vino, tako da smo poleg ostale ponudbe na prvi Cvičkariji točili Brcarjev cviček iz njegovega lesenega soda, kar je bilo videti zelo estetsko in avtentično.

Strahovi, da Cvičkarija ne bo pritegnila dovolj obiskovalcev, so se na večer prireditve razblinili v trenutku. Menza je bila nabito polna, DNS-jeva dekleta – takrat nadobudne študentke prostovoljke, danes iskrive gospe pri petdesetih – so komaj dohajala naročila, cvička je zmanjkalo menda v prvi uri. Živo se spominjam čustvenega trenutka, ko je po že končanem koncertu, a še v dokaj polni dvorani, Jure Moškon od nekod potegnil kaseto Rudolfovega in je ozvočevalec zarolal skladbo Grem domov v Novo mesto. Bilo je nepozabno, vsa lokalpatriotska čustva so privrela na dan. Novomeščani smo osvojili Ljubljano in Slovenijo.

V zgodnjih jutranjih urah so se obiskovalci razkropili vsak na svojo stran. V tem kaosu razbite steklovine, žurerskega blata, ki je na debelo prekrivalo tla dvorane, ostankov hrane in plastičnih kozarcev, sem opazil, da je nekam izginil Brcar-

jev že davno prazni sod. V paniki sem stekel ven in še zadnji trenutek ustavil dva modela, ki sta ga nihala v zraku in že štela en, dva, tr... da ga bosta zalučala nekam v grmovje ali po bregu navzdol, kar mi je uspelo prepričati in je tako sod preživel. Za nami, organizatorji, pa je kot bumerang priletel v evforiji večera skoraj pozabljeni člen iz najemne pogodbe za dvorano, da je treba do jutra usposobiti prostor in okolico menze tako, da bo spet primerna za prehranjevanje. Na srečo so bili to časi še pred določili HASAP in na še večjo srečo so se od nekod prikazale čistilke z napravo za čiščenje linoleja, vseeno pa smo DMP-jevci ob pomoči nekaj najbolj vnetih prostovoljcev še dolgo po sončnem vzhodu pometali smeti in steklovino po študentskem naselju, dokler nismo omagali in obležali v moji študentski sobici.

Posebna avantura je bilo tudi preštevanje novcev od vstopnine in prodaje pijač kasneje tistega dne, še bolj kot to pa vračanje Brcarjevega soda – do tedaj namreč nismo imeli izkušnje, da lahko tudi pri belem dnevu zaspiš za volanom na cesti. Seveda smo sklenili, da mora Cvičkarija postati tradicionalna, kar se je tudi zgodilo. Kot zanimivost naj navedem, da so leto kasneje na Cvičkariji nastopili Vlado Kreslin z Malimi bogovi, DMP, (takrat še) Mercedes band (danes Dan D) in Ukrajinski kozaki, leta 1996 pa poleg v prvih letih prav tako tradicionalnih Malih bogov z Vladom Kreslinom ter DMP tudi Magnifico s svojimi Pissmakersi in novomeški D'Kovači. Organizacijsko breme prireditve so postopoma

Stojnice na Cvičkariji 96' (Vir: Arhiv DNS)

prevzemali drugi, mlajši aktivisti DNSŠ, prireditev pa je po treh letih prerasla prvotno prizorišče in se preselila na Gospodarsko razstavišče, v Križanke, dodatno pa se podala še v Maribor, Izolo in nenazadnje v Novo mesto. Tako je pomenila tudi svojevrstno odskočno desko novomeškim in dolenjskim bendom za prodor na slovensko sceno,

Poleg glasbenega programa smo že od vsega začetka skrbeli tudi za promocijo dolenjske kulinarike in vinarstva. V spremljevalnih brošurah smo obiskovalce informirali o značilnostih in sestavi cvička kot rdečkastega vina – enega redkih na svetu, ki dozori iz rdečih in belih sort. Tako si drznem reči, da so študentske Cvičkarije pomembno prispevale k promociji cvička na Slovenskem in pomagale pri njegovi uveljavitvi kot resnega tekmeca ali bolje rečeno sopotnika drugim, že prej uveljavljenim vinom. Naj zaključim: letos ponovno obujeni Cvičkariji in jubilanu DNSŠ-ju posvečam litanije cvička ter jima kličem še na mnoga leta!

Litanije cvička

cviček ... rdečkasti biser Dolenjske
cviček ... edinstven med vini
cviček ... harmonija vonja in okusa
cviček ... zdravilo za dušo in telo
cviček ... dolenjski pozvačin
cviček ... modrost dolenjskih očakov
cviček ... dar naših dedov
cviček ... mehkoča dolenjskih gričev
cviček ... vinski posebnež
cviček ... rdeč in bel
cviček ... nežni zapeljivec
cviček ... častitljivi enoletnik
cviček ... starožitni mladenič
cviček ... sin trških meglic
cviček ... tolažba otožnih
cviček ... razveseljevalec srca
cviček ... ženin dobre volje
cviček ... prijatelj vsake kuhinje
cviček ... vinska pesem mladotja
cviček ... sramežljivi zapeljivec
cviček ... blagost značaja
cviček ... mali velikan
cviček ... vinski znamenitnik
cviček ... ljubljenec ljudstva
cviček ... enak za vse
cviček ... oče resnice
cviček ... kralj

1994–1997

Cvičkarija v Rožni dolini

11. maja 1994 je DNŠ v menzi študentskega naselja Rožna dolina organiziral prvo Cvičkarijo. Že naslednje leto so k sodelovanju povabili dolenjske vinogradnike, obiskovalci pa so lahko degustirali njihove cvičke.

Na Cvičkariji 96' se je prvič pojavil slogan *Always Cvičk!*, DNŠ je organiziral tudi posebni avtobusni prevoz iz Novega mesta v Ljubljano in nazaj ter pripravil zanimiv popoldanski program s športnimi igrami in degustacijami pod strokovnim vodstvom.

Naslednje leto je prvič nastopila godba, potekalo je srečanje študentov z dolenjskimi župani, zvečer pa se je izkazalo, da je študentska menza premajhna za vse ljubitelje cvička.

**Always
Cvičk!**

1998–2000

Gospodarsko razstavišče, 1. Cvičkarija v Mariboru

Naslednja tri leta je zato Cvičkarija v Ljubljani potekala na Gospodarskem razstavišču. Na popoldanskem delu dogodka, ki je zaživel pod imenom Dan cvička, pa so se predstavili: folklorne skupine (leta 99' je v sklopu Cvičkarije potekal tudi evropski Folkfest), pevske skupine, vinske kraljice, vinogradniki na stojnicah ...

Leta 1999 je DNŠ na željo mariborskih študentov Cvičkarijo organiziral v študentskem središču ŠTUK, v Mariboru.

Križanke,

1. Cvičkarija v Novem mestu

Cvičkarija se je 16. maja 2001 prestavila v Križanke. Že naslednje leto se je v DNŠ-ju pojavila ideja, da bi obiskovalcem Cvičkarije ponudili najboljši cviček tistega leta, zato so se povezali s Kmetijsko-gozdarskim zavodom Novo mesto. Zmagovalni cviček pa je bil vključen v gostinsko ponudbo.

Leta 2003 je potekala 10. obletnica festivala, zato je društvo izdalo zbornik 10 Cvičkarij. Interni izbor cvička je prerasel v resno ocenjevanje s svojimi pravili in posebnostmi, zmagovalec pa je prejel naziv *Cviček Cvičkarije*. Prireditev se je v tem letu preselila tudi v Novo mesto, kjer je na Novem trgu potekala 26. aprila.

Leta 2004 sta Cvičkarija in *Always Cvičk!* postali zaščiteni blagovni znamki.

2001–2004

2005–2010

Cvičkarija je leta 2005 prvič potekala tudi na Obali, v Simonovem zalivu v Izoli.

Leta 2006 je DNŠ s Cvičkarijo sodeloval pri organizaciji Tedna cvička na Glavnem trgu v Novem mestu.

Leta 2007 je popoldanski program v Mariboru prvič potekal na Trgu svobode, zvečer pa je bila prvič organizirana *Always Cvičk!* zabava, preslikava večernega dela festivala v klubsko okolje. Že naslednje leto pa so na Trgu svobode izvedli tudi večerni del, v Izoli pa se je popoldanski del preselil na Manziolijev trg.

Leta 2009 je popoldanski del ljubljanske Cvičkarije prvič potekal na Pogačarjevemu trgu, primorska Cvičkarija pa se je prestavila najprej v Koper in nato zvečer v Portorož, že naslednje leto pa je večerni del potekal v kopskem klubu TheCity.

2022

DNŠ ekipa je letos po dolgem premoru ponovno organizirala Cvičkarijo. Povezali smo se z Zavodom Novo mesto in jo organizirali v sklopu Tedna cvička.

»Festival Cvičkarija, čeprav mogoče ime prireditve govori drugače, je konceptualno veliko več kot alkoholna prireditve. Festival predstavlja ter promovira etnološke in enološke značilnosti Dolenjske in vino, cviček je tako samo del predstavitvene zgodbe. Na tipsko urejenih stojnicah se predstavljajo rokodelci (samo tisti s potrdilom ministrstva za kulturo), aktivni kmečkih žena, društva ... in vinogradniki. Predstavitve pa spremljajo nastopi folklornih skupin, godb na pihala, mažoretk, cvičkovih princes, vinskih kraljic, etnologov«

Luka Blažič,
Park (12. 4. 2008)

Cvičkarija 2011 je potekala samo v Ljubljani in Mariboru, zvečer prvič v prostorih Kluba mariborskih študentov.

Zadnja »prava« ljubljanska Cvičkarija je potekala 17. aprila 2012, vrnila se je na Gospodarsko razstavišče, prav tako se je zadnjič odvila tudi Cvičkarija v Mariboru, večerni del je potekal v Jazz klubu Satchmo. Ponovno je bila izvedena tudi Cvičkarija v Novem mestu.

Februarja 2017 se je Cvičkarija pod imenom *Always Cvičk!* vrnila v Ljubljano, v Cvetličarno, vendar prireditve zaradi premalo obiska ni obstala.

2011–2017

SPOMINI S CVIČKARIJE

Štirje od petih članov Društva mrtvih pesnikov (DMP: Marko Zajc, Tomaž Koncilija, Alan Vitezič in jaz) – vsi gimnazijci – smo bili člani DNŠ. V DNŠ nismo bili aktivni le kot ustanovni člani, pač pa je DMP organiziral in izpeljal prvo študentsko Cvičkarijo v študentski menzi Rožne doline. Obisk je bil neverjeten, tako da je vina zmanjkalo že prvo uro. Člani DMP smo pred tem iskali dobavitelja vina, ki bi ga dal na reverz, saj si nismo upali nakupiti zalog vnaprej. Hodili smo naokoli po zidanicah in povpraševali, a ni bilo posluha.

Tako smo nekega dne sredi vaj odšli na vinsko tekmovanje v Kostanjevico in zamudili, saj so vsi zmagovalci in pomembni vinarji že odšli. Hoteli smo namreč ponuditi cviček z medaljo oz. s priznanjem, da bi v Ljubljani naredili vtis na študente in nekaj dobrega za promocijo cvička. Marko Zajc je tistikrat rekel, da mora vaditi (takrat je bil še čisto na sveže v bendu). Na osvajalno pot smo šli tako Alan, Tomaž in jaz.

Kot rečeno, je večina odšla, zmagovalec pa je bil takrat danes znani Štemberger, zato smo povprašali, kje je doma, in se odpravili k njemu. No, pričakal nas je s psom na povodcu in nas pustil na distanci ter rekel, da ni zainteresiran. Klavarno smo se pobrali in šli na prizorišče iskat ostanke »zmagovalcev«, čeprav je bilo tam že vse pijano. Našli pa smo (vesel-ega) mesarja Rangusa (po domače Darineta – že pokojni), ki pa nam je prisluhnil in rekel, naj gremo z njim. Mene je vzel za talca v avto, Tomaž in Alč pa sta šla s Tomaževo kripo za nama. Tam je začel, da moramo najprej nekaj zapeti, in v roke vzel ogromen mesarski nož. Nas je kar stisnilo, kajti glede njegovih namenov nismo bili prepričani. No, pa je pe-sem stekla, pojedli smo precej in popili še kar nekaj kozarcev. Ko smo ga že dobro čutili, Darine pa preveč, je rekel, da ne prodaja in da ima samo zase ter nas prijazno odslovil z dobro željo (več sreče drugod).

Ko smo se vrnili do Mareta, je imel dolg nos, mi pa smo bili brez vina. Mislim, da vsega teden dni pred prireditvijo.

Kasneje sem s pomočjo očeta prišel do slavnega očeta cvička Petra Brcarja, ki je bil edini pripravljen dati sod na reverz. Kot rečeno, je bilo tistih 80 l popitih v prvi uri in smo bili v riti. Pa tudi reverza ni bilo, ker smo vrnili prazen sod.

Peter nas je sprejel kot ambasadorje in nas koval v nebesa. V

naslednjih letih je z ekipo zanesenjakov naredil revolucijo in cviček popeljal v višave tako po prodaji kot po prepoznavnosti (med drugim v Planici) ter dosegel mednarodno priznanje in zaščito cvička kot endemita Dolenjske. Vsa naslednja leta je Peter po ves dan pred prizoriščem študentske Cvičkarije stal ob stojnici in brezplačno mimoidočim predaval o cvičku, mi pa smo samo še igrali in pili.

DNŠ je prvič pomagal s prostovoljci, mi pa smo na Cvičkariji izobesili DNŠ-jev transparent. Predsednik (danes novomeški župan) Gregor Macedoni je imel vizijo, da zadevo podpre in nato prevzame v okrilje študentov. Naslednje leto je DNŠ tako prevzel tudi organizacijo, saj je bil obisk in s tem vsa logistika daleč preko sposobnosti našega benda. Jaz sem bil vesel, saj sem raje igral na odru, kot pa si belil glavo, kako bomo vse izpeljali. Piti sem dobil, kolikor sem hotel, in to brezplačno. Nič lepšega!

Tako se je začela zgodba največje študentske žurke vseh časov, ki je rasla eksponentno, tako da je še dolga leta vsakič zmanjkalo cvička, ne glede na to, koliko ga je bilo oz. koliko več od predhodnega leta je bilo pripravljeno.

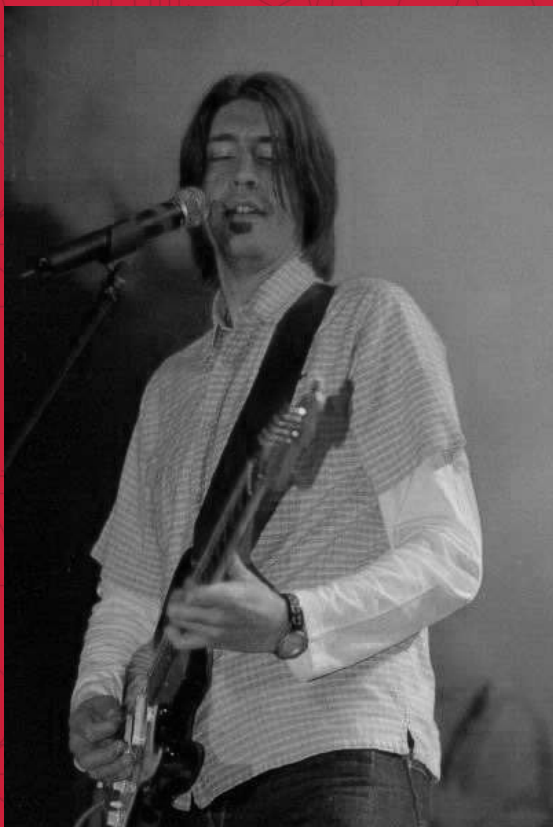
Pa še to: na prvi Cvičkariji je bilo smešno opazovati cinične Ljubljančane, Štajerce in Primorce, ki so stali v vrsti za vino. Najprej so prišli z 2 dl-glažkom in komentirali, da naj jim natočijo to kislico, ki ni za nič. Po nekaj minutah so taisti stali v vrsti s pollitrskim glažem ali kar dvema, češ da imajo še za druge. No, v približno eni uri niso imeli več česa piti, tako »zanič« je bil cviček. Danes pa ga drugod po Sloveniji prodajo več kot na Dolenjskem.

Takšna je moč študentov oz. mladine. Tega ne pozabite!

Borut Tiran

Kot nekdanji član upravnega odbora pod vodstvom Gregorja Macedonija se večkrat spomnim prve Cvičkarije, ki smo jo organizirali v jedilnici študentskega naselja v Rožni dolini. Odgovoren sem bil za pijačo – nealkoholno – in seveda za cviček. Ker nismo vedeli, kakšen bo odziv, smo pripeljali cviček v bolj »omejeni« količini. Da ga ne bi preveč ostalo. Še zdaj se spomnim tipa, ki je prišel ob pol enajstih na dogodek in želel naročiti liter vina ter nam nikakor ni hotel verjeti, da ga je že zmanjkalo. V kasnejših letih je bilo cvička dovolj. Vedno smo točili aktualnega kralja cvička iz lesenih sodov. Smo imeli pa drugačne težave. Na primer to, da je bil sposojeni kombi »prešvoh« in nismo uspeli priti do zidanice. Eno leto smo na prizorišče dostavili prevelik sod, ki smo ga potem komaj uspeli pravočasno namestiti za šank. Vsekakor sami lepi spomini.

Andrej Gorenc

Brez DNŠ-ja bi bilo kulturno dogajanje v Novem mestu kot labod z zlomljenimi krili. Ko pomislim na DNŠ, se vedno spomnim legendarne Cvičkarije. Zgodba je nešteto, najbolj zabavne so tiste iz prve Cvičkarije, ki smo jo organizirali člani skupine DMP (kot so nam povedali na Radiu Trbovlje, naša kratica pomeni »Dolenc mora pit«). Spomnim se, da smo bili na vajah in je nekdo omenil, da je v Šentjerneju ocenjevanje vin, predvsem cvička. Večji del benda je med vajo odšel v Šentjernejo, da bi kupili vino za Cvičkarijo. Na sejmu smo spraševali, kdo bi nam prodal cviček, in pokazali so nam gospoda, ki bi bil pravi za to, vendar je zahteval, da gremo z njim v zidanico. Pa smo šli. Postregel nas je z vinom, kmalu začel rezati salame, in ko je bil že dobro podkrepjen, je začel peti arije. Bolj ko smo mu razlagali, da nas član benda čaka na vajah, bolj je pel. Po dveh urah smo se končno začeli pogovarjati o nakupu cvička in je vprašal: »Kuk pa bi kapil, 15, 20 litrov?« Mi pa vsi v en glas: »1000!« Nakar začudeno reče: »Ja, tuk pa nejmam za prodt!«. In smo po treh urah prišli nazaj na vaje brez cvička. Kasneje smo ga kupili drugje, ampak tudi 1000 litrov je bilo premalo, saj ga je na prvi Cvičkariji v Rožni dolini že ob pol dvanajstih zmanjkalo. In to je postala tradicija tudi na naslednjih Cvičkarijah. Cvička ni bilo nikoli dovolj.

Alan Vitezič

PUBLIKACIJA 30 LET

Gregor Macedoni (mandat 1993/94)

2

Nekaj let nazaj smo med brskanjem po podstrešju Hostla Situla čisto naključno našli na **Študentski vodič po vesolju**, ki ga je DNŠ izdal ob svoji 25. obletnici. Prav spominim se, kako smo si takrat rekli, da bi bilo vrhunsko ustvariti kaj takšnega – našega – kar bomo lahko čez čas ponovno prijeli v roke, prebirali in obujali spomine. Kljub temu naše želje nikoli nismo umestili višje na prioriteto lestvico, najbrž smo potihoma vedeli, koliko dela stoji za takšnim izdelkom. Potem pa je nastopila 30. obletnica, z njo pa konec izgovorov in čas, da vse želje tudi udejanjimo z zbornikom **30 let Društva novomeških študentov**.

Zelo hitro nam je postalo jasno, da je predstaviti glavne iztočnice društva, ki ima tako bogato tradicijo, toliko vpletenih akterjev, več subjektov znotraj Skupine DNŠ, na tisoče projektov, in jih povezati v smiselno celoto precej velik zalogaj. Sploh, ker se tega zares poglobljeno poprej ni lotil še nihče (oziroma tudi če se je, se do teh povzetkov nismo mogli dokopati). In tako smo zavihali rokave ter začeli raziskovati: vsaka sled je vodila k drugi, vsak namig k novemu, vsak nekdanji član k drugemu ... In tako je počasi nastajal naš Zbornik, končni izdelek, ki ga držite v rokah, ki se trudi biti historični dokument Velike zgodbe DNŠ.

Jaga jajc 2022

Študentski vodič po vesolju, zbornik ob 25-letnici DNŠ-ja

JAGA JAJC

Gregor Macedoni (mandat 1994/95)

3

Projekt smo si zamislili in ga načrtovali že leto prej, ko nam je zagodla korona in smo ga bili primorani odpovedati. Iskali smo hudo mušno ime za sicer tradicionalen »lov na velikonočna jajca«. Prvi odzivi na ime **Jaga jajc**, ki ga je predlagala *Lana Klemenčič*, niso bili najbolj pohvalni. Še ko smo dogodek prijaviли na občinski razpis, nas je *Luka Blažič* med ocenjevanjem komisije klical, če mu lahko v treh stavkih povemo »kaj hudiča naj bi bila Jaga jajc«, ker nikomur tam ni bilo nič jasno. Vseeno smo ime hitro posvojili, prav tako tudi ostali Novomeščani, ki so naslednje leto večkrat povprašali, ali Jaga jajc bo. Čeprav je ime šaljivo, to ne pomeni, da učinki projekta niso bili pozitivni.

Tekmovalci (skupaj se je lova udeležilo 15 skupin, vsaka s 4 člani, kar pomeni, da se nas je nabralo okrog 60) so spoznali Novo mesto po dolgem in počez, skrbeli za zdrav duh v zdravem telesu ter se obenem noro zabavali. Vsak namig je vodil do naslednje postaje (Glavni trg, Marof, Ragov log, Loka, Park Rastoče knjige, Situla), kjer je tekmovalce čakala nova naloga. Te so zajemale petje, ples, streljanje jajčk, veslanje, barvanje, snemanje in še mnogo drugega. Po mestu so skakljali tudi pravi velikonočni Zajčki pomagajčki, ki so dajali namige. Dogodek smo zaključili z razglasitvijo zmagovalcev (z glavno nagrado: vstopnicami za Gardaland), burgerji za vse udeležence in rajanjem pozno v noč.

NAJŠTEVILČNEJŠI GDNM

Gregor Macedoni (mandat 1995/96)

4

Grem domov v Novo mesto, znan tudi kot **GDNM**, je zaradi svoje unikatnosti in specifičnosti verjetno eden naših najboljših projektov, predvsem pa eden redkih, pri katerem se zaradi uveljavljenosti in tradicije ne bojimo, da ne bi dobili dovolj prijav. Kljub temu nas je nekoliko zaskrbelo, ko nam je *Gregor Macedoni* zastavil izziv, da mora biti letošnji GDNM tudi najštevilčnejši.

Z izzivom se je kot vodja projekta že tretje leto spoprijela *Staša Pavlin*, čeprav smo bili vsi še rahlo utrujeni od organizacije Cvičkarije. Ker smo imeli v preteklih letih slabe izkušnje s tem, da je tudi ekipa DNŠ aktivistov del pohoda (čeprav so, seveda, vsi želeli biti), smo se skupaj odločili, da so lahko pohodniki samo vodje odprav, vsi ostali pa morajo biti na voljo za delo in priprave na sobotni večerni dogodek.

Slavnostni sprejem pohodnikov na Glavnem trgu

Vodenje **Koprske odprave** sta prevzeli *Maja Sušnik* in *Eva Renuša*, s kombijem pa jih je spremljal *Aljaž Drenovec*. Odprava se je izkazala za najbolj odštekano (lahko omenimo, da so na poti izgubili nekaj zob in še kakšnega člana, ki so ga kasneje našli v jarku) in najštevilčnejšo v zgodovini Koprskih odprav.

Vodji Koprskе odprave, *Maja* in *Eva*

Drugo najdaljšo, **Mariborsko odpravo**, sta odvodili *Eva Blažič* in *Manca Novak*. Z Mariborom imamo vselej največ težav s privabljanjem študentov, ampak sta dekleti vseeno dokazali, da »srnic« nič ne ustavi, ker so se, z izjemo njihovega voznika *Bora Grobelška*, na pot podale same pripadnice nežnejšega spola.

Zadnjo in najštevilčnejšo, **Ljubljansko odpravo**, je vodil *Filip Šobar*. Ta je z zmagoslavnim vprašanjem »**Kam grem?!**« poskrbel, da smo bili slišani daleč naokrog, voznik *Žiga Serini* pa je z dostavljanjem hrane in pijače omogočil, da smo imeli za glasni vzklik »**Domu**« dovolj energije tudi ostali pohodniki.

Na vse tri odprave se je skupaj prijavilo **89 študentov**, ki so v soboto skupaj vkorakali na Glavni trg. Tam so jih pričakale **Mestna godba Novo mesto** in **novomeške mažorete** ter **župan**, ki je pohodnike slavnostno nagovoril. Ko so se pohodniki do sitega najedli, se je prostor počasi začel polniti še z ostalimi meščani. Nastopili so: **Bajaga z instruktorji, Hamo & Tribute 2 Love, Happy Ol' McWeasel** in **Jaja Bojz**. Poskrbeli smo za zabavo več kot 2000 obiskovalcev, hkrati pa s tem zaključili še en GDNM s številnimi novimi prijatelji in zgodbami.

Dejstvo, da je teh nekaj dni med pohodniki čutiti izjemno naklonjenost, solidarnost, kolegialnost, vzajemnost in slogo, me navdaja z upanjem. Še posebej na daljših odpravah, ki trajajo tudi do 6 dni, se med pohodniki spletejo resnično iskrena prijateljstva.

Pomen projekta so prepoznali tudi na novomeški občini, ki je GDNM finančno podprla in tako omogočila nadaljnji razvoj in rast. Rezultat tega sodelovanja se je še najbolj odrazil pri obsegu zaključne prireditve, ki danes suvereno prevzema vlogo osrednje študentske zabave v mestu.

Vesel sem, ko po več kot desetih letih med vedno več pohodniki ne prepoznam znanega obraza. To je dokaz, da ima projekt zdrave korenine in pravo vizijo razvoja. Velika zasluga k temu gre seveda DNŠ in vsem, ki so v projekt verjeli in ga s svojo energijo ter znanjem vodili skozi vsa ta leta. Vsem dosedanjim udeležencem in prihajajočim generacijam, ki bodo projekt osmišljale tudi v bodoče, bo avantura za vedno ostala zapisana globoko pod kožo.

Grem domov v Novo mesto!

larizacijo projekta nujno potrebna. GDNM je strmo pridobival na prepoznavnosti, saj je bil zaradi svoje simpatičnosti deležen tudi velike medijske izpostavljenosti. O projektu se je pisalo v osrednjih časopisih in revijah, v živo pa so s terena poročali tudi na nacionalnih in komercialnih televizijah in radijskih postajah. V nekaj letih je projekt prerasel v pravi logistični in organizacijski izziv, ko je bilo treba na treh različnih lokacijah nahraniti, prenočiti in predvsem varno pospremiti več kot 60 pohodnikov! Kot vrhunec avanture ostaja združitev ekip v mestnem parku in simbolični marš skozi mestno jedro v spremljavi mažoret in godbe. Zadnja leta številčna organizacijska ekipa poskrbi tudi za pravi spektakel na Glavnem trgu z zaključnim koncertom izbranih glasbenih skupin (Rudolfovo, Jinx, Magnifico, Mi2 itd.)

Sam sem pot iz Maribora v Novo mesto doživel kot pohodnik samo prvo leto, potem pa sem 5 let kot vodja projekta za udeležence skrbel iz spremljevalnega vozila. Z veliko nostalgijo lahko trdim, da zgodbe, ki se spletejo v dneh pohoda, ostanejo za večno. V času tehnološkega preskoka in vsakodnevnega omreženja na vseh nivojih je povratek v naravo privilegij.

GREM DOMOV V NOVO MESTO!

Rado Trifkovič

Najdaljša – Koprška odprava GDNM se je rodila v letu 2007. Takrat se nas je domov odpravilo pet pohodnikov – sam sem bil edini študent Univerze na Primorskem, ostali so študirali v Ljubljani. Ker je šlo za prvo odpravo, je bila sama pot čista neznanka – pravzaprav je bila zgolj zasnovana na zemljevidu, tako da smo jo z vsakim korakom odkrivali na novo. Imeli smo sicer spremljevalno vozilo (Jure Švent nas je crkljal in priganjal), v katerem sta bila le kuhalnik in hrana za tople večerne obroke.

Leta 2008 sem celotno traso na novo zasnoval, vse prevozil in določil nekatere nove postojanke. Tako je nastala današnja trasa GDNM – Koper. V času vodenja odprave Koper–Novo mesto me je vselej navduševala toplina ljudi, ki smo jih srečali na poti, izjemne zgodbe pohodnikov ter nenazadnje dejstvo, da ko z nekom prehodiš toliko kilometrov, ostaneš povezan za vedno. Postaneš del nečesa, nekemu pripadaš. In res drži rek, da se vsaka pot začne s prvim korakom.

Nemalokrat sem prepričeval študentke in študente, da se nam pridružijo na tem epskem študentskem pohodu in vedno dobil odgovor: »Pa ne vem, če jaz to zmorem. Veš kolk je to?? Ma, ne bom hodila šest dni! Bom umrla!« To je le nekaj takih odgovorov, ki sem jih dobil ... Verjamem, da če nekaj res želiš, že najdeš pot in motivacijo. Če ne, pa najdeš izgovor. Pa vendar sem vztrajal in marsikoga prepričal, da se je pohodu pridružil. Z zgodbo GDNM smo uspeli prepričati novinarja komercialne televizije, ki se je z nami odpravil na pot za nekaj dni. Tako smo opozorili nase vso Slovenijo in v letih, ki so sledila, smo postali prepoznavni v krajih, skozi katere vodi pot GDNM ekipo.

Pripetljajev se v šestih letih nabralo kar nekaj in z veseljem jih obujam s pohodniki, s katerimi smo hodili.

S hvaležnostjo se oziram na začetke GDNM Koper in ponosen sem na vse, ki prepletate niti tega enkratnega in srčne-

Koprška odprava leta 2012

ga projekta Društva novomeških študentov. Privilegij je bilo ustvarjati to zgodbo, zdaj pa z veseljem občudujem vse, ki se odpravijo na GDNM.

Še vedno sem mnenja, da je to izjemna izkušnja, ki bi jo moral izkusiti vsak dolenski študent oz. študentka.

ODZIVI POHODNIKOV

Drugi dan GDNM se ustavimo pri prijatelju v Čeljah. Tam so za nas pohodnike dobro poskrbeli. Čakali smo, da pridejo iz A-kanala po izjavo v živo. In tu se je zadeva zalomila. Žeja je bila huda in nekdo iz ekipe si je zadal, da jo vztrajno gasi.

Po opravljenem intervjuju smo se odpravili na pot proti Baču.

Okrog 17. oziroma 18. ure.

Pot je vodila rahlo navzdol.

Kar naenkrat pa ekipa utihne in nato smeh ...

Namreč, mojster, ki je pred odhodom odločno užival v brkinski ognjeni vodici (sadjevec), je nenadoma zavil levo in se zabil v betonsko škarpo.

Na srečo nič hudega. Ne spomnim se, ali ga je to kaj predramilo

...

V Bač smo prišli v večernih urah ...

R. T.

Tretji dan pohoda smo se že navsezgodaj odpravili iz Bača. Ker so ravno takrat na ozemlju, ki smo ga prečkali, potekale vojaške vaje, smo morali vstati že ob petih zjutraj. Tako smo po tem, ko smo spali manj ur, kot smo jih prejšnji dan prehodili, odšli na pot. Zajtrk smo pojedli šele, ko smo prečkali nevarno območje, kavo pa popili v gostilni, ki smo jo našli okrog desetih. Z novimi močmi smo se čez gozd odpravili proti gradu Snežnik. Naj ostalo ostane skrivnost ... »Tretji dan forever!«

A. H.

Projekt GDNM me je gotovo zaznamoval. Vsako leto sem komaj čakal na mesec julij. Tekom projekta sem spoznal izjemne ljudi, prehodil prelepe slovenske kraje ... Lahko rečem, da je bila vsaka kaplja znoja, vsak žulj, vreden te izkušnje. Izpostavil bi svoje prvo vodenje mariborske odprave. Da bi čas hitreje minil, smo tekmovali, kdo opazi čim več cerkva in kapelic. Na podlagi opaženega smo imeli hidracijsko pavzo, kar pomeni, da smo imeli zelo veliko pavz.

J. P.

GDNM je ena taka edinstvena priložnost in izkušnja, ki bi jo priporočila vsakemu študentu ob koncu študijskega leta. Faks brez vsakoletnega zaključnega GDNM-ja enostavno nima tiste pike na i po izpitih. To je projekt, ki ga z besedami zelo težko opišem, saj moraš stvar dobesedno doživeti. Projekt je daleč od tega, da bi ga lahko definirali kot »samo pohod«. Gre za skupinsko švicanje, grizenje korakov, saniranje žuljev ... Zvečer pa še plesanje in žuranje dolgo v noč (od kje dodatna energija, kdo bi vedel?). Skratka, ko pogledam nazaj, je to stvar, ki se jo z največjim veseljem spominjam in mi zaradi nešteto prigod vedno nariše nasmeh na obraz.

Ž. B.

TABOR DNŠ30

Marko Zajc (mandat 1996/97)

5

Posebnost DNŠ kot društva je, da svoje ekipe ne menja, pač pa jo že 30 let samo širi. Čeprav aktivno delovanje preide v roke novih ljudi – vodstvo prevzamejo mlajše generacije – nekdanji aktivisti ostajajo aktivni v Skupini DNŠ ali pa se z entuziazmom spominjajo svojega časa v društvu.

Ker pa večine naših predhodnikov praktično ne poznamo, družji pa nas skupen cilj – izboljšati naše mesto, zastopati interese mladih, nuditi kvalitetne aktivnosti in dogodke ... smo bili zelo veseli, ko nam je *Marko Zajc* dal izziv **Tabor DNŠ30**. Da se bolje (s)poznamo, naj bi vsak, ki je (bil nekoč) vključen v DNŠ (predsedniki društva, sekcij, Dijasa, direktorji zavodov, vodje projektov ali pomembni člani ...) povabil 30 sodelavcev, ki so najbolj zaznamovali njegovo obdobje. Tako smo se konec oktobra zbrali na pikniku v Češči vasi, kjer je aktualna ekipa DNŠ predstavila delovanje zadnjih nekaj let, zbornik in vseh 30 izzivov ter pripravila zabavni program s poslovilko.

širši javnosti. Zato smo v sklopu šestega izziva na Wikipediji objavili natančen zgodovinski pregled delovanja društva, predstavili smo Skupino DNŠ z vsemi svojimi zavodi, dijaško sekcijo Dijasa in dodali čim več možnih povezav ter referenc, z navedbo posameznikov, ki so pripomogli k DNŠ-ju, kot ga poznamo danes. Poskrbeli smo, da je naša stran na Wikipediji kakovostna, da so podatki kredibilni, aktualni ter pravilno citirani. Dopolnjevanje in nadaljevanje strani je omogočeno vsem, ki imajo kakšne dodatne informacije o našem društvu.

The screenshot shows the Wikipedia article for 'Društvo novomeških študentov'. The page title is 'Društvo novomeških študentov' and it is categorized as 'Iz Wikipedije, proste enciklopedije'. The main text describes the organization as a self-governing organization for the interests of novomeški students and high school students, active in the fields of culture, education, social, sports and tourism. It mentions that the organization's work is carried out through partnerships with public and business sectors, in cooperation with other student and non-governmental organizations, and through the three schools: Lokalni klub DNŠ, Založba in knjigarna GOGA in Hostel Situla, with which it forms the Skupina DNŠ. A table of contents is visible, listing sections like 'Zgodovina', 'Projekti', and 'Viri'. The page also shows navigation links like 'Prebrni', 'Uredi', 'Uredi kodo', 'Zgodovina', and a search bar.

DNŠ stran na Wikipediji

DNŠ NA WIKIPEDIJI

Marko Zajc (mandat 1997/98)

6

Wikipedija je splošno dostopna enciklopedija, ki predstavlja pomemben vir informacij v svetovnem merilu. Prav je, da so nekateri podatki, ki smo jih uspeli pridobiti z našim raziskovanjem zgodovine DNŠ, dostopni tudi

30 SLEDI DNŠ

Marko Zajc (mandat 1998/99)

7

DNŠ je s svojim delovanjem aktivno sooblikoval novomeški in slovenski prostor, zato se je *Marko Zajc* odločil za izziv **30 sledi DNŠ**, v sklopu katerega smo iskali in zabeležili 30 lokacij, kjer je društvo pustilo svoj pečat. Gre za lokacije v mestu, regiji in širše, za katere smo pripravili digitalne interaktivne table z informacijami, kaj se je na teh točkah dogajalo. Kot lokacije, na katerih je DNŠ pustil največ sledi, smo označili naslednje:

30 SLEDI DNŠ

V sklopu projekta 30 izzivov za 30 let je 2. predsednik društva, Marko Zajc, predlagal, da poiščemo 30 lokacij, ki jih je s svojim delovanjem zaznamovalo Društvo novomeških študentov – 30 sledi za 30 let. Društvo je v vseh letih delovanja, predvsem s projektoma, kot sta Cvičkarija in Grem domov v Novo mesto, poseglo tudi na Štajersko, Primorsko in v Ljubljano, s projektom Jadranje pa prepotovalo večino Dalmacije. Izbira 30 sledi je bila zato izjemno težka, saj je delovanje DNŠ-ja zadnjih 30 let res raznovrstno.

1 Prisojna pot 10: prvi sedež društva (1992–1993)

Prva pomembna lokacija je Prisojna pot 10 (Mestne njive), nekdanji naslov prvega predsednika DNŠ, Gregorja Macedonija, in prvi uradni sedež društva (od 1992), preden je dobilo svoje prostore.

Prisojna pot 10

Kapiteljska ulica 1

2 Kapiteljska ulica 1: prvi dogodek društva (1993)

Prvi dogodek, ki ga je društvo organiziralo, je potekal šele 2. julija 1993, in sicer je šlo za literarno-glasbeni večer *Mladi za jutri*. Potekal je v atriju novomeške proštije (danes škofije), na Kapiteljski ulici 1.

3 Ulica talcev 12: Študentski servis DNŠ in sedež DNŠ (1993–1995)

Pomemben naslednji korak je bila ustanovitev *Študentskega servisa DNŠ*, ki je deloval na Ulici talcev 12. Prostore je društvu odstopila Vida Čadonič Špelič, servis pa je z obratovanjem začel novembra 1993. Pisarna je bila opremljena s tipkarskim strojem, za njim je delal Marjan Pirnar. V istih prostorih je takrat delovala fotokopirnica z ugodnostmi za študente in dijake.

Marjan Pirnar na Ulici talcev 12 (Vir: Arhiv DNŠ)

4 Glavni trg 11: Picerija Tratnik (1994–2000), nekdanji prostori kluba LokalPatriot, klub (2008–2018)

V Piceriji Tratnik so koncerti potekali že pred ustanovitvijo Društva novomeških študentov. Picerija je bila v bistvu edina lokacija v Novem mestu, kjer so se odvijali dogodki, namenjeni mladim. Po ustanovitvi se je Društvo novomeških študentov hitro aktivno vključilo v organizacijo dogodkov v prostorih picerije.

Leta 2008 se je dogajanje s prostorov LokalPatriota na Novem trgu ponovno preselilo na Glavni trg 11. Otvoritev kluba je potekala konec novembra, dve leti zatem pa so uspeli renovirati tudi atrij. Na tej lokaciji sta se nadaljevala oba festivala (Fotopub in Jazzinty), organizirali so potopise, predavanja, koncerte ... Med letoma 2011 in 2018 so DNŠ v Patriotu organizirali 2 sklopa koncertov: DNŠ Sessions, kjer so nastopile že uveljavljene zasedbe, ter DNŠpil, kjer so se predstavili še neuveljavljeni glasbeniki. Po začasnih desetih letih delovanja na Glavnem trgu se je 22. septembra v atriju lokala odvil zadnji, poslovilni koncert. Danes (2022) na tej lokaciji stoji pivnica Kralj Matjaž.

LokalPatriot leta 2017 (Vir: Arhiv DNŠ)

Glavni trg 11 danes (2022)

Cvičkarija 96' v študentski menzi (Vir: Arhiv DNŠ)

5 Študentsko naselje Rožna dolina, Ljubljana: lokacija prvih Cvičkarij (1994–1997)

Cvičkarija je prva štiri leta potekala v menzi v Študentskem naselju Rožna dolina. Že prvo leto je organizatorje presenetila številna udeležba, ki je v naslednjih letih še narasla, poleg večernega dela pa so v Rožni dolini organizirali še turnir v nogometu in drugih zabavnih igrah. Zaradi preštevilne udeležbe so bili leta 1997 prisiljeni odsloviti preko 1000 obiskovalcev, kar je bil povod za organizacijo Cvičkarije na Gospodarskem razstavišču.

6 Portoval – Študent open turnir v tenisu (1994–1999)

DNŠ je v preteklosti večkrat organiziral teniške turnirje na igriščih na Loki in Portovalu. Tam je od 1994 potekal *Študent open* – študentski teniški turnir, kjer so se udeleženci iz vse Slovenije pomerili v mešanih dvojicah, dvojicah in posamično. Skoraj tradicionalna nagrada je postal sod cvička, prav tako je po turnirju potekalo zabavno druženje. Več let zapored pa so na območju Portovala potekale tudi *čistilne akcije* ob dnevu Zemlje.

Pogled na teniška igrišča Portoval

7 Prešernov trg 8: Študentski servis DNŠ in sedež DNŠ (1995–1999)

10. novembra 1995 se je Študentski servis DNŠ z Ulice talcev 12 preselil na Prešernov trg 8. DNŠ je s selitvijo pridobil 30 kvadratnih metrov pisarniških prostorov, ki so omogočili povečanje računalniškega dela in elektronskega poslovanja.

Prešernov trg 8

Novi trg 5

8 Novi trg 5: Kulturni center Janeza Trdine

Prva leta delovanja DNŠ je društvo v takrat še neizkoriščenem Kulturnem centru Janeza Trdine, nekdanjem domu JLA, poskušalo pridobiti prostore za svoj mladinski klub, pri čemer pa je bilo neuspešno. Kljub temu so v mali dvorani večkrat organizirali pogovorne večere, razstave, koncerte ... Zadnja leta pa v KCJT-ju potekajo tudi koncerti Jazzintyja.

9 Župančičevo sprehajališče: igrišča Loka, Gostišče Loka, MC Oton

Društvo novomeških študentov že od samih začetkov organizira športne dogodke. Tako se je v **Športnem parku Loka** več let zapored organiziralo turnir v odbojki, nogometu, košarki ... Leta 2001 je na igriščih Loka uredništvo časopisa *Park* organiziralo prvo *Park ligo*, že naslednje leto pa je organizacijo prevzelo Društvo novomeških študentov. Več let je na igriščih Loka potekal dijaški Kolektivc s pestrim popoldanskim in večernim programom. Nekaj let je tam potekal tudi Vikend pozitivne.

Igrišča Loka

Ob zaprtju prostorov *LokalPatriota* na Glavnem trgu 11 in za tem gostišča *Hostla Situla* leta 2020 je Društvo novomeških študentov ostalo praktično brez prostorov, kjer so lahko potekali dogodki, namenjeni mladim Novomeščanom. Kot (začasna) rešitev se je pokazalo sodelovanje z **Gostiščem Loka**. V gostišču smo večkrat pogostili udeležence *Parkteka*, prav tako smo tam pobirali tudi prijavnine. Med zaprtjem v času koronavirusa smo skupaj sodelovali pri organizaciji kuharskih delavnic, v dvorani smo organizirali tudi *DNŠ Cocktail party* in dva odmevnejša dogodka – *DNŠstudentarijo* in *DNŠ Halloween Disco Boogie*.

Halloween Disco Boogie v Gostišču Loka

Mladinski center Oton je svoja vrata odprl spomladi 2019. Nekdanji prostor Doma športa na Loki je od tega leta namenjen mladinski de-

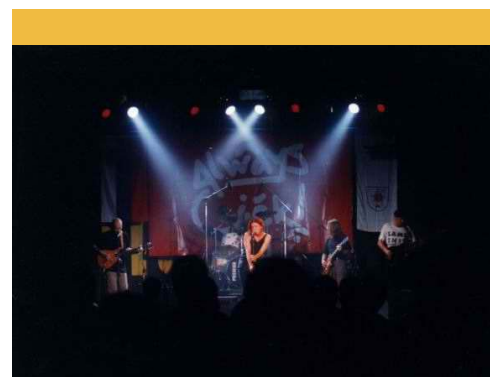
javnosti. Zadnja tri leta tudi uspešno sodeluje z DNŠ. Leta 2020 in 2021 smo na Loki skupaj organizirali *Mladinsko tržnico*, dogodek, na katerem se s stojnicami predstavljajo novomeške mladinske organizacije. Pred Otonom je Dijas organiziral zadnja dva *Kolektivca* (2021 in 2022), ki sta potekala v okrnjeni obliki: potekal je turnir v odbojki, dijaki so pekli burgerje, slikali po obrazih, risali karikature, na koncu pa je sledil manjši koncert – prvo leto DJ-jev, naslednje leto pa skupine Before time. V Otonu smo organizirali tudi prvi *Murder Mystery* ter delavnice za vse dolenske klube itd.

Mladinski center Oton

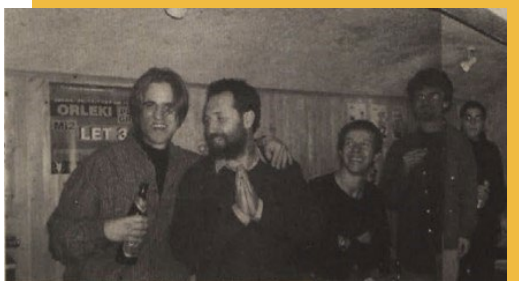
10 Ljubljana, Gospodarsko razstavišče: lokacija Cvičkarij (1998–2000, 2012)

Cvičkarija je na Gospodarskem razstavišču potekala med letoma 1998 in 2000. Bila je številčno obiskana, razširili pa so jo še s popoldanskim etnološko-enološkim delom, kjer so se predstavljali številni vinogradniki in društva. Zaradi naraščajoče najemnine so Razstavišče iz finančnih razlogov zapustili. Ponovno se je Cvičkarija vrnila na Gospodarsko razstavišče leta 2012, ko je potekala zadnjič.

Cvičkarija 2000

11 Žabjak 3, Ljubljana: DNŠ-ambasada v Ljubljani

Otvoritev DNŠ-ambasade v Ljubljani (Vir: Arhiv DNŠ)

Študentska ambasada, ki se je nahajala v kletnih prostorih Žabjaka 3 v Ljubljani, je svoja vrata odprla spomladi 1999. Splošni uporabi sta bila namenjena dva računalnika in tiskalnik, po ključu pa se je hodilo k zgoraj stanujočima članoma upravnega odbora, Ivu Doviću in Mitju Ličnu. Na ambasadi so redno potekala srečanja *Upravnega odbora DNŠ*, tam so organizirali tudi več Cvičkarij.

12 Gosposvetska cesta 83, Maribor: študentsko središče ŠTUK: izhodišče za GDNM, lokacija Cvičkarij (1999–2007)

Cvičkarija se je na željo mariborskih študentov ponovila v Mariboru, in sicer že leta 1999. Potekala je v študentskem središču ŠTUK. Več let zapored pa je ŠTUK tudi zbirno mesto za pohodnike Grem domov v Novo mesto.

Cvičkarija, Maribor 2007

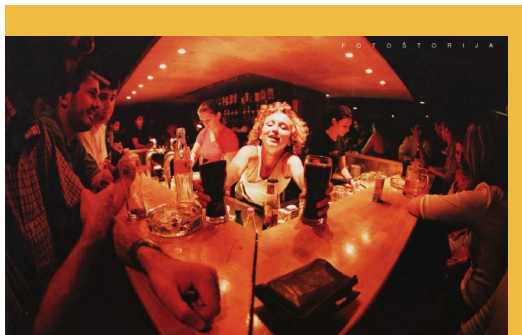
13

Prešernov trg 6: Študentski servis DNŠ (1999–2006), sedež DNŠ (1999–2011), Infotočka DNŠ (2000?–2010)

24. junija 1999 se je Študentski servis preselil 50 metrov naprej od stare lokacije, na Prešernov trg 6. Tam je deloval do leta 2006, ko je prišlo do združitve novomeškega študentskega servisa s Kranjskim in novogoriškim v *Agencijo M Servis*. Prav tako je na isti lokaciji delovala **Infotočka DNŠ**.

Infotočka na Prešernovem trgu 6 (Vir: Arhiv DNŠ)

Deseta obletnica kluba LokalPatriot (Vir: Arhiv DNŠ)

Parkirišče pod Novim trgom, kjer je včasih stal LokalPatriot

14

Novi trg 6: nekdanji prostori LokalPatriota, klub (2000–2008)

Društvo novomeških študentov se je že od same ustanovitve zavzemalo za pridobitev prostorov, kjer bi deloval mladinski klub. Leta 1998 se je borilo za pridobitev prostorov v današnjem Kulturnem centru Janeza Trdine, vendar brez uspeha. Tako se je že 1999 porodila ideja, da bi imel DNŠ klub v prostorih pod takratno občino. Z županom Francijem Koncilijo so sklenili najemno pogodbo in začeli z urejanjem prostorov. V reviji *Park* so objavili tudi *Natečaj ureditve prostorov s pripadajočo opremo kluba na Novem trgu 6 v Novem mestu*, na katerem je zmagal predlog Andreja Blažona. Klub je na Novem trgu 6 začel delovati 14. januarja 2000. Prvi koncert v novem klubu LokalPatriot pa je izvedla zasedba No Way iz Divače. V tem obdobju so v LokalPatriotu nastopili številni priznani in tudi še neveljavljeni slovenski in tuji izvajalci. Pod vodstvom kluba pa sta zaživela tudi mednarodno pomembna festivala *Jazzinty* in *Fotopub*. Klub je na tej lokaciji deloval do novembra 2008, ko so se bili zaradi načrtovanega rušenja stavbe prisiljeni izseliti. Zadnje tri vikende v oktobru so potekale poslovilne zabave.

15

Glavni trg 6: Knjigarna Goga (3. 3. 2000–)

Leta 1998 je začel izhajati mladinski časopis *Park*, prav tako je istega leta izšel glasbeni CD *Novo mesto 77–97*. S tem se je pojavila potreba po zavodu, ki bi deloval na področju založniške dejavnosti. Konec 1998 je Novo mesto dobilo mladinsko založbo, Založbo Goga, ki je sprva delovala na lokaciji študentskega servisa na Prešernovem trgu. 3. marca 2000 pa je Novo mesto dobilo še knjigarno Goga na Glavnem trgu 6, kjer je še danes. V atriju knjigarne oz. pred knjigarno že od samih začetkov redno potekajo dogodki: literarni večeri, koncerti, pravljičice za otroke, gledališke

Atrij Knjigarne in kavarne Goga leta 2013

predstave, tarok turnirji, predavanja itd. Založba Goga organizira oz. sodeluje pri organizaciji več pomembnih festivalov: *Rudi Potepuški*, *Novomeški poletni večeri* in *Novo mesto Short* (festival kratke zgodbe, kjer je podeljena nagrada novo mesto).

16 Jenkova ulica 1: Glasbena šola Marjana Kozine – Jazzinty

Jazzinty je eden izmed festivalov, ki je nastal v organizaciji LokalPatriota pod pokroviteljstvom Društva novomeških študentov. V veliko pomoč festivalu je bila tudi Glasbena šola Marjana Kozine, kjer že več let zapored potekajo delavnice, ure z mentorji iz Slovenije in tujine.

Cvičkarija LJ v Križankah leta 2008 (Vir: Arhiv DNŠ)

Glasbena šola Marjana Kozine

17 Ljubljana, Križanke: lokacija Cvičkarij (2001–2011)

Cvičkarija je bila v Križankah prvič organizirana leta 2001. Bila je tudi prvi večji dogodek, ki je potekal na tej prenovljeni lokaciji. Popoldanski del je več let zapored potekal pred Križankami, nato pa se je preselil na Pogačarjev trg.

18 Kostanjevica na Krki: Gogini poletni vrtovi (2001–2004)

Založba Goga je v centru Kostanjevice na Krki konec avgusta nekaj let organizirala festival *Gogini poletni vrtovi*, kjer je obiskovalcem predstavila svojo letno literarno in glasbeno ponudbo. Festival je potekal od leta 2001, služil je kot poskus oživitve mestnega jedra dolenskih Benetk, gostje pa so se lahko zabavali na literarnih večerih, koncertih, delavnicah, lutkovnih predstavah, kavarni knjig ...

Gogini poletni večeri v Novem mestu

10 Novi trg: prizorišče večjih dogodkov – Cvičkarije, Kolektivci ... (2003–)

Novi trg je zadnja leta dobro poznan kot prizorišče večjih koncertov, za kar sta gotovo najbolj zaslužna dogodka Cvičkarija in Kolektivc. Cvičkarija se je v Novo mesto preselila leta 2003, kjer je potekala vse do 2010, nato s prekinitvijo tudi 2012 ter nazadnje letos. Kolektivc pa se je z Loke preselil na Novi trg leta 2015.

Novi trg

20 Simonov zaliv, Izola: lokacija Cvičkarij (2005–2008)

Cvičkarija je leta 2005 na pobudo primorskih študentov zaživela tudi na Primorskem, v Izoli. Potekala je 4 leta zapored v Simonovem zalivu, v ladjedelnici. Tam sta se odvijala tako popoldanski kot večerni program Cvičkarije. Leta 2009 se je prestavila v Koper.

Cvičkarija MB 2008, Trg svobode (Vir: Arhiv DNS)

Cvičkarija, Simonov zaliv 2008 (Vir: Arhiv DNS)

21 Trg svobode, Maribor: lokacija Cvičkarij (2007–2009, 2012)

Leta 2007 se je popoldanski del dogajanja mariborske Cvičkarije prestavil na Trg svobode, kjer so se potem več let zapored predstavljali vinogradniki in vinogradniška društva, rokodelci, folklorne skupine, etnozasedbe ... Leta 2009 je bil na Trgu svobode prvič izveden tudi večerni, koncertni del, vendar se je dogajanje že leta 2010 prestavilo v klub.

22 Dilančeva 1: Hostel Situla (2008–), Infotočka DNS (2010–2020, 2020–), sedež DNS (2012–)

Že leta 2001 se je porodila ideja o mladinskem hostlu in gostišču, kjer bi lahko prenočevali obiskovalci poletnih delavnic (*Jazzinty* in *Fotopub*) ter ostalih dogodkov v *LokalPatriotu*. Tako je Zavod LokalPatriot v sodelovanju z Mestno občino Novo mesto leta 2001 organiziral natečaj *Poslovni načrt Youth Hostel v Novem mestu*. Po večletnem trudu, zbiranju sredstev, prijavljanju na razpise, dolgoletni prenovi itd. je v prostorih nekdanje Ribje restavracije 25. aprila 2008 zaživel Hostel Situla, prvi mladinski hostel v tem delu Slovenije. Leta 2010 je Lonely Planet Situlo poimenoval za najlepši hostel v Sloveniji.

Nekaj let je v Hostlu Situla deloval tudi študentski dom, ki je razpolagal z 21 posteljami v sedmih sobah, štirimi kopalnicami, dvema kuhinjama, dvema dnevnima prostoroma s kabelsko televizijo, študijsko sobo in brezžičnim dostopom do interneta.

Terasa Hostla Situla leta 2022

V pritličju je obratovalo tudi gostišče Hostla Situla, ki je nudilo kosila na študentske bone. Študente pohodnike Grem domov v Novo mesto je tu vsako leto pričakal topel obrok ob zaključku pohoda. Prav tako je bila od leta 2008 v prvem nadstropju Dilančeve 1 tudi Infotočka DNŠ. Tam so se podaljševali študentski boni, pobirale prijave za DNŠ dogodke, prodajale so se karte itd. Zadnja leta od 2020 je prostore gostišča Situla zamenjal Fink & Situla, zato se je Infotočka preselila v 1. nadstropje. Lani je DNŠ Infotočko z novimi vrati povezal s teraso Hostla Situla in tako pridobil prijeten prostor za druženja. Infotočka trenutno dela ob sredah od 9.00 do 13.00 in ob petkih od 13.00 do 17.00. Je prostor, kjer redno potekajo seje Upravnega odbora društva ter Dijasa.

Restavracija Hostla Situla (Vir: Arhiv DNŠ)

23 Koper, pri morju: izhodišče za GDNM (2008–), lokacija Cvičkarij (2009–2010)

Leta 2008 je prvič zaživela odprava pohodnikov iz Kopra v Novo mesto. Odprava se začne ob morju, na obali.

Cvičkarija se je leta 2009 prestavila v Koper, kjer je potekal popoldanski del, večerni del pa je najprej potekal v Portorožu. Naslednje leto je Cvičkarija na Primorskem potekala zadnjič, in sicer v klubu TheCity v Kopru.

Koprska odprava 2022

Fotografska razstava Boruta Peterlina v Galeriji Simulaker (Vir: Arhiv DNŠ)

24 Vrhovčeva ulica 1: Galerija Simulaker (2008–)

Galerija Simulaker v okviru LokalPatriota deluje že od leta 2000. Prva razstava je bila odprta v Dolenjskem muzeju, in sicer v začetku leta 2000. Do 29. 8. 2008, ko je Galerija uspešno pridobila prostore na Vrhovčevi 1, je z razstavami gostovala po različnih lokacijah v Novem mestu: v Klubu LokalPatriot, v Narodnem domu, praznih trgovskih lokalih na Glavnem trgu ... Na novo pridobljena stavba je bila dolgo časa zanemarjena in zapuščena, zato je bila sprva potrebna prenova. Nekdanjo konjušnico so kot Galerijo Simulaker otvorili s fotografsko razstavo Boštjana Puclja.

25 Pogačarjev trg, Ljubljana: lokacija popoldanskega dela Cvičkarij (2009–2012)

Pogačarjev trg, bolj poznan kot lokacija ljubljanske tržnice, je bil več let središče popoldanskega programa Cvičkarije. S stojnicami so se tam predstavljali vinogradniki, rokodelci. Nastopale pa so folklorne in etnoskupine. Potem je godba svečano odpeljala obiskovalce do prizorišča dogajanja.

Popoldanski program Cvičkarije v LJ 2008 (Vir: Arhiv DNŠ)

26

Rozmanova ulica 8: prostori DNŠ (2011–2012)

Leta 2011 se je Društvo novomeških študentov dokončno izselilo iz prostorov na Prešernovem trgu 6, kjer je ostala poslovalnica Agencije M servis, katere soustanovitelj je DNŠ. Dve leti do prenove prostorov v 1. nadstropju Hostla Situla so tako prostori na Rozmanovi 8 služili kot pisarna in sejna soba društva, kjer so potekale seje Upravnega odbora, na tej lokaciji pa so organizirali tudi nekaj delavnic.

Rozmanova ulica 10

Rozmanova ulica 8

27

Rozmanova ulica 10: pisarne Založbe Goga

Založba Goga je zadnja leta med vodilnimi slovenskimi založbami. Nekaj let nazaj je razširila svoje delovanje, povečalo se je število redno zaposlenih, in s tem se je pojavila potreba po prostorih, kjer bi imela svoje pisarne. Že nekaj let se le-te nahajajo na Rozmanovi ulici 10, kjer imajo tudi skladišče knjig.

Grem domov v Novo mesto na Glavnem trgu 9. julija 2022

28

Glavni trg: lokacija koncertov

Glavni trg je že od samega začetka zaključna postaja, kamor ponosno vkorakajo pohodniki Grem domov v Novo mesto. Leta 2015 so dogodek še razširili in na dan prihoda v Novo mesto dodali koncertni program, ki od takrat poteka na Glavnem trgu. Prvi so nastopili JINX in Generacija Rudolfovo. Društvo novomeških študentov na Glavnem trgu sodeluje tudi z dobrodelnimi stojnicami, Hostlu Situla pomaga pri izvedbi Festivala urbanega dogajanja, Dijas po Glavnem trgu že več let deli rože ob dnevu žena ...

20 Rozmanova ulica 21: trenutni prostori Zavoda LokalPatriot

Čeprav je Zavod LokalPatriot na razpisu uspel pridobiti prostore na Rozmanovi ulici 21 že leta 2017, so zaradi neugodnih razmer – slabe ohranjenosti prostorov, pomanjkanja denarja, predvsem pa koronavirusa – prostore kavarne na novi lokaciji uspeli odpreti šele letos, in sicer 30. 9. 2022. Na otvoritvi smo si lahko ogledali razstavo fotografij prenove ter uživali ob spremljavi glasbe. Otvoritev klubskih prostorov je predvidena kmalu.

LokalPatriot 3.0

30-letnica društva v ŠD Marof, 10. septembra 2022

Omenili bi še novomeške osnovne šole in gimnazijo, kjer so v organizaciji DNSŠ več let potekale rekreacije: košarka, odbojka, aerobika, borilne veščine itd. Prav tako se zdi vredno omeniti Galerijo Luna, v kateri je DNSŠ organiziral alpinistične in pogovorne večere, celotno traso GDNM-ja, Jadranja in lokacije ostalih projektov.

30 Kettejev drevored 2: Športna dvorana Marof

Športna dvorana Marof v Novem mestu že več let služi kot središče dogodkov. Večkrat je bil v Marofu organiziran Mega dijaški žur, prav tako pa tudi drugi koncerti. Letos pa smo v Športni dvorani Marof 10. 9. 2022 praznovali 30-letnico društva.

Viri:

- Društvo novomeških študentov. 19. 10. 2022. Splet. <društvo-dns.si>
- Dolenjski list. 19. 10. 2022. Splet. <dolenjskilist.si>
- Park. dLib. Splet. 19. 10. 2022. <<https://www.dlib.si>>

DIGITALNO OPISMENJEVANJE

Marko Dvornik (mandat 1999/00)

8

Delovanje v sodobnem času je iz dneva v dan bolj digitalizirano, kar pa lahko številnim starejšim članom družbe, ki jim prilagajanje na nenehne spremembe ni ravno domače in ljubo, predstavlja velike težave. Zato smo se razveselili izziva, ki nam ga je dal *Marko Dvornik*, da za starejše člane družbe pripravimo **delavnico digitalnega opismenjevanja**. Za izvedbo smo se najprej povezali z *Razvojno-izobraževalnim centrom Novo mesto*, ki ima široko bazo naše ciljne publike. Z naše strani je dve delavnici digitalnega opismenjevanja sprva vodil *Marko Kuzmanovič*, ker pa sta naleteli na zelo pozitiven odziv, smo izvedli še dodatni dve pod vodstvom *Bora Grobelška*. Akcije so vključevale pripravo starejših na naročanje k zdravniku preko E-napotnice, zaradi zanimanja pa smo jih nadgradili še z uporabo portala Cobiss, platforme YouTube in drugih. Prav tako smo jim razložili principe uporabe interneta pri spletnem nakupovanju in jim odgovorili na mnoga vprašanja.

MURDER MYSTERY

Mitja Ličen (mandat 2000/01)

9

Še eden izmed naših novih, a bolj priljubljenih projektov. Ker tovrstne izzive obožuje in izvaja tudi **Založba Goga**, nam je *Mitja Ličen* dal nalogo, da izvedemo naš čisto prvi **Murder Mystery**. Prvotna ideja je bila, da ga organiziramo skupaj, a nam zaradi polne zaposlenosti ni uspelo, zato smo ga pripravili kar v lastni režiji.

Murder Mystery

Delavnica digitalnega opismenjevanja v prostorih RIC

Lara Gašpar in *Eva Blažič* sta za vse prijavljene pripravili prav posebno zabavo – udeleženci so se v igri premestili na ameriški Divji zahod in poskušali razrešiti skrivnostni umor. Vsak od igralcev je vnaprej prejel svojo vlogo – lik v zgodbi – in dogajanje iz njenega zornega kota. Za popolno življenje v vloge so si udeleženci naredili kostume, mi pa smo prizorišče okrasili v stilu Divjega zahoda. Udeleženci so imeli priložnost z lastno iznajdljivostjo in premetenostjo ugotoviti, kdo od soigralcev je zagrešil umor, kdo je vpleten in kdo nedolžen. Na prošnjo navdušenih obiskovalcev smo projekt ponovno izvedli.

TAROK BITKA

Mitja Ličen (mandat 2001/02)

10

Založba Goga že več let prireja torkove tarok večere, z željo, da bi za igro (ponovno) navdušili tudi dijake in študente, nam je *Mitja Ličen* za deseti izziv določil **Tarok bitko**. Organizirali smo jo v sodelovanju z **Založbo Goga**, na njej pa so se pomerili predstavniki DNS, Goge in ostali prijavljeni kvartopirci. Srečni zmagovalec je za nagrado, poleg večne časti in slave, domov odnesel eno Goginih knjig. Večer je bil tako prijeten, da smo se ga odločili ponoviti in tarok turnirje izvedli še nekajkrat. Ker se je precej dopadel tudi našim mlajšim pripadnikom Dijasa, so se ti odločili, da našo tradicijo prevzamejo kar oni in zdaj redno organizirajo tarok večere.

POHOD NA TRIGLAV

Tadej Kapš (mandat 2002/03)

11

Trenutna ekipa DNŠ je več let sanjara o skupnem vzponu na najvišji slovenski vrh, vendar do letos nismo vedeli, da je imel podobne sanje tudi *Tadej Kapš*, ki je še v času, ko je bil predsednik društva, želel organizirati **Pohod na Triglav**, kar pa mu ni uspelo. Zato nam je predal nalogo, z željo, da tudi DNŠ postane »pravnomočni Slovenec«.

In tako se je nekega lepega avgustovskega dne na dvodnevno turo podalo 17 športnih entuziastov. Štartali smo s Pokljuke,

Pohod na Triglav konec avgusta 2022

PLESNI TEČAJ

Tadej Kapš (mandat 2003/04)

12

DNŠ je že v prvem desetletju delovanja večkrat organiziral plesne tečaje, v zadnjem času pa podobnih družabnih plesnih dogodkov ni ravno veliko, zato ne preseneča, da je trenutni ekipi s podobnim izzivom postregel

Tadej Kapš. Izziv smo razdelili na dvomesečni **tečaj standardnih in latinsko-ameriških plesov**, na katerem sta nas izkušena *Aljaž Drenovec* in *Lara Valenčič* popeljala skozi osnove valčka, jive-a, disco foxa, cha-cha-cha-ja, zavrteli pa smo se tudi v ritmičnem salse, in slovesen gala zaključek v Gostišču Loka, kjer je več kot 25 parov plesalcev pokazalo svojo suverenost na plesišču, med pavzo pa so se lahko okrepčali s posebej pripravljeno hrano in pijačo. Ta je trajala še točno nekaj dni, dokler nismo pozabili večine naučenih plesnih korakov, tako da še dobro, da sta *Aljaž* in *Lara* obljubila nov tečaj.

Tarok turnir v Založbi Goga

mimo Vodnikovega doma do Kredarice, od katere je prva trojica že nadaljevala proti Triglavu. Ostali so vrh osvojili naslednje jutro. Vmes nas je doletelo kar nekaj preprek: dež navsezgodaj zjutraj (stavek o »lepem avgustovskem dnevu« je dodan bolj za okras), biki, ki se niso želeli umakniti z naše poti, in veter, ki je povzročil, da drugi dan pri plezanju na vrh skoraj nismo čutili rok. Ampak smo vsi do zadnjega prišli do vrha! Pohod se je štel tudi za enega izmed 30 vrhov, ki smo jih morali osvojiti v sklopu 28. izziva.

In kaj smo se ob vsem tem naučili? *Maja Sušnik*, ki je prevzela tudi vodenje odprave, da se njeno redno hribolazenje obrestuje, *Aljaž Drenovec*, da ni vsaka potka tudi bližnjica, *Lana Klemenčič* pa, da je z obema delujočima nogama verjetno lažje osvojiti vrh Triglava kot z eno. Verjetno pa zato, ker ga z obema zaenkrat še ni.

Gala zaključek v Gostišču Loka

UO STREŽE V LOKALPATRIOTU

Luka Blažič (mandat 2004/05)

13

Če nas vprašate, kaj smo DNŠ-jevci v zadnjih nekaj letih najbolj pogrešali, je to zagotovo prostor, v katerem bi lahko izpeljali razne projekte. LokalPatriot je Glavnemu trgu pomahal v slovo, v spodnjih prostorih Hostla Situla je zdaj restavracija Fink&Situla, naša Infotočka pa ima precej omejeno kapaciteto ljudi, ki jih lahko sprejme.

Zato smo z veseljem pozdravili novico, da **LokalPatriot** odpira svoja vrata na Novem trgu, najprej kot **kavarna**, kmalu zatem pa še kot **klub**. Izziv, ki nam ga je zastavil Luka Blažič, da naš **Upravni odbor streže en večer v kavarni**, se nam je zato zdel zelo primeren. Na žalost pa je splet okoliščin celotno odprtitev nekoliko otežil in zamaknil – tako smo ostali brez Patriota v letu 2020, 2021 in skoraj že obupali tudi v 2022. Dokler nismo dobili vabila na odprtitev – **30. septembra 2022**. Vsi člani UO smo se je kolektivno udeležili in z našimi (še bolj nostalgичnimi) predhodniki obujali spomine. Že kmalu smo lahko izpolnili 13. izziv – strežbo Upravnega odbora v novi kavarni, kjer smo (kvazi) izkušeni bivši natakariji in natakarike cel večer nosili pijačo.

GOGINIH 72 KNJIG

Luka Blažič (mandat 2005/06)

14

Luka Blažič je v svoje izzive vključil vse DNŠ-jeve zavode. Za »Gogin« izziv je določil, da se moramo naučiti in naštetih **72 Goginih knjig**. Zakaj ravno to število? Goga je bila ustanovljena leta 1998. Za vsako leto njenega obstoja smo morali naštetih po tri knjige in če 24 pomnožimo s tri, dobimo 72 knjig. Ker je bilo skupno izdanih prek 200 knjig, je bilo zbrati 72 naslovov preprosto. Nekoliko več težav smo imeli pri iskanju primerne časa in prostora, da jih »zrecitiramo«. Za to smo zadolžili *Rema Grobelška*, ki nas je najprej pripravljala na delovnem vikendu, potem morju, sejah ... in jih je na koncu že sanjal. Navsezadnje smo se posneli pred Situlo in se v naštevanje zelo zživeli.

Naš končni produkt si lahko pogledate preko **QR kode**:

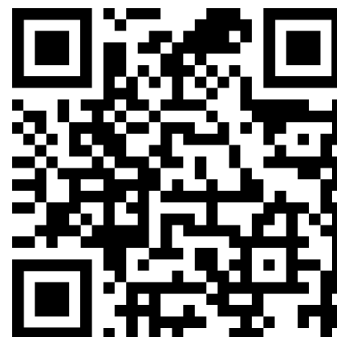
UO streže v LokalPatriotu

SITULA GOSTI 30 KLUBOV

Luka Blažič (mandat 2006/07)

15

Na začetku leta smo si prisegli, da se bomo potrudili še dodatno poglobiti sodelovanje z vsemi **58 študentskimi klubi iz cele Slovenije**, ki delujejo v okviru **Zveze ŠKIS**. Na vikend izletu smo tako obiskali vse klube dolenske regije in se pobliže spoznali z aktivisti, zaradi obilice svojih projektov pa nam je nekako vedno zmanjkalo časa, da bi odnose poglobili tudi širše. Zato smo bili veseli, hkrati pa tudi malce prestrašeni, ko smo s strani *Luka Blažiča*, sicer tudi nekdanjega direktorja **Zavoda Situla**, prejeli izziv, da moramo v hostlu gostiti **30 članov slovenskih študentskih klubov**.

Gogin 72 knjig

Pred vsakim našim dogodkom smo povabili kakšen klub in s tem, ko so se ti pozitivno odzvali, poskrbeli za meddruštveno druženje ter dvig obiska v Situli. V tem letu je kar nekaj klubov za destinacijo svojega delovnega vikenda izbralo Novo mesto in tako je Situla gostila več kot 30 predstavnikov najrazličnejših klubov. Med njimi so bili: *Klub posavskih študentov*, *Klub tržiških študentov*, *Študentski klub Kamnik*, *Klub ptujskih študentov*, *Klub logaških študentov*, *Društvo študentov Brežice* in drugi. Da smo dodobra evidentirali njihov obisk, smo pripravili tablo z odtisi njihovih rok, ki jo je vsak mesec krasilo več barv.

Klub tržiških študentov v prostorih DNŠ v Situli

PROJEKCIJA DNŠ 30 LET

Luka Blažič (mandat 2007/08)

16

Luka Blažič nas je poklical z idejo, da bi za jubilejno leto DNŠ pripravili posebno projekcijo, ki bi lepo povzela vse, kar je DNŠ v zadnjih 30 letih ustvarjal in predstavljal. Dobili smo se s *Tomažem Grdinom*, ki nam je dal nalogo, da najdemo čim več foto in video materiala aktualnih, predvsem pa preteklih obdobj. Ker smo v zadnjih nekaj letih zapolnili več kot 130 GB prostora v »oblaku«, smo vedeli, da z našimi projekti ne bomo imeli težav, večji zalogaj so predstavljala obdobja naših predhodnikov. Sploh, ker vemo, da se je tekom obstoja DNŠ uničil zunanji disk, na katerem je bil celoten arhiv društvenega ustvarjanja. Pa smo se vrgli v iskanje. *Marko Dvornik*, ponosni lastnik DNŠ arhiva, je z nami delil svojo zbirko fotografij, *Jan Rifelj* nam je poslal albume iz svojega obdobja, *Borut Peterlin* pa je prispeval fotografije, posnete na filmski trak. Ko smo vse združili, je *Tomaž Grdin* dodal še produkte svojih časov, vse skrbno preučil in prip-

ravil veličastno 3D projekcijo, ki smo jo na dan našega zaključnega druženja oziroma Tabora DNŠ30 (oktobra 2022) prvič predvajali v živo na **velikih platnih Knjižnice Mirana Jarca**.

Knjižnica Mirana Jarca

30 KRVODAJALCEV ZA 30 LET

Klemen Mihalič (mandat 2008/09)

17

V sodelovanju z Zvezo ŠKIS in Območnim združenjem RKS Novo mesto že vrsto let sodelujemo pri krvodajalskih akcijah, a na žalost odziv mladih ni ravno najboljši. Ko nam je *Klemen Mihalič* dal za izziv, da najdemo 30 krvodajalcev za 30 let, smo se zato spr-

va malce zballi. Krvodajalske akcije se je lotila *Maja Sušnik*, ki je tekom celega leta organizirala več krvodajalskih akcij. Posebnost DNŠ akcij je bila ta, da smo vsakemu krvodajalcu, ki nam je dokazal, da je kri res daroval, poklonili praktično darilce in bon v vrednosti 10 EUR, ki ga je lahko koristil kot vstopnino za katerikoli DNŠ dogodek. Na ta način smo zbrali 30 krvodajalcev, ki že nadaljujejo s poslanstvom.

DNŠ ŠVICA ZA DRUGE

Klemen Mihalič (mandat 2009/10)

18

Eden izmed vrhov, ki smo jih dosegli v sklopu projekta **Hribolazec** (izziv 28) je bil tudi naš priljubljeni okoliški hrib, **Trdinov vrh**, na katerega se vsako soboto povzpne povprečni Dolenjec. Pri tem bi tudi ostalo, če se ne bi *Klemen Mihalič* odločil, da nam pohod s svojim izzivom nekoliko oteži. Ker – zakaj bi šel na Trdinov vrh samo enkrat, če greš lahko večkrat.

Naš izziv je bil testirati, kolikokrat lahko v enem dnevu (med 6. uro zjutraj in 22. zvečer) pridemo iz Šumečega potoka na Trdinov vrh in nazaj. Da bi *Klemen* zadevo nekoliko omilil, je projektu dodal dobrodelfno noto – za vsak vzpon smo si prisvojili določen znesek, ki smo ga potem namenili pomoči potrebni družini. Od DNŠ ekipe so se izziva zares razveselili samo *Maja Sušnik*, *Jure Matko* in *Lana Klemenčič*. Vrh nas je na koncu **pet udeležencev osvojilo 4-krat**, čeprav nas je med zadnjo odpravo ujel največji možen naliv, zaradi katerega smo pri vsakem koraku gor zdrsnili še dva ali tri navzdol. Ampak tik pred ciljem ne bi obupali za nobeno ceno. Sploh, ko gre za dobrodelfne namene, je vredno vsake porabljene kalorije in zakrnelih mišic.

Obdarovanje otrok

Eden izmed vzponov na Trdinov vrh

30 OTROK ZA 30 LET

Franci Judež (mandat 2010/11)

19

Zgodba v ozadju: izziv **30 otrok za 30 let** nam je dodelil *Franci Judež*. Predvidevamo, da je bila njegova razlaga izziva sicer nekoliko drugačna od naše, ker pa znotraj DNŠ ekipe še nihče ni povsem pripravljen na novo življenjsko poglavje in ker navodila niso bila povsem jasno definirana, smo si jo dovolili interpretirati po svoje. Odločili smo se, da v sklopu 19. izziva obdarimo 30 otrok, otrok iz socialno šibkejših ali mladih, študentskih družin.

DNŠ že nekaj let sodeluje pri projektu **Božiček za en dan**, v sklopu katerega vsako leto vsak član DNŠ ekipe obdari vsaj enega otroka. Gre za projekt, pri katerem otrokom, ki prihajajo iz socialno šibkejših družin, polepšamo Božič. Tudi letos smo si izbrali »vsak svojega otroka« ter na ta način obdarovali 20 otrok. Preostali del izziva smo opravili v sklopu projekta, ki ga organiziramo z **Zvezo ŠKIS, DNŠtrokljo**. Njegov glavni namen je pripraviti natečaj za mlade družine. Otroci oddajo svojo risbico na dano tematiko (v znamenju našega 30. rojstnega dneva je bila tema, logično, **rojstnodnevna zabava**), mi pa malčkom v zameno podarimo praktične nagrade. Ugotovili smo, da imamo med bodočimi DNŠ-jevci prave male umetnike, z malimi pozornostmi pa smo osrečili več kot 30 otrok.

PRENOVA SPLETNE STRANI

Franci Judež (mandat 2011/12)

20

Naša spletna stran www.drustvo-dns.si je sicer že prej vsebovala osnovne informacije o društvu, njegovem delovanju, zgodovini in strukturi, ni pa ravno predstavljala estetskega presežka, prav tako ni bila redno aktualizirana. Zato smo z veseljem sprejeli izziv Francija Judeža, ki je zapovedal konkretno prenovu spletne strani in nas na ta način dodatno spodbudil.

Poglobljeno sta se prenove lotila naša IT mojstra, *Rem Grobelšek* in *Emma Koncilija*. Poleg vizualnega preoblikovanja, za katerega je poskrbel *Žiga Serini*, smo na spletni strani uredili (vsaj) naslednje: **vzpostavitev informativnega portala za vse naše večje dogodke, možnost digitalne včlanitve v društvo, dinamično ozadje, podstran 30 izzivov za 30 let**, vzpostavili pa smo tudi **spletno trgovino**, preko katere je možno kupiti naš **DNŠ merch** in **Always Cvičk!** produkte. Spletno stran zdaj tudi redno osvežujemo, tako da boste na njej našli le aktualne informacije.

Prenovljena društvena spletna stran

SAM SVOJ MOJSTER

Franci Judež (mandat 2012/13)

21

Zaradi novega najemniškega dogovora in posledično neizogibne selitve naše Infotočke v nadstropje višje je nastala **potreba po celoviti preureditvi prostora**. Prvega dela renovacije smo se lotili že med epidemijo, za preostalega (vključujočega Infotočko, teraso in hostelski del Situle) pa je poskrbel *Franci Judež* s svojim izzivom. Skupaj smo prebelili vse stene skupnih prostorov, ki jih zdaj krasijo moderni grafiti, docela smo nesnage očistili podstrešje, zamenjali celotno pohištvo na Infotočki in na novo položili laminat. Znebili smo se vse nepotrebne krame in vse sistemsko arhivirali. Kljub obilici dela smo uživali, čeprav je bil vrhunec dneva zagotovo pripetljaj, ko je *Bor* dvakrat stopil v barvo za beljenje. S tem, ko se nas je na delovnem vikendu nabralo več kot 15, smo dokazali, da znamo zavihati rokave in poprijeti za delo.

Ekipa DNŠ med prenovo Infotočke

CALL OF DUTY IZZIV

Marjan Štangelj (mandat 2013/14)

22

Izziv preživetja v naravi, ki ga je za nas izbral *Marjan Štangelj*, ne bi mogel bolj sovpadati s **Call of Duty izzivom**, ki ga sedaj izvajamo že drugo leto. Lani nas je presenetilo povabilo *Matica Vidica*, da bi skupaj s **Slovensko vo-**

jsko sodelovali pri posebnem urjenju, ki ga pripravljajo za rekrutacijo mladih. V ta namen smo organizirali 3-dnevni izziv preživetja, poln akcije, zapletov in koristnih usposabljanj. Izvedlo se je več izzivov, v osnovi prilagojenih za tri različne cilje skupine: dijakke (*recruit*), študente (*harder*) in starejše od 30 let (*veteran*). Vsak izziv je bil zasnovan na drugačen način, predvidel drugačne situacije in od udeležencev zahteval poznavanje drugačnih veščin. Sprva smo imeli težavo privabiti ljudi na izziv, ker niso vedeli, kaj

Udeleženci izleta v Gardaland pred atrakcijo Jumanji

točno pričakovati, v nadaljevanju izvedb pa so prijave tako pokale po šivih, da je bilo na selekcijo, iz katere so potem na koncu izbrali 12 najtrpežnejših, prijavljenih **prek 100 dijakov in študentov**.

Pri sami organizaciji sta najbolj aktivno sodelovala *Lovro Lamovšek* in *Maja Sušnik*, dovolj pogumna, da sta se odloči-

Call of Duty Izziv

la izziv dejansko preizkusiti, pa sta bila *Filip Šobar* in *Lana Klemenčič*. Priznavata (zlasti slednja), da izziv ni bil ravno mačji kašelj. Prva dva dneva so se urili v naravi, učili smeri neba, postavljali bivake, kurili ogenj ... Zadnji dan jih je sredi spanja pod milim nebom zbudil alarm, da morajo takoj nadeti dimne maske in zbežati. Po celem dnevu lazenja po neprehojenih poteh Pogorelca nam je na koncu vsem uspelo pravočasno priti do cilja, kjer nas je pričakal **vojaški helikopter** in nas na najbolj divji vožnji naših življenj varno pripeljal pred vojašnico.

OBISK ADRENALINSKEGA PARKA

Marjan Štangelj (mandat 2014/15)

23

Vsi izzivi *Marjana Štangelja* so bili precej pustolovske narave in posledično kar kompleksni, zato smo bili sila veseli, da smo v to adrenalinsko doživetje lahko vključili **Di-jas**. Konec avgusta smo se tako odpravili v največji zabavišni park v Italiji, **Gardaland**. Po zgodnjem odhodu in zabavnem potovanju smo prišli do Gardskega

jezera, kjer sta nas sprejela dež in bliskanje. Prve ure so bile zaznamovane s čakanjem v vrsti, da se ponovno odprejo vse atrakcije, in posledično odločitvijo, da si raje ogledamo 3D film. Ampak za dežjem vedno posije sonce in po ne preveč prijetnih prvih treh urah se je naredil čudovit dan. Morda pa sploh ni bilo tako slabo, da je zjutraj lilo kot iz škafo, sicer bi verjetno v vrsti na atrakcije čakali po tri ure. Tako smo le dobro uro. Kljub temu si dneva zagotovo nismo zapomnili po dežju in čakanju, pač pa po hiši strahov, vlakcih smrti, vodnih dogodivščinah ter prijetnem druženju z našimi prijatelji.

TEČAJ JADRANJA

Marjan Štangelj (mandat 2015/16)

24

Nekdanji organizator DNŠ jadrnja, *Marjan Štangelj*, nam je zadal izziv, da skupaj z **Jadralnim klubom Novo mesto** izvedemo **Tečaj jadrnja**. Sredi avgusta se nas je tako skupina petih študentov pod vodstvom *Sare*

Omerzu odpravila na jadrnico z namenom, da se naučimo jadrati. Kot vselej tudi tokrat ni šlo brez incidentov in že prvi dan smo pristali na urgenci. Vse se je samo še stopnjevalo in vsak dan nas je pričakalo novo presenečenje – močni požari na slovenski obali, delfini na poti, huda burja in ostali nepredvidljivi dogodki, ki so nas pripravili na prav vse možne situacije, ki jih dober jadralec lahko doživi in reši. Imeli smo zelo pester teden z obilo zabave in veliko smejanja z učiteljem Marjanom, hkrati pa smo se veliko tudi naučili. Pripravljene na nov mesec in z njim DNŠ jadrnje.

Udeleženci Jadralnega tečaja z inštruktorjem Marjanom

JADRANJE

Marjan Štangelj (mandat 2016/17)

25

DNŠ jadrnje je projekt, ki ga društvo z nekajletnim vmesnim premorom organizira že od leta 2002. Aktualna DNŠ ekipa ga je prvič organizirala leta 2021, ko je flota štela pet jadrnic in že takrat smo bili čisto očarani nad morsko avanturo. Ker so idilični zalivčki, razpeta jadra, mogočni valovi in čudoviti otoki Dalmacije prepričali tudi *Marjana Štanglja* v času njegovega predsedovanja, se je odločil, da bo njegov naslednji izziv ponovna izvedba **DNŠ jadrnja**.

Pogled na 7 jadrnic

Organizacijo sta prevzeli *Stiša Pavlin* in *Lana Klemenčič*, ki sta, da nadgradimo lansko regato, tokrat rezervirali **sedem jadrnic**, ki smo jih napolnili relativno hitro. Pozneje so nam v marini povedali, da so jadrnice na našem jadrnju doživele svojo zadnjo plovbo, verjetno pa bi to po tednu dni ugotovili tudi sami, saj nas je na čisto vsaki jadrnici vsak dan presenetila kakšna okvara. Ko pluješ po svobodnem morju in si obdan s svojimi ljudmi, si pač nekoliko bolj tolerant in popustljiv do takšnih stvari. Teden je minil, kot bi mignil. Čez dan smo veliko jadrli, izvajali vodne trike in se kopali (čeprev je bilo prvih nekaj dni precej vetrovno), zvečer pa smo prirejali tematske zabave: Hawaii party, White party, tematski party po jadrnicah ... nič nam ni ušlo. Pluli smo od Biograda na Moru, prek Kakana, Murterja, Tijata, do Rogoznice, kjer je *Jure Matko* poskrbel še za zaroko, potem pa preko Kornatov in čudovite marine Piškera, kjer smo osvojili tudi vrh, do Lojene in proti domu.

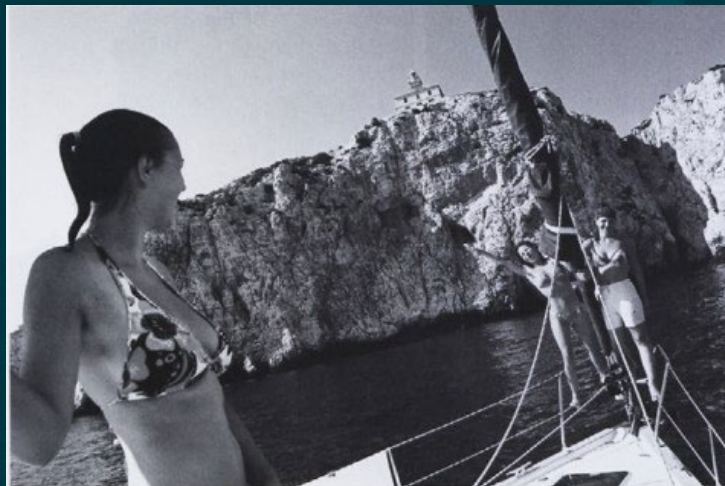
DNŠ JADRANJE

Jadranje ali »teden študentske zabave sredi Jadranskega morja« je projekt, ki nas razveseli vsako jesen takoj po jesenskih izpitnih rokih in tik preden se spet vrnemo nazaj na fakultete. Projekt je namenjen sproščanju, zabavi in seveda tudi učenju novih spretnosti, ki jih ne zna vsak. Cilj je ponuditi študentom cenovno dostopno jadranje, kjer se bodo naučili novih navtičnih veščin, hkrati pa nepozaben teden, poln novih poznanstev, zabave in odštekanih zgodb, ki se jih bodo udeleženci spominjali še mnogo let.

Jadranje 2008

Zametki jadranja segajo v leto 2002, ko so se takratni člani odločili, da študentom ponudijo nekaj novega in za tiste čase tudi čisto norega. V sodelovanju s klubi iz celotne dolenske regije so organizirali jadralski tečaj in tekmovanje za ljubitelje tega športa. Za prvič so si zastavili visoke cilje in odpluli s kar 16 jadrnicami razreda ELAN 31 in 33. 98 študentov se je odpravilo na nepoznano avanturo, ki je potekala v dveh sklopih. V šestih dneh so s pomočjo športnega društva Nautigroup iz Ljubljane udeležence naučili osnov jadranja, nato pa izvedli 3-dnevno tekmovanje s sedmimi jadrnicami. Strokovni program so nadgradili tudi z zabavnimi večeri in končno podelitvijo nagrad najboljšim ekipam. Imeli so veliko željo, da bi se ta projekt razvil v vsakoletno prakso, in to jim je tudi uspelo.

Jadranje 2006

Po obetavnem začetku so organizatorji po dveh letih nalleteli na upad povpraševanja. Leta 2005 so še vztrajali s staro obliko, torej z manjšimi jadrnicami, jadralskim tečajem in 3-dnevnim tekmovanjem, že v naslednjem letu pa se je koncept spremenil. Takratni glavni organizator Nejc se je odločil, da jadranje postane bolj sproščena dogodivščina, ki ne vključuje več tečaja in tekmovanja. Tisto leto so se na morje podali na jadrnicah Bavaria 44, ki so sprejele deset ljudi, in ta koncept jadranja ostaja enak še danes.

Jadranje 2008

Skozi leta se je spreminjalo število jadrnic, vselej pa jih je bilo nekje med 3 in 6, prilagajali pa so tudi trase plovbe in zabavne programe, ki so vedno navduševali vse udeležence. Od leta 2002 do danes se Jadranje trikrat ni izvedlo, vsa ostala leta pa smo redno pluli po Jadranskem morju in upamo, da se bo to nadaljevalo tudi v prihodnje.

Veseli nas, da smo ravno ob 30. obletnici društva lahko izvedli največje jadranje do sedaj (po novem konceptu) in na morje popeljali kar 64 ljudi na 7 jadrnicah. Takšna organizacija predstavlja velik zalogaj za društvo in tudi organizatorje, a dokler to počnemo za mlade in vidimo njihove pozitivne odzive, postane vse ostalo nepomembno. Pomembno je, da se imamo fajn. Kdaj pa, če ne zdaj?

ZGODBE Z JADRANJA

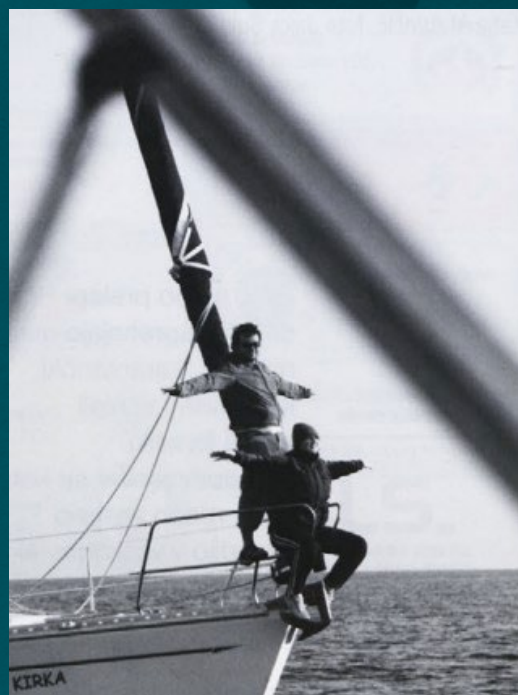
- Zgodilo se je, da smo izgubili motor od byboata in smo potem morali »tavhati« za njim na dnu morja. Je motor kasneje še deloval? Nihče ne ve. M. Š.

- Nekdo od posadke še ni ugotovil, da je »bum« ob zavijanju zelo nevaren, in seveda jih je dobil po glavi. Kasneje smo mu kupili čelado s hrvaško zastavo, ki jo je nosil še celo jadranje. M. Š.

- Kot se za fante spodobi, smo se preizkušali v lovljenju rib in dolgo nič ujeli. Končno se nam nasmehne sreča in ujamemo eno ribo. Pogumni skiper jo poskuša prijeti in začuti nelagodni pik v prstu. Kasneje se ta bolečina okrepi in kmalu ugotovimo, da smo ujeli morskega pajka, ki vel-

ja za najbolj strupeno ribo v Jadranskem morju. Panika. Na spletu poiščemo, kako ukrepati, in njegov prst namočimo v vrelo vodo. Kasneje seveda obišče tudi zdravnika. »Disclaimer«: Noben skiper ni bil poškodovan do te mere, da ne bi mogel nadaljevati z jadranjem. – J. Š.

- Vsako leto so se na Jadranju spletla nova prijateljstva, marsikdaj pa tudi ljubezenske zgodbe. Letošnje Jadranje

Jadranje 2007

Jadranje 2008

je pa je postreglo kar z zaroko naše predsednice, ki je nihče ni pričakoval. Seveda je sledila tudi nepozabna žurka. Pa srečno v zakonu, Lana in Jure!
– M. S.

- Neko leto smo pluli čez Kornate, kjer je seveda zelo strog režim glede lovljenja morskih dobrot, saj gre za nacionalni park. Takrat smo po čudnem naključju spoznali varuhe, ki skrbijo za red na Kornatih, in pod njihovim vodstvom šli loviti lignje, jih dejansko ujeli in si priskrbeli vrhunsko večerjo. – N. Č.

- Ko smo pluli mimo Visa, je ena od članic posadke skočila na glavo in se pri tem močno udarila. Takoj smo šli do zdravnika v Vis, kjer smo imeli že prvi problem z iskanjem opornice za vrat, ker so imeli eno in edino opornico na celem otoku v reševalnem vozilu. Ko so končno našli opornico, nas je zdravnica opozorila, da moramo biti pozorni na stanje poškodovane in v primeru poslabšanja takoj poklicati, saj je sumila poškodbo hrbtenice. Kot zakleto se je to res zgodilo, saj je poškodovani postalo zelo slabo. Po klicu zdravnice je kmalu priletel helikopter in jo odpeljal v splitsko bolnišnico, kjer so k sreči ugotovili, da ni nič hujšega, žal pa se je Jadranje zanjo tisto leto zaključilo. – N. Č.

Jadranje 2012

Jadranje 2012

DNŠNOPC

Jan Kruljac (mandat 2017/18)

26

Kaj je (poleg kevdra s cvičkom) obvezna oprema vsakega Dolenjca? Šnopc! In zakaj, se sprašuje *Jan Kruljac*, bi imeli Šnopc, če lahko imamo **DNŠnopc**. Tako smo ob naši okrogli obletnici dobili izziv in *flaširali* svojo lastno žlahtno kapljico. Naša zaloga je štela okoli 250 flašk, pri mukotrpnem pakiranju in etiketiranju pa nam je na pomoč priskočil Dijas. Ta **eliksir mladosti in dobre volje** smo pripravili v sodelovanju z **lokalnim pridelovalcem žganih pijač**, *limited edition DNŠnopc* pa nam od takrat daje moč na naših pohodih, pred pomembnimi dogodki in ob posebnih priložnostih, kot je denimo ponedeljek. Šalo na stran, večina DNŠ ekipe ni ravno ljubiteljica šnopca, zato ga uporabljamo kot prisrčno darilo za naše partnerje in sponzorje.

DNŠnopc

30 KUHARJEV ZA 30 LET

Jan Kruljac (mandat 2018/19)

27

Naša prva srečanja s kuharskimi delavnicami so se začela v času korone, ko so bila kakršnakoli druženja strogo prepovedana in nam zato drugega kot skupaj kuhati preko online delavnic niti ni preostalo. Ker nam je ideja postala vseč (no, pa tudi našim staršem), smo bili navdušeni nad izzivom *Jana Kruljaca*, da moramo iz študentov napraviti 30 kuharjev za 30 let. V tej luči smo izvedli kar

Na eni izmed kuharskih delavnic smo pripravljali burgerje

precej kuharskih delavnic, od Gorazda Potočnika in njegovih znamenitih sladici, Yoshijevega slavnega sušija, reberc Francija Judeža in gurmanske pojedine MasterChefa Anžeta Kuplenika.

Glavne vaje pri tem izzivu je imel naš kuharski mojster in zmagovalec Študentskega MasterChefa, ki naše brbončice rad razvaja tudi na vseh morjih in delovnih vikendih, *Filip Šobar*. *Filip* se je pogosto znašel v vlogi vodje kuharske delavnice in nas naučil pripraviti krofe, burgerje in ostale dobrote. Skupno se je na naše delavnice prijavilo več kot 80 študentov, zato lahko nedvomno potrdimo, da smo bili uspešni.

Anže Kuplenik med eno izmed kuharskih delavnic

30 VRHOV ZA 30 LET

Lana Klemenčič (mandat 2019/20)

28

Naša predsednica Lana Klemenčič se je spogledovala z mislijo, da bi začela »hribolaziti«. Ker je uvidela, koliko dela jo letos čaka z vsemi projekti, se je zavedala, da bo to letos misija nemogoče. Oziroma da bo slednje možno le na način, da izlete v hribe dodeli v domeno DNŠ. Tako je prišla na idejo za izziv 30 vrhov za 30 let, ki ga je pozdravilo kar nekaj naših aktivistov, naredili smo celo zaprto skupino na Facebooku, ki se ji je pridružilo skoraj 100 članov.

Želeli smo zadostiti željam in potrebam vseh prijavljenih: tistih, ki si želijo krajše sprehode in malo druženja, in tistih, ki si dejansko želijo celodnevni, fizično napornih odprav. Osvojili smo nekaj krajših, bližnjih vrhov, kot so: Sveti Peter Hmeljnik, Lisca, Mirna gora in kot zadnja osvojena Trška

gora. Manjkalo ni niti več celodnevni tur: Tičarica, Dom v Tamarju, Kamniško sedlo, Tromeja, Nanos, Krim, Markova glava, Babji zob, Kofce, Blejska koč, Mrežce, Lipanski vrh, Brda, Debela peč, Planina Prevala, Begunjščica, Roblekov dom in Dom na Zelenici. Šmarno goro smo osvojili kar na nočnem pohodu, na katerega je prišlo več kot 60 študentov. Tri vrhove smo osvojili v sklopu treh drugih izzivov: Trdinov vrh z izzivom DNŠ Švica za druge (izziv 18), Slavnik v sklopu letošnjega Grem domov v Novo mesto (beri izziv 4) in naš najvišji vrh Triglav v sklopu naše dvodnevne odprave DNŠ gre na Triglav (glej izziv 11). Hribolazenje je potekalo tudi v tujini: na otoku Gran Canaria smo osvojili Roque Nublo, na jadraniu po Kornatih pa Piškero. Medaljo za osvojen vsaj en vrh so si prislužili prav vsi aktivni člani DNŠ, v kategoriji za vztrajnost in zvestobo pa ta zagotovo pripada Maji Sušnik, Lani Klemenčič in Juretu Matku.

Nočni pohod na Šmarno goro

DNŠ HIMNA

Lana Klemenčič (mandat 2020/21)

29

DNŠ s svojimi aktivnostmi privablja tudi številne glasbenike. Vsak izlet, vsako morje, vsak pohod ... vedno so bili z nami *Škufi* s svojo kitaro, *Aljo* s svojim vokalom in *Nejko*, ki je vedno našel kakšen predmet za bobnanje. Fantje so popestrili vzdušje na vsakem dogodku, trenutno predsednico *Lana Klemenčič* pa motivirali, da je za izziv določila – snemanje prve DNŠ himne!

Kmalu so začeli ustvarjati. *Nejc Lukan* je zasnoval idejo »komada« in refren, ki se mu je nekega lepega dne sam od sebe porodil v glavi, *Anže Mlakar* je napisal okvirno besedilo, *Aljaž Zirkelbach*, glavni vokalist, je predstavil svojo idejo za melodijo kitic, *Jan Škufca* je idejo izpopolnil in dodal kitarsko linijo ... in tako je počasi nastajala naša himna. Vsi štirje so se zbrali v *Nejčevem* studiu, kjer sta se pridružila še *Žan Dravinec* na solo kitari in *Bor Petkovič* na basu, in skladbo skupaj posneli. Nazadnje so spremljevalne vokale posnela še DNŠ dekleta: *Lana Klemenčič*, *Emma Koncilija* in *Lara Valenčič*, in tako je nastal končni izdelek.

Naj še dolga leta skupaj pojemo:

*DNŠ (spet je družba zbrana),
DNŠ (kjer pivo je in hrana),
DNŠ (dogodki so tapravi),
DNŠ (Glavni trg te vabi).*

*DNŠ (projektov malo morje),
DNŠ (širimo obzorje),
DNŠ (dogodki so tapravi),
DNŠ (Glavni trg te vabi).*

Za himno smo pripravili tudi video, ki si ga lahko ogledate na YouTube-u:

DNŠ JUBILEJ: 30 LET NA SVET'

Lana Klemenčič (mandat 2021/22)

30

Z opravljanjem vseh 30 izzivov poleg že obstoječih dogodkov smo si naše jubilejno leto vsekakor popestrili in prepričani smo, da bo 30-ka ostala v naših spominih za vedno. Ker pa nas, DNŠ-jevcev, ne bi bilo brez vas, ki na naše dogodke prihajate, nas podpirate in spodbujate, je *Lana Klemenčič* s svojim 30. izzivom želela nekaj pok

loniti tudi mestu. Za svoj letošnji (in zadnji) mandat je za izziv določila veliko rojstnodnevno zabavo, DNŠ jubilej: 30 let na svet! Sprva je bilo praznovanje predvideno na Glavnem trgu in je vključevalo pester popoldanski program s predstavitevjo zavodov, trivia kvizom bivših predsednikov in prihodom godbe ter mažoret, ker pa nam je zopet zagodlo vreme, smo prireditev (po neprijetni izkušnji s Cvičkarijo) raje prestavili v Športno dvorano Marof. Ostal je torej večerni program, z drugačnim, ampak nič manj žurerskim vzdušjem: sinonim za balkan-disko-šlager, en in edini Magnifico, indie rock tobogan, novomeški Mrfy, finalistka Eme in Eme Freš, Leya Leanne & The band ter novomeška skupina, ki publiko najraje zabava z uspešnicami jugo rocka – Žuta minuta.

Prestavljanje lokacije v zadnjem momentu deluje enostavno, če se ne bi za to drzno potezo odločili manj kot dva

dni pred samim dogodkom. Sledilo je: obveščanje javnosti, ponudnikov na dogodku, bendov in novi izzivi z backstageom. Kje bo stal oder? Pa šank in vip? In – a smo dogodek sploh prijavili policiji? Nismo. Pa bi morali? Pet dni nazaj. To je samo hiter vpogled v kaos, ki se je odvijal zadnji dan pred dogodkom. Kaos, ki je takoj, ko je na dan dogodka ura odbila 19.00 in naznanila začetek, docela izginil. Vsak član ekipe je bil na svojem mestu, suveren in seznanjen s svojimi zadolžitvami.

In prvič smo bili zares iskreno in iz srca ponosni nase. Nihče ni niti vprašal, do kdaj bomo morali delati, ker je bilo samoumevno, da vsi ostanemo do konca, dokler bo pač treba pomagati. Resnično se je pokazalo, koliko izkušenj smo v pridobili v preteklem letu in kakšna super ekipa smo postali. Boljšega zaključka leta si ne bi mogli želeti.

turnirji za dame in gospode

sobota 30. junij na igriščih na Loki v Novem mestu

- ::: košarka: trojke, zabijanje, metanje trojk
- ::: odbojka na mivki
- ::: mali nogomet
- ::: prosto plezanje

informacije in prijave v knjigarni GOGA • 07 393 08 02
park@zalozba-goga.si

Moške fantazije od pornografije do poezije

1992-2002

Ženski večer
Mha Znidaršič

Lokalpatriot

SNFF - zaključna predstava

LOKALPATRIOT

DNŠ SINDIKALC
KUBANSKI VEČER

TENIŠKI TURNIR
JERNEJ
ZORAN
TRIO

CVICKARIJA

IZLET NA KOLPO

JAZZINTY

BOB ROCK

UNPLUGGED BEACH VOLEY TURNIR

FOTOPUB DAN D

POTOPIŠNA PREDAVANJA

UNPLUGGED

DNŠ AMBASADA

TURNIR TROJKA
PARK
LIČICA
GOGA

mentorji / mentors:

Renato Chicco (It.), klavir / piano
Ratko Zjaca (Niz.), kitara / guitar
Aleš Rendla (Slo.), bobni / drums
David Jarh (Slo.), trobenta / pozvalna / trumpet & trombone
Ines Reijer (Aut.), pešej / vocal
Igor Lumpart (Slo.), saksofon / saxophone
Meciej Domaradzki (Pol.), kontrabas in bas kitara / tuba
Blaz Celarec (Slo.), tolkalci / percussion
Marjan Dovič (Slo.), violina / violin
Erik Marenže (Slo.), klavir / piano
Miro Tomšič (Slo.), bobni / drums
Tadej Božič (Slo.), saksofon / saxophone & big band

ure z mentorji // mentor-guided lessons

predavanja // lectures

vaje »combovi« // »combo« rehearsals

večerni jam-sessions // evening jam-sessions

zaključni koncert // the closing concert

18. avgust, Muzejski vrtovi / 18th August at the »Museum Garden«

informacija in prijave:
Lokalpatriot, p.p. 100, 8001 Novo mesto,
t: 0360 7 337 43 74, e: pošta.jazzy@jazzinty.com,
www.jazzy.com

Jazzinty

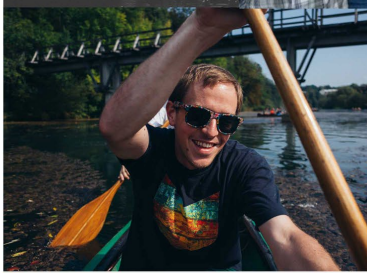
www.jazzinty.com

Poletna glasbena delavnica // Summer Music Workshop
Ljetna muzička radiona // Die Sommermusikschule

Novo mesto, Slovenija. 14. – 18. avgust 2002

GDNM

HALLOWEEN DISCO BOOGIE

SPARKLIGA

BEACH PARTY

PROZ.E.B.R.A.

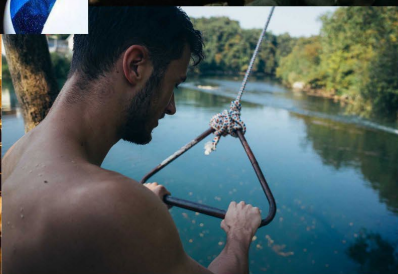
SLAV

PARTY

PROT

DNS SESSIONS

BALKAN TRIP

2012-2022

KOLEKTIVC

BRUCOVANJE

KARTING
BEER
MARATHON
IZLET
V NEZNANO

NOČNI
POHOD
NA GORJANCE

DOBRODELNI
KUHANČEK

KIRN KLEMEN

Še vedno hranim "člansko izkaznico" študentskega servisa, s katero smo začeli s svojim dijaškim delom preko študenta. Vse se je pisalo in tipkalo na roke, pravi digitalni svet! Lepi in brezskrbni časi, ki se jih rad spominjam.

MIRJANA JUDEŽ

Kdo bi si mislil, da je za začetek in natipkano prvo napotnico potreben le moj osebni pisalni stroj. V ozadju vsega pa sta bili osebi z močno vizijo in veliko strasti do dela z mladimi. To sta bila moj mož Robi in Gregor, naš župan. Pa seveda, brez osebnih prostorov poslanke Vide nikakor ne bi mogli prerezati traku s tolikimi pomembnimi osebami tisti dan pred 30. leti.

VESNA DOLINAR

Prvi mega šolski dan (Dijas koncerti na Loki ob prvem šolskem dnevu), ki ga ni bilo, ker je bila huda nevihta s točo in še dobro, da mi je mama zrihtala tovornjak, na katerem naj bi bil koncert, sicer bi šla vsa oprema v maloro.

VTISI AKTIVISTOV

Novomeške študentke in študenti so v zadnjih treh desetletjih pomembno prispevali k temu, da je v Novem mestu prijetno živeti. Iz pobud DNŠ je zrastle Goga, danes ena vodilnih slovenskih literarnih založb, LokalPatriot, ki je s pestrim klubskim programom in delavnica-ma Jazzinty in Fotopub dolga leta bogatil utrip v našem mestu in ga postavil na mednarodni kulturni zemljevid, pa hostel Situla in nešteto drugih odličnih projektov. Vesel sem, da sem (bil) zraven!

DOVIČ MARIJAN

FRANCI KEK

Ko je sredi devetdesetih Marjan Pirnar delal na DNŠ-ju (ali študentskem servisu), ne vem točno, je dejal, da če uredim, da bo Zavarovalnica Tilia plačala študentske avtobuse, bo obesil mojo sliko na steno. In to je tudi naredil.

Ko smo se prijatelji zbrali in si rekli "imejmo društvo" in smo se šli na občino s podpisom zapisati kot ustanovni člani, si nisem predstavljal, da bomo čez 30 let praznovali takšno obletnico tako močnega in razširjenega društva. S ponosom imam doma spravljeno člansko izkaznico DNŠ s številko 3. Še na mnoga leta!

ANDREJ KOVAČIČ

MATIC MARKOVIČ

Veselje, druženje in dobra družba ambicioznih ljudi z željo po popestritvi študentskega dogajanja in reakciji nečesa novega v Novem mestu.

SARA TOMŠIČ

Žur je, ko se dela in dela se, ko je žur. Tako se največ naučiš. Če ti je nekaj zakon, ti je bolj mar. DNŠ bo zato del mojega življenja za vedno. Blazno resno smo se blazno zabavali. Tudi ko so bile na dnevnem redu pomembne reči. DNŠ-jevci rinemo in rinemo, pa na koncu nekaj »rata«.

STAŠA PAVLIN

Ekipe mladih zagnanih ljudi, ki so željni dela in sprejem, hkrati pa so neizmerno zabavajo, najdeš povsod. Biti del DNŠ-ja je res nekaj posebnega in vesela sem, da sem bila del njegovega 30. jubileja tudi sama. Prinesel mi je veliko znanja, mnogo čudovitih spominov, doživetij, nova poznanstva in dobre prijatelje.

MAJA SUŠNIK

Neskončno sem hvaležna, da lahko soustvarjam to lepo zgodbo ravno ob 30. obletnici društva. DNŠ mi je prinesel ogromno novih izkušenj in čudovitih ljudi. Veliko smo delali, malo smo se tudi zabavali, najbolj pomembno pa je, da smo skupaj ohranili in nagradili ugled društva, ki že 30. leto zapored združuje mladino Novega mesta.

**LANA
KLEMENČIČ**

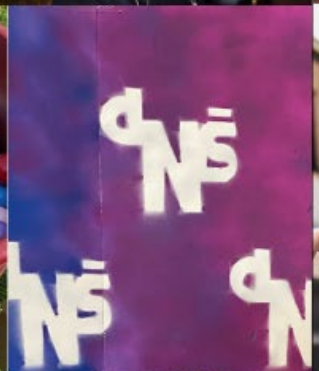
**STAŠA
PAVLIN**

**LARA
VALENCIČ**

**MARKO
KUZMANOVIČ**

**EVA
BLAŽIČ**

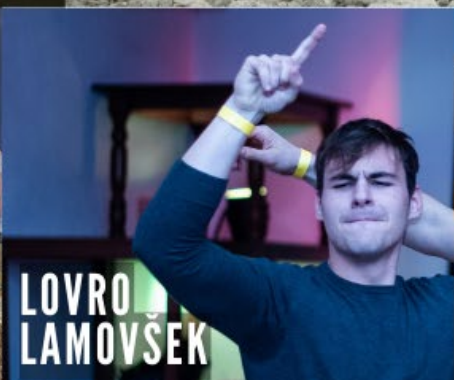
**ŽIGA
SERINI**

**JANŽE
MLAKAR**

**EVA
RENUŠA**

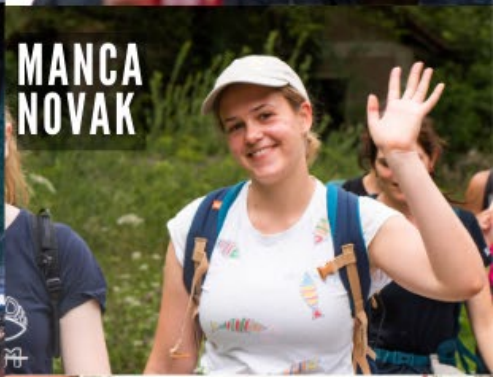

**LOVRO
LAMOVŠEK**

**ALJAŽ
OGULIN**

ZAHVALA

Ob izdaji zbornika 30 let Društva novomeških študentov bi se želela uradno zahvaliti:

Emi Koncilija za prevzem pobude pri pisanju in ustvarjanju zbornika, predvsem pa obsežno akcijo brskanja po podstrešju naše Infotočke ter "podstrešjih" številnih DNŠ-jevih predhodnikov.

Žigi Seriniju za kompletno oblikovanje zbornika kot "samo še enega" izmed ostalih 3849137+ dizajnov, ki smo mu jih naprtili tekom leta.

Staši Pavlin za poglobljeno podporo pri vseh projektih, da je z mano živela (za) DNŠ in da sva se vselej sporazumeli, tudi ko nisva govorili (četudi se je to pri nama zgodilo bolj poredko).

Franciju Judežu in Luki Blažiču za altruistično pomoč in iskanje rešitev ob vseh naših naglih, last minute odločitvah.

Mestni občini Novo mesto in Študentski organizaciji Slovenije za finančno podporo, ki je bila ob vseh obsežnih projektih letos nepogrešljiva.

Predvsem pa spodnji ekipi članov, ki so v zadnjih treh najnapornejših, a najlepših letih mojega življenja dokazali, da so marljivi, zvedavi, učljivi, kreativni, asertivni in zabavni posamezniki ter, v prvi vrsti, pravi prijatelji.

Staša Pavlin
Amadeja Lamovšek
Lara Valenčič
Maja Sušnik
Ema Koncilija
Marko Kuzmanović
Aljaž Drenovec
Žiga Serini
Eva Blažič
Lara Gašpar
Anže Mlakar
Rem Grobelšek

Eva Renuša
Filip Šobar
Lovro Lamovšek
Manca Novak
Aljaž Ogulin
Bor Grobelšek
Sara Omerzu
Matej Klubučar
Jure Matko
Nejc Lukan
Tjaša Travižan Drenovec
Matevž Drenovec

Teško bi bila bolj ponosna na vas!
Lana Klemenčič, predsednica DNŠ 2019–2022

